

USTAWA

z dnia

o organizacji rynków owoców i warzyw, rynku chmielu, rynku tytoniu, rynku suszu paszowego oraz zmianie niektórych ustaw¹⁾

Rozdział 1

Przepisy ogólne

Art. 1. 1. Ustawa określa zadania i właściwość jednostek organizacyjnych i organów w zakresie określonej przepisami Unii Europejskiej organizacji rynków:

- 1) owoców i warzyw²⁾;
- 2) chmielu³⁾;
- 3) tytoniu⁴⁾;
- 4) suszu paszowego⁵⁾.

2. Do organizacji rynków, o których mowa w ust. 1, nie stosuje się przepisów o ochronie konkurencji.

Rozdział 2

Rynki owoców i warzyw

Art. 2. 1. W zakresie określonym przepisami Unii Europejskiej⁶⁾ wojewoda wydaje decyzje administracyjne w sprawach:

- 1) wstępnego uznania grupy producentów owoców i warzyw, zwanej dalej „grupą producentów”, i zatwierdzenia planu dochodzenia do uznania tej grupy jako organizacji producentów owoców i warzyw, zwanej dalej „organizacją producentów”;

- 2) zmian do zatwierdzonego planu dochodzenia do uznania wstępnie uznanej grupy producentów jako organizacji producentów, zwanego dalej „planem dochodzenia do uznania”;
- 3) uznania organizacji producentów i ich zrzeszeń;
- 4) uznania ponadnarodowych organizacji producentów i ich zrzeszeń;
- 5) cofnięcia:
 - a) wstępnego uznania grupy producentów,
 - b) uznania organizacji producentów i ich zrzeszeń,
 - c) uznania ponadnarodowych organizacji producentów i ich zrzeszeń.

2. W zakresie określonym przepisami Unii Europejskiej⁶⁾ wojewoda:

- 1) przeprowadza kontrole w zakresie spełniania warunków:
 - a) wstępnego uznania grupy producentów i zatwierdzenia planu dochodzenia do uznania,
 - b) zmian do zatwierdzonego planu dochodzenia do uznania,
 - c) uznania organizacji producentów i ich zrzeszeń,
 - d) uznania ponadnarodowych organizacji producentów i ich zrzeszeń;
- 2) współpracuje z właściwymi władzami państw członkowskich Unii Europejskiej w zakresie uznawania i kontroli ponadnarodowych organizacji producentów i ich zrzeszeń.

3. Od decyzji, o których mowa w ust. 1, przysługuje odwołanie do ministra właściwego do spraw rynków rolnych.

Art. 3. Wojewoda przekazuje ministrowi właściwemu do spraw rynków rolnych, Prezesowi Agencji Rynku Rolnego, zwanej dalej „Agencją”, oraz Prezesowi Agencji Restrukturyzacji i Modernizacji Rolnictwa, zwanej dalej „Agencją Restrukturyzacji”, informacje o:

- 1) dacie wydania decyzji o wstępnym uznaniu grupy producentów i okresie realizacji zatwierdzonego planu dochodzenia do uznania;
- 2) wydaniu decyzji, o których mowa w art. 2 ust. 1 pkt 2-5
 - w terminie 7 dni od dnia wydania decyzji.

Art. 4. 1. Wniosek o wydanie decyzji, o której mowa w art. 2 ust. 1 pkt 1, zawiera:

- 1) nazwę, siedzibę i adres wnioskodawcy;
- 2) kategorię lub kategorie produktów, określonych przepisami Unii Europejskiej⁷⁾, dla których wnioskuje się o wstępne uznanie;
- 3) informacje o liczbie członków oraz wartości produktów wytworzonych przez członków grupy producentów i sprzedanych w roku poprzedzającym rok złożenia wniosku.

2. Do wniosku dołącza się:

- 1) dokument urzędowy potwierdzający, że wnioskodawca jest osobą prawną oraz wskazujący organy i osoby uprawnione do reprezentowania wnioskodawcy;
- 2) statut albo umowę grupy producentów;
- 3) dokumenty potwierdzające informacje, o których mowa w ust. 1 pkt 3;
- 4) plan dochodzenia do uznania pozytywnie zaopiniowany przez dyrektora oddziału regionalnego Agencji Restrukturyzacji, właściwego ze względu na siedzibę grupy producentów.

Art. 5. 1. Wniosek o wydanie decyzji, o której mowa w art. 2 ust. 1 pkt 2, składa się w terminie do 3 miesięcy przed rozpoczęciem kolejnego rocznego okresu realizacji planu dochodzenia do uznania.

2. Wniosek zawiera:

- 1) nazwę, siedzibę i adres wnioskodawcy;

- 2) określenie proponowanych zmian w planie dochodzenia do uznania wraz z uzasadnieniem.
3. Do wniosku dołącza się:
 - 1) dokumenty potwierdzające aktualny stan realizacji planu dochodzenia do uznania;
 - 2) pozytywną opinię dyrektora oddziału regionalnego Agencji Restrukturyzacji, właściwego ze względu na siedzibę grupy producentów, dotyczącą proponowanych zmian w planie dochodzenia do uznania;
 - 3) dokument urzędowy wskazujący organy i osoby uprawnione do reprezentowania wnioskodawcy.

Art. 6. 1. Wniosek o wydanie decyzji, o których mowa w art. 2 ust. 1 pkt 3 i 4, zawiera:

- 1) nazwę, siedzibę i adres wnioskodawcy;
 - 2) wykaz organizacji producentów tworzących zrzeszenie;
 - 3) kategorię lub kategorie produktów, określonych przepisami Unii Europejskiej⁷⁾, dla których organizacja producentów wnioskuje o uznanie;
 - 4) informacje o liczbie członków organizacji producentów oraz wartości produktów wytworzonych przez członków organizacji producentów i sprzedanych w roku poprzedzającym rok złożenia wniosku.
2. Do wniosku dołącza się:
- 1) statut albo umowę organizacji producentów;
 - 2) umowę o utworzeniu zrzeszenia organizacji producentów, określającą przedmiot i zakres jego działania;
 - 3) kopię decyzji o uznaniu organizacji producentów tworzących zrzeszenie;

- 4) dokument urzędowy potwierdzający, że wnioskodawca jest osobą prawną oraz wskazujący organy i osoby uprawnione do reprezentowania wnioskodawcy.

Art. 7. 1. Wojewoda opracowuje roczny plan przeprowadzania kontroli, o których mowa w art. 2 ust. 2 pkt 1.

2. Kontrole, o których mowa w art. 2 ust. 2 pkt 1, na zlecenie wojewody mogą przeprowadzać jednostki organizacyjne dysponujące odpowiednim zapleczem kadrowym i technicznym.

3. Czynności kontrolne są wykonywane przez osoby posiadające imienne upoważnienie wydane przez wojewodę, a w przypadku, o którym mowa w ust. 2, przez kierownika jednostki organizacyjnej, której zlecono kontrolę.

4. Upoważnienie zawiera wskazanie osoby upoważnionej do wykonywania czynności kontrolnych, ich miejsce i zakres oraz podstawę prawną do ich wykonywania.

5. Przed przystąpieniem do czynności kontrolnych osoba upoważniona do ich wykonywania jest obowiązana okazać imienne upoważnienie.

6. Osoby upoważnione do wykonywania czynności kontrolnych mają prawo do:

- 1) wstępu na teren nieruchomości, obiektu, lokalu lub ich części należących do grupy producentów, organizacji producentów, zrzeszenia organizacji producentów lub ich członków i służących do prowadzenia działalności przez tę grupę, organizację, zrzeszenie lub ich członków;
- 2) żądania pisemnych lub ustnych informacji związanych z przedmiotem kontroli;
- 3) wglądu do dokumentów związanych z przedmiotem kontroli, sporządzania z nich odpisów, wyciągów lub kserokopii oraz zabezpieczania tych dokumentów.

7. Osoba wykonująca czynności kontrolne sporządza z tych czynności protokół.

8. Protokół podpisuje osoba wykonująca czynności kontrolne oraz kontrolowany.

9. W przypadku odmowy podpisania protokołu przez kontrolowanego, protokół podpisuje tylko osoba wykonująca czynności kontrolne, dokonując w protokole stosownej adnotacji o tej odmowie.

10. W przypadku gdy kontrolowany nie zgadza się z ustaleniami zawartymi w protokole może, w terminie 14 dni od dnia doręczenia protokołu, zgłosić odpowiednio wojewodzie albo jednostce organizacyjnej przeprowadzającej kontrolę umotywowane zastrzeżenia do ustaleń zawartych w protokole.

Art. 8. 1. Minister właściwy do spraw rynków rolnych określi, w drodze rozporządzenia:

- 1) warunki przystąpienia osób prawnych i fizycznych niebędących producentami owoców i warzyw do organizacji producentów, mając na względzie zapewnienie ochrony interesów producentów owoców i warzyw;
- 2) warunki wstępnego uznawania grup producentów oraz uznawania organizacji producentów;
- 3) warunki i wymagania, jakie powinny spełniać plany dochodzenia do uznania;
- 4) warunki, zgodnie z którymi organizacja producentów może zlecać zrzeczeniom organizacji producentów lub innym jednostkom organizacyjnym realizację zadań, o których mowa w przepisach Unii Europejskiej⁸⁾;
- 5) warunki wypowiedzenia członkostwa w organizacji producentów – mając na uwadze prawidłowe funkcjonowanie wstępnie uznanych grup producentów, organizacji producentów i zrzeczeń organizacji producentów oraz wykorzystanie pomocy finansowej i możliwość nadzorowania wydatkowania środków finansowych.

2. Minister właściwy do spraw rynków rolnych powiadamia Komisję Europejską o:

- 1) dacie wydania decyzji o wstępnym uznaniu grupy producentów i okresie realizacji zatwierdzonego planu dochodzenia do uznania;
- 2) decyzjach wojewody, o których mowa w art. 2 ust. 1 pkt 1 i 3-5;
- 3) obowiązujących w Rzeczypospolitej Polskiej wymaganiach dotyczących:
 - a) minimalnej liczby członków i minimalnej wartości produktów sprzedanych niezbędnych do wstępnego uznania grupy producentów i uznania organizacji producentów,
 - b) warunków, zgodnie z którymi organizacja producentów może zlecać zrzeczeniom organizacji producentów lub innym jednostkom organizacyjnym realizację zadań, o których mowa w przepisach Unii Europejskiej⁸⁾,
 - c) warunków przystąpienia osób prawnych i fizycznych niebędących producentami owoców i warzyw do organizacji producentów,
 - d) zapobieżenia powstawaniu dominującego wpływu jednego lub więcej członków organizacji producentów w zakresie zarządzania i funkcjonowania tej organizacji.

Art. 9. 1. W zakresie określonym przepisami Unii Europejskiej⁹⁾ dyrektor oddziału regionalnego Agencji Restrukturyzacji, właściwy ze względu na siedzibę wstępnie uznanej grupy producentów, organizacji producentów albo zrzeczenia organizacji producentów, wydaje decyzje administracyjne w sprawach:

- 1) zatwierdzenia organizacji producentów albo zrzeczeniu organizacji producentów:
 - a) programu operacyjnego albo jego zmiany,
 - b) corocznie, wysokości funduszu operacyjnego i wysokości pomocy finansowej ze środków pochodzących z Unii Europejskiej;
- 2) zatwierdzenia częściowego programu operacyjnego zrzeczeniu organizacji producentów;

- 3) przyznania wstępnie uznanej grupie producentów pomocy finansowej na:
 - a) pokrycie kosztów związanych z utworzeniem grupy producentów i prowadzeniem działalności administracyjnej,
 - b) dofinansowanie realizacji inwestycji ujętych w zatwierdzonym planie dochodzenia do uznania;
- 4) przyznania organizacji producentów albo zrzeszeniu organizacji producentów pomocy finansowej na:
 - a) realizację zatwierzonego programu operacyjnego,
 - b) dofinansowanie funduszu operacyjnego;
- 5) przyznania rekompensaty finansowej z tytułu nieprzeznaczenia owoców i warzyw do sprzedaży;
- 6) corocznego rozliczenia środków finansowych, o których mowa w pkt 3-5;
- 7) przyznania zryczałtowanej kwoty kosztów transportu, pakowania i sortowania owoców lub warzyw nieprzeznaczonych do sprzedaży, w przypadku bezpłatnej dystrybucji;
- 8) zwolnienia zabezpieczenia wniesionego przed wypłatą pomocy finansowej, o której mowa w pkt 4 lit. a;
- 9) zwrotu nienależnie wypłaconych środków w ramach pomocy finansowej;
- 10) wymierzenia kary pieniężnej lub zastosowania innych sankcji.

2. Dyrektor oddziału regionalnego Agencji Restrukturyzacji opiniuje plan dochodzenia do uznania grupie producentów ubiegającej się o wstępne uznanie w terminie miesiąca od dnia złożenia tego planu.

3. Do egzekucji należności wynikających z decyzji, o których mowa w ust. 1 pkt 9 i 10, stosuje się przepisy o postępowaniu egzekucyjnym w administracji.

4. Wnioski o wydanie decyzji, o których mowa w ust. 1 pkt 1-8, zawierają:
 - 1) nazwę, siedzibę i adres wnioskodawcy;
 - 2) numer identyfikacyjny nadany na podstawie przepisów o krajowym systemie ewidencji producentów, ewidencji gospodarstw rolnych oraz ewidencji wniosków o przyznanie płatności;
 - 3) w przypadku decyzji, o których mowa w ust. 1 pkt 3, 5 i 7:
 - a) numer rachunku bankowego, na który mają być przekazane środki finansowe,
 - b) kwotę wnioskowanej pomocy finansowej albo kwotę wnioskowanej rekompensaty;
 - 4) w przypadku decyzji, o których mowa w ust. 1 pkt 4:
 - a) numer rachunku bankowego utworzonego do obsługi funduszu operacyjnego,
 - b) kwotę wnioskowanej pomocy finansowej.

5. Do wniosków o wydanie decyzji, o których mowa w ust. 1 pkt 1-8, dołącza się:

- 1) dokumenty urzędowe wskazujące organy i osoby uprawnione do reprezentowania wnioskodawcy;
- 2) kopie decyzji, o których mowa w art. 2 ust. 1 pkt 1, 3 i 4.

6. Wnioski o wydanie decyzji, o których mowa w ust. 1 pkt 1-8, składa się na formularzach opracowanych i udostępnionych przez Agencję Restrukturyzacji.

7. Organizacja producentów i zrzeszenie organizacji producentów gromadzi środki funduszu operacyjnego na wyodrębnionym rachunku bankowym.

8. Organizacje producentów i zrzeszenia organizacji producentów prowadzą rachunkowość w sposób umożliwiający identyfikację każdego pojedynczego wydatku i przychodu związanego z funduszem operacyjnym w ramach poszczególnych działań określonych w programie operacyjnym.

9. Krajowe środki finansowe z budżetu państwa w ramach pomocy finansowej, o której mowa w ust. 1 pkt 3 lit. b, przeznacza się w wysokości od 5 do 25% kosztów inwestycji ujętych w zatwierdzonych planach dochodzenia do uznania.

10. W przypadku wystąpienia producenta owoców i warzyw z organizacji producentów i jego przystąpienia do innej organizacji producentów, wartość produktów sprzedanych przez te organizacje określa się zgodnie z rzeczywistą, udokumentowaną ilością produktów sprzedanych, pochodzących od tego producenta.

Art. 10. 1. W zakresie określonym przepisami Unii Europejskiej¹⁰⁾ Prezes Agencji Restrukturyzacji:

- 1) dokonuje wypłaty środków finansowych przyznanych decyzjami, o których mowa w art. 9 ust. 1 pkt 3-7;
- 2) przekazuje Komisji Europejskiej informacje dotyczące zatwierdzenia funduszu operacyjnego, udzielenia i wypłaty pomocy finansowej i innych środków finansowych wstępnie uznanym grupom producentów i uznanym organizacjom producentów oraz zrzeszeniom organizacji producentów.

2. Informacje, o których mowa w ust. 1 pkt 2, Prezes Agencji Restrukturyzacji przekazuje również ministrowi właściwemu do spraw rynków rolnych.

Art. 11. 1. W zakresie określonym przepisami Unii Europejskiej¹¹⁾ dyrektor oddziału regionalnego Agencji Restrukturyzacji przeprowadza kontrole w zakresie:

- 1) realizacji działań ujętych w planach dochodzenia do uznania wstępnie uznanych grup producentów oraz w programach operacyjnych uznanych organizacji producentów lub ich zrzeszeń;
- 2) spełnienia warunków do przyznania i wypłacenia oraz w zakresie sposobu wykorzystania środków finansowych, o których mowa w art. 9 ust. 1 pkt 3-7;
- 3) sposobu zarządzania funduszem operacyjnym;

- 4) zgodności rzeczywiście poniesionych kosztów i wydatków z kwotami deklarowanymi we wnioskach o wydanie decyzji, o których mowa w art. 9 ust. 1 pkt 3, pkt 4 lit. b i pkt 6-8;
- 5) prawidłowości uiszczania składek członkowskich i wykorzystania uprzednio przyznanych zaliczek.

2. Dyrektor oddziału regionalnego Agencji Restrukturyzacji przeprowadza kontrole zgodnie z rocznym planem kontroli zatwierdzonym przez Prezesa Agencji Restrukturyzacji.

3. Kontrole na zlecenie dyrektora oddziału regionalnego Agencji Restrukturyzacji mogą przeprowadzać jednostki organizacyjne dysponujące odpowiednim zapleczem kadrowym i technicznym.

4. Czynności kontrolne są wykonywane przez osoby posiadające imienne upoważnienie wydane przez dyrektora oddziału regionalnego Agencji Restrukturyzacji, a w przypadku, o którym mowa w ust. 3, przez kierownika jednostki organizacyjnej, której zlecono kontrolę.

5. Upoważnienie zawiera wskazanie osoby upoważnionej do wykonywania czynności kontrolnych, ich miejsce i zakres oraz podstawę prawną do ich wykonywania.

6. Przed rozpoczęciem czynności kontrolnych osoba upoważniona do ich wykonywania jest obowiązana okazać imienne upoważnienie.

7. Osoby upoważnione do wykonywania czynności kontrolnych mają prawo do:

- 1) wstępu na teren nieruchomości, obiektu, lokalu lub ich części należących do wstępnie uznanej grupy producentów, organizacji producentów, zrzeszenia organizacji producentów lub ich członków i służących do prowadzenia działalności przez tę grupę, organizację, zrzeszenie lub ich członków;
- 2) żądania pisemnych lub ustnych informacji związanych z przedmiotem kontroli;
- 3) wglądu do dokumentów związanych z przedmiotem kontroli, sporządzania z nich odpisów, wyciągów lub kserokopii oraz zabezpieczania tych dokumentów.

8. Osoba wykonująca czynności kontrolne sporządza z tych czynności protokół.

9. Protokół podpisuje osoba wykonująca czynności kontrolne oraz kontrolowany.

10. W przypadku odmowy podpisania protokołu przez kontrolowanego, protokół podpisuje tylko osoba wykonująca czynności kontrolne, dokonując w protokole stosownej adnotacji o tej odmowie.

11. W przypadku gdy kontrolowany nie zgadza się z ustaleniami zawartymi w protokole może, w terminie 14 dni od dnia doręczenia protokołu, zgłosić odpowiednio dyrektorowi oddziału regionalnego Agencji Restrukturyzacji albo jednostce organizacyjnej przeprowadzającej kontrolę umotywowane zastrzeżenia do ustaleń zawartych w protokole.

Art. 12. 1. W zakresie określonym przepisami Unii Europejskiej¹²⁾ Prezes Agencji:

1) wydaje decyzje administracyjne w sprawie:

a) uznania jednostki organizacyjnej za organizację charytatywną uprawnioną do dystrybucji otrzymanych od organizacji producentów i ich zrzeszeń nieprzeznaczonych do sprzedaży owoców i warzyw,

b) wyznaczenia innych jednostek organizacyjnych jako uprawnionych do otrzymania od organizacji producentów i ich zrzeszeń bezpłatnie owoców i warzyw nieprzeznaczonych do sprzedaży,

c) cofnięcia uznania, o którym mowa w lit. a i b,

d) wymierzania kar pieniężnych jednostkom organizacyjnym, o których mowa w lit. a i b,

e) zezwolenia uznanym organizacjom producentów i ich zrzeszeniom na rozdysponowanie owoców i warzyw nieprzeznaczonych do sprzedaży;

2) przekazuje Komisji Europejskiej informacje o:

a) organizacjach charytatywnych uprawnionych do dystrybucji otrzymanych od organizacji producentów i ich zrzeszeń nieprzeznaczonych do sprzedaży owoców i warzyw,

- b) planowanej powierzchni uprawy każdego gatunku owoców i warzyw, a w przypadku jabłek i gruszek – każdej odmiany,
 - c) zapasach jabłek i gruszek na pierwszy dzień każdego miesiąca,
 - d) ilości owoców i warzyw nieprzeznaczonych do sprzedaży w poprzednich miesiącach,
 - e) na koniec każdego roku handlowego – ilości i sposobie zagospodarowania poszczególnych gatunków owoców i warzyw nieprzeznaczonych do sprzedaży na podstawie informacji otrzymanych od organizacji producentów i ich zrzeszeń, z uwzględnieniem umów zawartych przez organizacje producentów i ich zrzeszenia z jednostkami organizacyjnymi, o których mowa w pkt 1 lit. a i b;
- 3) ogłasza i rozstrzyga przetargi na zagospodarowanie owoców i warzyw nieprzeznaczonych do sprzedaży;
- 4) przeprowadza kontrole w zakresie:
- a) spełnienia przez jednostki organizacyjne, o których mowa w pkt 1 lit. a i b, warunków uznania,
 - b) sposobu zagospodarowania przez organizacje producentów i ich zrzeszenia oraz jednostki organizacyjne, o których mowa w pkt 1 lit. a i b, owoców i warzyw nieprzeznaczonych do sprzedaży.
2. Wniosek o wydanie decyzji, o których mowa w ust. 1 pkt 1 lit. a i b,

zawiera:

- 1) nazwę, siedzibę i adres jednostki organizacyjnej;
 - 2) wnioskowaną kategorię uznania, w przypadku organizacji charytatywnej.
3. Do wniosku dołącza się:
- 1) dokumenty urzędowe wskazujące organy i osoby uprawnione do reprezentowania wnioskodawcy;
 - 2) statut albo umowę o utworzeniu jednostki organizacyjnej;

- 3) zgodę osób zarządzających jednostką organizacyjną na przeprowadzanie kontroli w zakresie określonym przepisami Unii Europejskiej¹³⁾.
4. Od decyzji, o której mowa w ust. 1 pkt 1, przysługuje odwołanie do ministra właściwego do spraw rynków rolnych.
5. Prezes Agencji prowadzi rejestr jednostek organizacyjnych, o których mowa w ust. 1 pkt 1 lit. a i b.
6. Rejestr jest jawny i zawiera:
 - 1) nazwę, siedzibę i adres jednostki organizacyjnej;
 - 2) nazwiska i imiona osób uprawnionych do reprezentowania jednostki organizacyjnej.
7. Informacje, o których mowa w ust. 1 pkt 2, Prezes Agencji przekazuje również ministrowi właściwemu do spraw rynków rolnych.
8. Do przetargów, o których mowa w ust. 1 pkt 3, nie stosuje się przepisów o zamówieniach publicznych.

Art. 13. 1. Organizacja producentów albo zrzeszenie organizacji producentów przekazuje:

- 1) po jednym egzemplarzu umowy, o której mowa w art. 12 ust. 1 pkt 2 lit. e, Prezesowi Agencji, dyrektorowi oddziału regionalnego Agencji Restrukturyzacji, właściwemu ze względu na siedzibę organizacji producentów albo zrzeszenia organizacji producentów, oraz wojewódzkiemu inspektorowi jakości handlowej artykułów rolno-spożywczych, zwanemu dalej „wojewódzkim inspektorem”, niezwłocznie po jej zawarciu;
- 2) informacje o planowanej powierzchni uprawy każdego gatunku owoców i warzyw, a w przypadku jabłek i gruszek – każdej odmiany – Prezesowi Agencji, dyrektorowi oddziału regionalnego Agencji Restrukturyzacji, właściwemu ze względu na siedzibę organizacji

- producentów albo zrzeszenia organizacji producentów, w terminie 5 dni roboczych poprzedzających rozpoczęcie roku handlowego;
- 3) informacje o zapasach jabłek i gruszek na pierwszy dzień każdego miesiąca - Prezesowi Agencji, w terminie 5 dni roboczych;
 - 4) informacje o ilości nieprzeznaczonych do sprzedaży owoców i warzyw w poprzednich miesiącach – w rozbiciu na gatunki – Prezesowi Agencji, w terminie 5 dni roboczych;
 - 5) informacje o zmianach programu operacyjnego wprowadzonych w danym roku jego realizacji, które nie wymagają zatwierdzenia – dyrektorowi oddziału regionalnego Agencji Restrukturyzacji;
 - 6) corocznie informacje o wartości produktów sprzedanych, jeżeli organizacja producentów nie złożyła wniosku o zatwierdzenie programu operacyjnego – wojewodzie i dyrektorowi oddziału regionalnego Agencji Restrukturyzacji.

2. Prezes Agencji informuje dyrektora oddziału regionalnego Agencji Restrukturyzacji, właściwego ze względu na siedzibę organizacji producentów albo zrzeszenia organizacji producentów, która była posiadaczem owoców i warzyw nieprzeznaczonych do sprzedaży i stanowiących przedmiot przetargu, o którym mowa w art. 12 ust. 1 pkt 3, o wynikach przetargu, w tym o wysokości uzyskanych środków finansowych, w terminie 7 dni od dnia przetargu.

Art. 14. 1. Prezes Agencji przeprowadza kontrole, o których mowa w art. 12 ust. 1 pkt 4, zgodnie z rocznym planem kontroli.

2. Kontrole na zlecenie Prezesa Agencji mogą przeprowadzać jednostki organizacyjne dysponujące odpowiednim zapleczem kadrowym i technicznym.

3. Czynności kontrolne są wykonywane przez osoby posiadające imienne upoważnienie wydane przez Prezesa Agencji, a przypadku, o którym mowa w ust. 2, przez kierownika jednostki organizacyjnej, której zlecono kontrolę.

4. Upoważnienie zawiera wskazanie osoby upoważnionej do wykonywania czynności kontrolnych, ich miejsce i zakres oraz podstawę prawną do ich wykonywania.

5. Przed rozpoczęciem czynności kontrolnych osoba upoważniona do ich wykonywania jest obowiązana okazać imienne upoważnienie.

6. Osoby upoważnione do wykonywania czynności kontrolnych mają prawo do:

- 1) wstępu na teren nieruchomości, obiektu, lokalu lub ich części należących do organizacji producentów, zrzeszenia organizacji producentów lub ich członków oraz organizacji charytatywnych i innych jednostek organizacyjnych uprawnionych do otrzymywania bezpłatnie owoców i warzyw nieprzeznaczonych do sprzedaży i służących do prowadzenia przez nie działalności;
- 2) żądania pisemnych lub ustnych informacji związanych z przedmiotem kontroli;
- 3) wglądu do dokumentów związanych z przedmiotem kontroli, sporządzania z nich odpisów, wyciągów lub kserokopii oraz zabezpieczania tych dokumentów.

7. Osoba wykonująca czynności kontrolne sporządza z tych czynności protokół.

8. Protokół podpisuje osoba wykonująca czynności kontrolne oraz kontrolowany.

9. W przypadku odmowy podpisania protokołu przez kontrolowanego, protokół podpisuje tylko osoba wykonująca czynności kontrolne, dokonując w protokole stosownej adnotacji o tej odmowie.

10. W przypadku gdy kontrolowany nie zgadza się z ustaleniami zawartymi w protokole może, w terminie 14 dni od dnia doręczenia protokołu, zgłosić odpowiednio Prezesowi Agencji albo jednostce organizacyjnej przeprowadzającej kontrolę umotywowane zastrzeżenia do ustaleń zawartych w protokole.

Art. 15. 1. W zakresie określonym przepisami Unii Europejskiej¹⁴⁾ wojewódzki inspektor:

- 1) pełni funkcję jednostki kontrolnej w zakresie jakości handlowej;
- 2) wydaje i cofa, w drodze decyzji administracyjnej, zezwolenie na korzystanie ze specjalnego oznakowania opakowań;

- 3) kontroluje, czy owoce i warzywa nieprzeznaczone do sprzedaży spełniają wymagania jakości handlowej;
- 4) kontroluje na miejscu ilość i jakość handlową owoców i warzyw nieprzeznaczonych do sprzedaży poddawanych biodegradacji lub kompostowaniu.

2. Zezwolenie, o którym mowa w ust. 1 pkt 2, wydaje się, jeżeli wnioskodawca spełnia wymagania określone przepisami Unii Europejskiej¹⁵⁾ oraz zatrudnia rzeczoznawców, o których mowa w przepisach o jakości handlowej artykułów rolno-spożywczych, kontrolujących jakość handlową owoców i warzyw przed ich wprowadzeniem do obrotu.

3. Kontrole, o których mowa w ust. 1 pkt 3 i 4, przeprowadza się w trybie i na zasadach określonych w przepisach o jakości handlowej artykułów rolno-spożywczych.

4. Wojewódzki inspektor informuje dyrektora oddziału regionalnego Agencji Restrukturyzacji, właściwego ze względu na siedzibę organizacji producentów albo zrzeszenia organizacji producentów, o wynikach kontroli, o której mowa w ust. 1 pkt 3 i 4, w terminie 7 dni od dnia przeprowadzenia kontroli.

5. Organizacja producentów albo zrzeszenie organizacji producentów:

- 1) powiadamia Prezesa Agencji o zamiarze nieprzeznaczenia do sprzedaży owoców i warzyw;
- 2) przekazuje Prezesowi Agencji oświadczenie na formularzu opracowanym i udostępnionym przez Agencję, że owoce i warzywa nieprzeznaczone do sprzedaży spełniają wymagania jakości handlowej.

6. Proces biodegradacji, o którym mowa w ust. 1 pkt 4, przeprowadza się w miejscu i w sposób zapewniający ochronę środowiska.

7. W zakresie określonym przepisami Unii Europejskiej¹⁶⁾ Główny Inspektor Jakości Handlowej Artykułów Rolno-Spożywczych, zwany dalej „Głównym Inspektorem”:

- 1) pełni rolę jednostki koordynującej;
- 2) tworzy i prowadzi bazę danych o handlowcach.

Art. 16. W zakresie określonym przepisami Unii Europejskiej¹⁷⁾ minister właściwy do spraw rynków rolnych przekazuje Komisji Europejskiej informacje o:

- 1) nazwie, adresie i adresie poczty elektronicznej jednostki koordynującej;
- 2) nazwie, adresie i adresie poczty elektronicznej jednostki kontrolnej;
- 3) zakresie działania jednostki kontrolnej.

Art. 17. 1. Handlowcy przekazują wojewódzkiemu inspektorowi informacje o:

- 1) ich nazwie i adresie;
- 2) rodzaju i zakresie prowadzonej działalności;
- 3) wyrażonej w kilogramach ilości owoców i warzyw wprowadzonych do obrotu w poprzednim roku kalendarzowym, z podziałem na gatunki oraz obrót hurtowy i detaliczny.

2. Wojewódzki inspektor przekazuje informacje, o których mowa w ust. 1, Głównemu Inspektorowi w formie przekazu elektronicznego.

Art. 18. 1. Główny Inspektor opracowuje, po zasięgnięciu opinii wojewódzkich inspektorów, plan kontroli wrywkowych jakości handlowej owoców i warzyw wprowadzanych do obrotu.

2. Do przeprowadzania czynności kontrolnych w ramach kontroli, o których mowa w ust. 1, stosuje się odpowiednio przepisy o jakości handlowej artykułów rolno-spożywczych.

Art. 19. 1. Minister właściwy do spraw rynków rolnych może określić, w drodze rozporządzenia:

- 1) inne niż wymienione w art. 9 ust. 5 dokumenty, które dołącza się do wniosków o wydanie decyzji, o których mowa w art. 9 ust. 1 pkt 1-8, mając na względzie zapewnienie prawidłowości przyznawania wstępnie uznanym grupom producentów i uznanym organizacjom producentów oraz uznanym zrzeszeniom organizacji producentów

pomocy finansowej, a także innych środków finansowych określonych w przepisach Unii Europejskiej;

- 2) inne niż określone w przepisach Unii Europejskiej¹⁸⁾ terminy wypłaty środków na dofinansowanie funduszu operacyjnego z tytułu realizacji programu operacyjnego w poprzednim roku, mając na względzie możliwość przeprowadzania kontroli realizowanych programów;
- 3) procentowy udział kosztów osobowych w ramach środków przewidzianych w funduszu operacyjnym na realizację programu operacyjnego, mając na względzie zapewnienie prawidłowego gospodarowania środkami publicznymi;
- 4) wykaz działań i wydatków objętych pomocą finansową z tytułu realizacji programu operacyjnego oraz stawki dopłat do powierzchni produkcji owoców i warzyw, w związku ze stosowaniem technologii mających na celu ochronę środowiska lub poprawę jakości produktów, mając na względzie wdrażanie do praktyki rolniczej metod produkcji przyjaznych dla środowiska oraz upowszechnianie osiągnięć nauki w praktyce rolniczej.

2. Minister właściwy do spraw rynków rolnych określi, w drodze rozporządzenia:

- 1) warunki zmian programu operacyjnego wprowadzanych w trakcie jego realizacji, mając na względzie zmieniającą się sytuację rynkową oraz konieczność ochrony interesów ekonomicznych organizacji producentów;
- 2) warunki zmian programu operacyjnego wprowadzanych w trakcie jego realizacji, które nie wymagają zatwierdzenia przez dyrektora oddziału regionalnego Agencji Restrukturyzacji, mając na względzie zmieniającą się sytuację rynkową, konieczność ochrony interesów ekonomicznych organizacji producentów oraz zakres dokonywanych zmian;
- 3) działania w zakresie technologii bezpiecznych dla środowiska stosowanych w produkcji i zagospodarowania odpadów, z których

przynajmniej jedno powinno zostać uwzględnione w programie operacyjnym, mając na względzie upowszechnienie tych działań przez członków organizacji producentów;

- 4) wskaźniki redukcji i okresy referencyjne stosowane przy określaniu wartości produktów sprzedanych, o których mowa w przepisach Unii Europejskiej¹⁹⁾, mając na względzie prawidłowe wyliczenie wartości produkcji sprzedanej niezbędnej do określenia wysokości środków na dofinansowanie funduszu operacyjnego;
- 5) kryteria kwalifikacji produkcji jako doświadczalnej, mając na względzie nowatorskość stosowanych rozwiązań, koncepcji oraz ryzyko ich wprowadzenia;
- 6) stawkę dopłaty za kilometr w związku z ponoszeniem dodatkowych kosztów transportu zewnętrznego, w porównaniu z kosztami transportu kołowego, przy korzystaniu z transportu kolejowego lub wodnego, mając na względzie ochronę środowiska;
- 7) warunki zwrotu składników majątkowych inwestycji zrealizowanej w ramach programu operacyjnego w gospodarstwie członka organizacji producentów lub jej wartości, w przypadku wystąpienia członka z organizacji, mając na względzie zabezpieczenie interesów organizacji producentów oraz zapewnienie prawidłowego gospodarowania środkami publicznymi.

3. Rozporządzenie, o którym mowa w ust. 2 pkt 3, wydaje się po uzgodnieniu jego projektu z Komisją Europejską.

4. Minister właściwy do spraw rynków rolnych w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw finansów publicznych określa corocznie, w drodze rozporządzenia, wysokość środków finansowych, o których mowa w art. 9 ust. 9, mając na względzie możliwość zapewnienia kontynuacji inwestycji niezbędnych do spełnienia warunków wymaganych do uznania organizacji producentów.

5. Minister właściwy do spraw rynków rolnych może upoważnić, w drodze rozporządzenia, organizacje producentów do:

- 1) przeznaczenia całości lub części własnych środków finansowych na zwiększenie funduszu operacyjnego;
- 2) ustanowienia indywidualnych poziomów składek dla producentów owoców i warzyw będących członkami organizacji producentów – mając na względzie umożliwienie organizacji producentów pozyskania dodatkowych środków na finansowanie zadań ujętych w programie operacyjnym.

6. Minister właściwy do spraw rynków rolnych może określić, w drodze rozporządzenia, przypadki, w których wprowadzane do obrotu owoce lub warzywa mogą nie spełniać wymagań jakości handlowej, mając na względzie obowiązujące w tym zakresie przepisy Unii Europejskiej²⁰.

7. Minister właściwy do spraw rynków rolnych określi, w drodze rozporządzenia:

- 1) przypadki, w których handlowcy są zwolnieni z obowiązku, o którym mowa w art. 18 ust. 1, mając na względzie zapewnienie sprawnego funkcjonowania systemu kontroli jakości handlowej owoców i warzyw wprowadzanych do obrotu;
- 2) kryteria wpisu do bazy danych, o której mowa w art. 15 ust. 7 pkt 2, mając na względzie obowiązujące w tym zakresie przepisy Unii Europejskiej²¹.

Rozdział 3

Rynek chmielu

Art. 20. 1. W zakresie określonym przepisami Unii Europejskiej²²⁾ wojewódzki inspektor, właściwy ze względu na miejsce położenia uprawy chmielu lub lokalizację ośrodka certyfikacji:

- 1) wydaje certyfikat na chmiel;
- 2) wydaje certyfikat na produkty chmielowe;
- 3) pobiera próbki chmielu lub produktów chmielowych do badań laboratoryjnych;
- 4) prowadzi ewidencję:
 - a) umów kontraktacji oraz umów potwierdzających przeniesienie własności chmielu, zawartych między producentem chmielu lub grupą producentów chmielu a nabywcą chmielu,
 - b) ilości chmielu dostarczonego przez producentów chmielu lub grupę producentów chmielu do nabywcy chmielu,
 - c) chmielu zebranego z plantacji należących do browarów i zużytego przez te browary w stanie świeżym lub po przetworzeniu,
 - d) ilości wyprodukowanych i sprzedanych zizomeryzowanych produktów chmielowych;
- 5) sprawuje nadzór nad:
 - a) zamkniętym obiegiem operacji,
 - b) sporządzaniem dokumentów potwierdzających ilość chmielu lub produktów chmielowych poddanych procesowi obróbki i ilość wytworzonych produktów chmielowych,
 - c) mieszaniem chmielu,
 - d) przepakowywaniem chmielu lub produktów chmielowych, na które został wydany certyfikat,

e) oznaczaniem i pieczętowaniem opakowań chmielu przygotowanego lub produktów chmielowych, na które wydaje się certyfikat;

6) wydaje dokumenty na chmiel przygotowany lub produkty chmielowe wytwarzane na zlecenie browaru i zużyte przez ten browar na własne potrzeby.

2. W zakresie określonym przepisami Unii Europejskiej²³⁾ wojewódzki inspektor, właściwy ze względu na miejsce objęcia importowanego chmielu lub produktu chmielowego procedurą dopuszczenia do obrotu, przeprowadza kontrole spełniania przez chmiel lub produkt chmielowy minimalnych wymagań jakościowych.

3. W zakresie określonym przepisami Unii Europejskiej²⁴⁾ Główny Inspektor:

1) przeprowadza kontrole przestrzegania procedur certyfikacji chmielu lub produktów chmielowych;

2) wydaje decyzje administracyjne w sprawie zatwierdzenia ośrodka certyfikacji;

3) wyznacza wojewódzkie inspektoraty jakości handlowej artykułów rolno-spożywczych jako ośrodki certyfikacji, w przypadku certyfikacji chmielu w gospodarstwie;

4) nadaje numery identyfikacyjne ośrodkom certyfikacji;

5) prowadzi ewidencję świadectw równoważności na chmiel i produkty chmielowe pochodzące z importu.

4. W zakresie określonym przepisami Unii Europejskiej²⁵⁾ wojewoda wydaje decyzje administracyjne w sprawie:

1) uznania grupy producentów chmielu lub związku takich grup;

2) cofnięcia uznania grupie producentów chmielu lub związkowi takich grup.

5. Wojewoda niezwłocznie przekazuje informacje o wydaniu decyzji, o których mowa w ust. 4, ministrowi właściwemu do spraw rynków rolnych oraz Prezesowi Agencji Restrukturyzacji.

Art. 21. 1. Wojewódzki inspektor, po otrzymaniu wniosku o wydanie certyfikatu na chmiel nieprzygotowany, pobiera próbki do badań laboratoryjnych oraz dokonuje zważenia i zabezpieczenia chmielu przez:

- 1) zamknięcie oraz zaplombowanie opakowania w sposób uniemożliwiający jego otwarcie bez naruszenia plomby, na której umieszczony jest numer;
- 2) opatrzenie każdego opakowania etykietą zawierającą informacje o:
 - a) rejonie uprawy,
 - b) roku zbioru,
 - c) nazwie odmiany,
 - d) numerze identyfikacyjnym ośrodka certyfikacji,
 - e) zawartości nasion przy użyciu określeń:
 - „chmiel zaziarniony” – w przypadku gdy zawartość nasion wynosi co najmniej 2% masy chmielu,
 - „chmiel niezaziarniony” – w przypadku gdy zawartość nasion jest mniejsza niż 2% masy chmielu.

2. Datę i miejsce czynności, o których mowa w ust. 1, inspektor ustala z producentem chmielu.

3. Minister właściwy do spraw rynków rolnych określi, w drodze rozporządzenia, wzór wniosku o wydanie certyfikatu na chmiel nieprzygotowany i deklaracji dołączonej do chmielu nieprzygotowanego zgłoszonego do certyfikacji, mając na względzie zapewnienie jednolitości przekazywanych danych.

Art. 22. 1. Decyzję o zatwierdzeniu ośrodka certyfikacji wydaje się przedsiębiorcy wykonującemu działalność gospodarczą w zakresie:

- 1) obrotu chmielem lub
- 2) przygotowania chmielu, lub
- 3) wytwarzania produktów chmielowych

– jeżeli obiekt, w którym ma być certyfikowany chmiel lub produkty chmielowe, urządzenia techniczne oraz ich rozmieszczenie w obiekcie umożliwiają prowadzenie certyfikacji.

2. Wniosek o wydanie decyzji, o której mowa w ust. 1, zawiera:

- 1) imię, nazwisko, miejsce zamieszkania i adres albo nazwę, siedzibę i adres wnioskodawcy;
- 2) informację o miejscu położenia obiektu, w którym ma być certyfikowany chmiel lub produkty chmielowe;
- 3) informację o urządzeniach technicznych i ich rozmieszczeniu w obiekcie.

3. Do wniosku dołącza się:

- 1) dokument stwierdzający tytuł prawny wnioskodawcy do obiektu;
- 2) zaświadczenie komendanta powiatowego (miejskiego) Państwowej Straży Pożarnej, państwowego powiatowego inspektora sanitarnego i wojewódzkiego inspektora ochrony środowiska stwierdzające, że obiekty spełniają wymagania określone w przepisach o ochronie przeciwpożarowej, sanitarnych i o ochronie środowiska.

4. Po wydaniu decyzji, o której mowa w ust. 1, Główny Inspektor informuje przedsiębiorcę o numerze identyfikacyjnym nadanym ośrodkowi certyfikacji.

5. Główny Inspektor może cofnąć, w drodze decyzji administracyjnej, zatwierdzenie ośrodka certyfikacji w przypadku gdy przedsiębiorca, o którym mowa w ust. 1, nie przestrzega przepisów dotyczących certyfikacji chmielu lub produktów chmielowych lub obiekt, w którym ma być certyfikowany chmiel lub produkty chmielowe, urządzenia techniczne i ich rozmieszczenie w obiekcie uniemożliwiają prowadzenie certyfikacji.

Art. 23. 1. W zakresie określonym przepisami Unii Europejskiej²⁶⁾ Główny Inspektor przekazuje Komisji Europejskiej informacje o:

- 1) ośrodkach certyfikacji albo wyznaczonych jako ośrodki certyfikacji wojewódzkich inspektoratach jakości handlowej artykułów rolno-spożywczych i nadanych im numerach identyfikacyjnych;
- 2) stosowanej metodzie kontroli wilgotności względnej chmielu;

- 3) ilości i wynikach przeprowadzonych w roku kalendarzowym kontroli przestrzegania procedur certyfikacji chmielu i produktów chmielowych;
- 4) ilości i wynikach przeprowadzonych w roku kalendarzowym kontroli chmielu i produktów chmielowych pochodzących z importu;
- 5) nazwach i adresach jednostek certyfikujących;
- 6) ilości chmielu, która jest w roku kalendarzowym przedmiotem umów kontraktacji oraz średniej ceny za 50 kg chmielu;
- 7) ilości chmielu dostarczonego w roku kalendarzowym oraz średniej cenie za 50 kg chmielu;
- 8) średnim koszcie wstępnego przygotowania 50 kg chmielu ponoszonym przez producenta;
- 9) średnim koszcie drugiego przygotowania 50 kg chmielu;
- 10) średnim koszcie składowania 50 kg chmielu ponoszonym przez grupę producentów chmielu;
- 11) średnim koszcie ponoszonym przez grupę producentów chmielu przy sprzedaży 50 kg chmielu.

2. W zakresie określonym przepisami Unii Europejskiej²⁷⁾ minister właściwy do spraw rynków rolnych przekazuje Komisji Europejskiej informacje o:

- 1) rejonach uprawy chmielu;
- 2) uznanych grupach producentów chmielu;
- 3) jednostce odpowiedzialnej za przeprowadzenie kontroli przestrzegania procedur certyfikacji chmielu i produktów chmielowych.

3. Grupa producentów chmielu przekazuje Głównemu Inspektorowi informacje, o których mowa w ust. 1 pkt 8, 10 i 11, w terminie do dnia 31 grudnia roku zbioru.

4. Przedsiębiorca, o którym mowa w art. 22 ust. 1 pkt 2, przekazuje Głównemu Inspektorowi informacje, o których mowa w ust. 1 pkt 9, w terminie do dnia 31 grudnia roku zbioru.

5. Główny Inspektor przekazuje informacje, o których mowa w ust. 1, również ministrowi właściwemu do spraw rynków rolnych.

Art. 24. Minister właściwy do spraw rynków rolnych określi, w drodze rozporządzenia, rejony uprawy chmielu, z uwzględnieniem podziału terytorialnego kraju, mając na względzie czynniki przyrodnicze, tradycyjnie wyodrębnione rejony uprawy chmielu, a także plantacje chmielu założone przed dniem 1 września 2001 r.

Rozdział 4

Rynek tytoniu

Art. 25. W zakresie określonym przepisami Unii Europejskiej²⁸⁾ dyrektor oddziału terenowego Agencji, właściwy ze względu na miejsce zamieszkania albo siedzibę podmiotu, wydaje decyzje administracyjne w sprawie:

- 1) zezwolenia na wykonywanie działalności gospodarczej w zakresie wstępnego przetwarzania surowca tytoniowego;
- 2) cofnięcia zezwolenia, o którym mowa w pkt 1;
- 3) zatwierdzenia punktów odbioru surowca tytoniowego;
- 4) przydzielania kwot produkcji surowca tytoniowego producentom, którzy nie są członkami grup producentów tytoniu;
- 5) przydzielania kwot produkcji surowca tytoniowego wynikających z przeniesienia grup odmian tytoniu producentom, którzy nie są członkami grup producentów tytoniu.

Art. 26. 1. Decyzję o zezwoleniu na wykonywanie działalności gospodarczej w zakresie wstępnego przetwarzania surowca tytoniowego wydaje się, jeżeli wnioskodawca

dysponuje pomieszczeniami i urządzeniami technicznymi zapewniającymi uzyskanie stabilnego produktu nadającego się do przechowywania i dalszego przetwarzania.

2. Wniosek o wydanie decyzji, o której mowa w art. 25 pkt 1, poza informacjami określonymi w przepisach o działalności gospodarczej, zawiera informacje o:

- 1) zdolnościach produkcyjnych w zakresie wstępnego przetwarzania surowca tytoniowego;
- 2) urządzeniach technicznych i ich rozmieszczeniu w pomieszczeniach służących do odbioru i klasyfikacji surowca tytoniowego oraz wstępnego przetwarzania surowca tytoniowego.

3. Wniosek o wydanie decyzji, o której mowa w art. 25 pkt 3, zawiera:

- 1) imię, nazwisko, miejsce zamieszkania i adres albo nazwę, siedzibę i adres wnioskodawcy;
- 2) informację o miejscu położenia obiektu, w którym ma być prowadzony odbiór i klasyfikacja surowca tytoniowego;
- 3) informację o urządzeniach technicznych i ich rozmieszczeniu w obiekcie.

4. Do wniosków, o których mowa w ust. 2 i 3, dołącza się:

- 1) dokument potwierdzający tytuł prawny wnioskodawcy do obiektów, w których ma być prowadzona zamierzona działalność;
- 2) zaświadczenie komendanta powiatowego (miejskiego) Państwowej Straży Pożarnej, państwowego powiatowego inspektora sanitarnego i wojewódzkiego inspektora ochrony środowiska stwierdzające, że obiekty spełniają wymagania określone w przepisach o ochronie przeciwpożarowej, sanitarnych i o ochronie środowiska.

5. Dyrektor oddziału terenowego Agencji może, w drodze decyzji administracyjnej, cofnąć zatwierdzenie, o którym mowa w art. 25 pkt 3, w przypadku gdy punkt odbioru surowca tytoniowego przestał spełniać warunki niezbędne do uzyskania tego zatwierdzenia.

6. Wniosek o wydanie decyzji, o których mowa w art. 25 pkt 4 i 5, zawiera:

- 1) imię, nazwisko, miejsce zamieszkania i adres albo nazwę, siedzibę i adres wnioskodawcy;

- 2) numer identyfikacji podatkowej (NIP) i numer rachunku bankowego wnioskodawcy;
- 3) numer REGON - w przypadku gdy wnioskodawcą jest osoba prawna;
- 4) numer identyfikacyjny wnioskodawcy nadany na podstawie przepisów o krajowej ewidencji producentów, ewidencji gospodarstw rolnych oraz ewidencji wniosków o przyznanie płatności;
- 5) określenie ilości surowca tytoniowego w poszczególnych grupach odmian tytoniu, której dotyczy wniosek;
- 6) informację o rejonie i wielkości powierzchni uprawy oraz określenie miejsca położenia plantacji, na której jest uprawiany tytoń;
- 7) informację o ilości surowca tytoniowego dostarczonego przetwórcom ze zbiorów z 3 lat poprzedzających ostatni zbiór, z podziałem na grupy odmian tytoniu;
- 8) informację o wystąpieniu wyjątkowych okoliczności, których skutkiem był nienormalnie niski zbiór tytoniu w danym roku okresu referencyjnego.

7. Do wniosku dołącza się dokumenty potwierdzające informacje, o których mowa w ust. 6 pkt 7 i 8.

8. Wniosek składa się na formularzu opracowanym i udostępnionym przez Agencję.

Art. 27. 1. W zakresie określonym przepisami Unii Europejskiej²⁹⁾ Prezes Agencji:

- 1) wydaje decyzje administracyjne w sprawie:
 - a) przydzielenia grupom producentów tytoniu kwoty produkcji surowca tytoniowego,
 - b) przydzielenia grupom producentów tytoniu kwot produkcji surowca tytoniowego wynikających z przeniesienia grup odmian tytoniu,
 - c) wykupu kwot produkcji surowca tytoniowego;

- 2) wypłaca należności z tytułu wykupu kwot surowca tytoniowego;
- 3) podaje do publicznej wiadomości w sposób zwyczajowo przyjęty zamiar sprzedaży kwot produkcji surowca tytoniowego;
- 4) prowadzi ewidencję umów na uprawę tytoniu;
- 5) prowadzi ewidencję umów dotyczących:
 - a) wymiany praw do kwot produkcji surowca tytoniowego,
 - b) przekazania przyznanych kwot produkcji surowca tytoniowego;
- 6) opracowuje programy dotyczące przestawienia produkcji surowca tytoniowego;
- 7) zatwierdza, w drodze decyzji administracyjnej, na wniosek zainteresowanych podmiotów, projekty realizowane w ramach programów, o których mowa w pkt 6;
- 8) wypłaca zaliczki oraz środki na pomoc finansową na realizację projektów, o których mowa w pkt 7;
- 9) prowadzi kontrole dokumentacji (kontrole administracyjne) i kontrole w terenie realizacji projektów, o których mowa w pkt 7;
- 10) tworzy bazę danych o realizowanych projektach, o których mowa w pkt 7, przechowując zgromadzone w niej dane;
- 11) tworzy komputerową bazę danych służącą administrowaniu kwotami produkcji surowca tytoniowego;
- 12) przeprowadza kontrole administracyjne i kontrole w terenie:
 - a) producentów i grup producentów tytoniu,
 - b) przedsiębiorców prowadzących wstępne przetwarzanie surowca tytoniowego,
 - c) przedsiębiorców prowadzących odbiór surowca tytoniowego.

2. Wniosek o wydanie decyzji, o których mowa w ust. 1 pkt 1 lit. a i b, zawiera dane, o których mowa w art. 26 ust. 6, dotyczące grupy producentów tytoniu oraz każdego członka grupy producentów tytoniu.

3. Wniosek o wydanie decyzji, o których mowa w ust. 1 pkt 1 lit. a i b, składa się na formularzu opracowanym i udostępnionym przez Agencję.

4. Kontrole, o których mowa w ust. 1 pkt 12 lit. b i c, Prezes Agencji może zlecić Inspekcji Jakości Handlowej Artykułów Rolno-Spożywczych.

Art. 28. W zakresie określonym przepisami Unii Europejskiej³⁰⁾ minister właściwy do spraw rynków rolnych występuje do Komisji Europejskiej z wnioskiem o przeniesienie grup odmian tytoniu.

Art. 29. 1. W zakresie określonym przepisami Unii Europejskiej³¹⁾ wojewoda wydaje decyzje administracyjne w sprawie:

- 1) uznania grupy producentów tytoniu;
- 2) cofnięcia uznania grupie producentów tytoniu.

2. Wojewoda niezwłocznie przekazuje informacje o wydaniu decyzji, o których mowa w ust. 1, ministrowi właściwemu do spraw rynków rolnych, Prezesowi Agencji oraz Prezesowi Agencji Restrukturyzacji.

3. Wniosek o wydanie decyzji, o której mowa w ust. 1 pkt 1, zawiera:

- 1) nazwę, siedzibę i adres grupy producentów tytoniu;
- 2) informacje o:
 - a) liczbie członków grupy producentów tytoniu,
 - b) łącznej wielkości kwoty produkcji surowca tytoniowego przyznanej członkom grupy producentów tytoniu wnioskującej o uznanie.

4. Do wniosku dołącza się:

- 1) dokument urzędowy potwierdzający, że wnioskodawca jest osobą prawną oraz wskazujący organy i osoby uprawnione do reprezentowania wnioskodawcy;
- 2) statut albo umowę grupy producentów tytoniu;
- 3) dokumenty potwierdzające informacje, o których mowa w ust. 3 pkt 2 lit. b.

Art. 30. 1. Prezes Agencji przeprowadza kontrole, o których mowa w art. 27 ust. 1 pkt 12, zgodnie z rocznym planem kontroli administracyjnych i kontroli w terenie.

2. Kontrole, o których mowa w art. 27 ust. 1 pkt 12 lit. a, prowadzi się w zakresie zgodności informacji zawartych w umowach na uprawę ze stanem faktycznym oraz przechowywania przez producentów w gospodarstwie surowca tytoniowego, który nie został dostarczony w celu wstępnego przetworzenia.

3. Kontrole, o których mowa w art. 27 ust. 1 pkt 12 lit. b i c, prowadzi się w zakresie dostaw surowca tytoniowego, jego wstępnego przetwarzania i przygotowania do obrotu oraz w zakresie przestrzegania przez przedsiębiorców prowadzących wstępne przetwarzanie terminów zapłaty producentom ceny zakupu za dostarczony surowiec tytoniowy.

4. Kontrole grup producentów tytoniu w zakresie spełniania przez grupę warunków uznania, przeprowadza wojewoda, właściwy ze względu na siedzibę grupy. Kopię protokołu kontroli wojewoda przekazuje, w terminie 14 dni od dnia zakończenia kontroli, Prezesowi Agencji oraz Prezesowi Agencji Restrukturyzacji.

Art. 31. 1. Czynności kontrolne są wykonywane przez osoby posiadające imienne upoważnienia wydane przez:

- 1) Prezesa Agencji – w przypadku kontroli, o których mowa w art. 27 ust. 1 pkt 9 i 12;
- 2) wojewodę – w przypadku kontroli, o których mowa w art. 30 ust. 4.

2. Czynności kontrolne w przypadku, o którym mowa w art. 27 ust. 4, są wykonywane przez pracowników Inspekcji Jakości Handlowej Artykułów Rolno-Spożywczych posiadających imienne upoważnienie wydane przez wojewódzkiego inspektora.

3. Upoważnienia zawierają wskazanie osoby upoważnionej do wykonywania czynności kontrolnych, ich miejsce i zakres oraz podstawę prawną do ich wykonywania.

4. Przed rozpoczęciem czynności kontrolnych osoba upoważniona do ich wykonywania jest obowiązana okazać imienne upoważnienie.

5. Osoby upoważnione do wykonywania czynności kontrolnych mają prawo do:

- 1) wstępu do pomieszczeń służących do odbioru i klasyfikacji surowca tytoniowego, jego wstępnego przetwarzania i czasowego składowania oraz przygotowania do obrotu;
- 2) żądania pisemnych lub ustnych informacji związanych z przedmiotem kontroli;
- 3) wglądu do dokumentów związanych z przedmiotem kontroli, odpisów, wyciągów lub kserokopii oraz zabezpieczania tych dokumentów;
- 4) pobierania próbek surowca tytoniowego do badania jakości.

6. Osoba wykonująca czynności kontrolne sporządza z tych czynności protokół.

7. Protokół podpisuje osoba wykonująca czynności kontrolne oraz kontrolowany.

8. W przypadku odmowy podpisania protokołu przez kontrolowanego, protokół podpisuje tylko osoba wykonująca czynności kontrolne, dokonując w protokole stosownej adnotacji o tej odmowie.

9. W przypadku gdy kontrolowany nie zgadza się z ustaleniami zawartymi w protokole może, w terminie 14 dni od dnia doręczenia protokołu, zgłosić organowi przeprowadzającemu kontrolę umotywowane zastrzeżenia do ustaleń zawartych w protokole.

Art. 32. 1. Minister właściwy do spraw rynków rolnych określi, w drodze rozporządzenia:

- 1) rejony uprawy tytoniu, z uwzględnieniem podziału terytorialnego kraju i tradycyjnie wyodrębnionych rejonów uprawy tytoniu oraz grupy odmian tytoniu przeznaczone do uprawy w poszczególnych rejonach, po zasięgnięciu opinii Krajowej Rady Izb Rolniczych, związków rolniczych zrzeszeń branżowych producentów surowca tytoniowego o zasięgu krajowym oraz Krajowego Stowarzyszenia Przemysłu Tytoniowego;

- 2) warunki podziału dodatkowych kwot produkcji surowca tytoniowego, w przypadku gdy gwarantowany próg ustalony dla grupy odmian na dane zbiory jest wyższy niż gwarantowany próg ustalony na poprzednie zbiory, mając na względzie racjonalizację produkcji surowca tytoniowego oraz redukcje kwot produkcji surowca tytoniowego zastosowane w odniesieniu do poprzedniego zbioru dla innej grupy odmian;
- 3) ostateczny termin rejestracji przekazania gospodarstwa, w którym jest produkowany tytoń, mając na względzie umożliwienie nabywcy wykorzystania kwoty produkcji surowca tytoniowego od dnia tej rejestracji.

2. Minister właściwy do spraw rynków rolnych może określić, w drodze rozporządzenia, warunki podziału dodatkowych kwot produkcji surowca tytoniowego w przypadku przeniesienia grup odmian tytoniu, mając na względzie zapotrzebowanie na surowiec tytoniowy oraz racjonalizację jego produkcji.

Art. 33. 1. W zakresie określonym przepisami Unii Europejskiej³²⁾ Prezes Agencji przekazuje Komisji Europejskiej informacje o:

- 1) nazwach i adresach przedsiębiorców posiadających zezwolenie na wykonywanie działalności gospodarczej w zakresie wstępnego przetwarzania surowca tytoniowego;
- 2) uwzględnieniu przy przydzielaniu kwot produkcji surowca tytoniowego wyjątkowych okoliczności, których skutkiem był nienormalnie niski zbiór tytoniu w danym roku okresu referencyjnego;
- 3) ilościach surowca tytoniowego poszczególnych grup odmian przekazanych na stałe;
- 4) ilościach surowca tytoniowego, które były przedmiotem wniosku o wykup kwot oraz ilościach wykupionych, z podziałem na poszczególne grupy odmian;
- 5) liczbie zaewidencjonowanych umów na uprawę tytoniu oraz wielkości powierzchni uprawy prowadzonej na podstawie tych umów;

- 6) ogólnej liczbie producentów oraz liczbie producentów należących do uznanych grup producentów tytoniu;
- 7) liczbie przedsiębiorców posiadających zezwolenie na wykonywanie działalności gospodarczej w zakresie wstępnego przetwarzania surowca tytoniowego, którzy zawarli umowy na uprawę;
- 8) maksymalnych i minimalnych cenach za kilogram surowca tytoniowego, z wyłączeniem podatków i innych opłat, uzgodnionych w umowach na uprawę;
- 9) wielkości dostaw surowca tytoniowego w poszczególnych miesiącach danego roku zbioru;
- 10) szacowanej wielkości surowca tytoniowego pozostałej do dostarczenia z danego roku zbioru;
- 11) średniej cenie ważonej za kilogram surowca tytoniowego płaconej przez przedsiębiorców posiadających zezwolenie na wykonywanie działalności gospodarczej w zakresie wstępnego przetwarzania surowca tytoniowego;
- 12) przepływie zapasów surowca tytoniowego będącego w dyspozycji przedsiębiorców posiadających zezwolenie na wykonywanie działalności gospodarczej w zakresie wstępnego przetwarzania surowca tytoniowego;
- 13) postępie w realizacji programów dotyczących przestawienia produkcji surowca tytoniowego;
- 14) wydatkach poniesionych w danym roku obrachunkowym na działania mające na celu zmianę profilu produkcji.

2. Informacje, o których mowa w ust. 1, Prezes Agencji przekazuje również ministrowi właściwemu do spraw rynków rolnych.

3. W zakresie określonym przepisami Unii Europejskiej³³⁾ minister właściwy do spraw rynków rolnych przekazuje Komisji Europejskiej informacje o:

- 1) rejonach uprawy tytoniu oraz grupach odmian tytoniu przeznaczonych do uprawy w poszczególnych rejonach;

- 2) nazwach i adresach jednostek prowadzących ewidencję umów na uprawę tytoniu;
- 3) uznanych grupach producentów tytoniu;
- 4) odmowie lub cofnięciu uznania grupie producentów tytoniu;
- 5) umieszczeniu w statutach lub umowach grup producentów tytoniu informacji o możliwości rezygnacji z członkostwa w grupie producentów tytoniu;
- 6) warunkach podziału dodatkowych kwot produkcji surowca tytoniowego, w przypadku gdy gwarantowany próg ustalony na dane zbiory jest wyższy niż gwarantowany próg ustalony na poprzednie zbiory;
- 7) warunkach podziału dodatkowych kwot produkcji surowca tytoniowego w przypadku przeniesienia grup odmian tytoniu;
- 8) środkach podejmowanych w celu prawidłowego stosowania przepisów Unii Europejskiej³⁴⁾ dotyczących rynku tytoniu;
- 9) rynku tytoniu żądane przez Komisję Europejską.

4. Przedsiębiorcy wykonujący działalność gospodarczą w zakresie wstępnego przetwarzania surowca tytoniowego przekazują Prezesowi Agencji:

- 1) informacje, o których mowa w ust. 1 pkt 8 – w terminie do dnia 30 czerwca roku zbioru;
- 2) informacje, o których mowa w ust. 1 pkt 9-11 – w terminie do 15 dnia każdego miesiąca;
- 3) informacje, o których mowa w ust. 1 pkt 12 – w terminie do 15 dnia miesiąca następującego po zakończeniu każdego kwartału.

Rozdział 5

Rynek suszu paszowego

Art. 34. 1. W zakresie określonym przepisami Unii Europejskiej³⁵⁾ dyrektor oddziału terenowego Agencji, właściwy ze względu na miejsce zamieszkania albo siedzibę podmiotu prowadzącego przedsiębiorstwo przetwórcze lub podmiotu skupującego zielonkę do suszenia i śrutowania:

- 1) wydaje decyzje administracyjne w sprawach:
 - a) zatwierdzenia przedsiębiorstwa przetwórczego, w którym jest produkowany susz paszowy, zwanego dalej „przedsiębiorstwem przetwórczym”,
 - b) zatwierdzenia podmiotu skupującego zielonkę do suszenia i śrutowania, zwanego dalej „podmiotem skupującym”,
 - c) cofnięcia zatwierdzenia, o którym mowa w lit. a i b,
 - d) przyznawania dopłat z tytułu produkcji suszu paszowego, zwanego dalej „suszem”;
- 2) prowadzi nadzór nad:
 - a) ponownym wprowadzeniem na teren przedsiębiorstwa przetwórczego suszu wyprodukowanego przez to przedsiębiorstwo, w celu przepakowania lub powtórnego przerobu,
 - b) wprowadzeniem na teren przedsiębiorstwa przetwórczego suszu wyprodukowanego przez inne przedsiębiorstwo przetwórcze;
- 3) przyjmuje informacje dotyczące pochodzenia i przeznaczenia suszu, o którym mowa w pkt 2 lit. b.

2. Do wniosku o wydanie decyzji w sprawie zatwierdzenia przedsiębiorstwa przetwórczego, oprócz dokumentów określonych w przepisach Unii Europejskiej³⁶⁾, dołącza się:

- 1) dokument potwierdzający tytuł prawny wnioskodawcy do obiektów, w których ma być prowadzona zamierzona działalność;
- 2) zaświadczenie komendanta powiatowego (miejskiego) Państwowej Straży Pożarnej, państwowego powiatowego inspektora sanitarnego i wojewódzkiego inspektora ochrony środowiska stwierdzające, że obiekty spełniają wymagania określone w

przepisach o ochronie przeciwpożarowej, sanitarnych i o ochronie środowiska.

3. Do wniosku o zatwierdzenie podmiotu skupującego dołącza się dokument urzędowy potwierdzający, że wnioskodawca wykonuje działalność gospodarczą w zakresie skupu zielonki.

4. Wniosek o przyznanie dopłaty, o której mowa w ust. 1 pkt 1 lit. d, składa się na formularzu opracowanym i udostępnionym przez Agencję.

Art. 35. 1. Prezes Agencji przeprowadza kontrole administracyjne i kontrole w terenie ubiegających się o zatwierdzenie lub zatwierdzonych przedsiębiorstw przetwórczych i podmiotów skupujących, zgodnie z rocznym planem kontroli.

2. Kontrole na zlecenie Prezesa Agencji mogą przeprowadzać jednostki organizacyjne dysponujące odpowiednim zapleczem kadrowym i technicznym.

3. Czynności kontrolne są wykonywane przez osoby posiadające imienne upoważnienie wydane przez Prezesa Agencji, a w przypadku, o którym mowa w ust. 2, przez kierownika jednostki organizacyjnej, której zlecono kontrolę.

4. Upoważnienie zawiera wskazanie osoby upoważnionej do wykonywania czynności kontrolnych, ich miejsce i zakres oraz podstawę prawną do ich wykonywania.

5. Przed rozpoczęciem czynności kontrolnych osoba upoważniona do ich wykonywania jest obowiązana okazać imienne upoważnienie.

6. Osoby upoważnione do wykonywania czynności kontrolnych mają prawo do:

- 1) wstępu na grunty, do obiektów produkcyjnych i magazynowych;
- 2) żądania pisemnych lub ustnych informacji związanych z przedmiotem kontroli;
- 3) wglądu do dokumentów związanych z przedmiotem kontroli, sporządzania z nich odpisów, wyciągów lub kserokopii oraz zabezpieczania tych dokumentów;
- 4) sporządzania dokumentacji fotograficznej z przeprowadzonej kontroli;

5) pobierania próbek do badań.

7. Osoba wykonująca czynności kontrolne sporządza z tych czynności protokół.

8. Protokół podpisuje osoba wykonująca czynności kontrolne oraz kontrolowany.

9. W przypadku odmowy podpisania protokołu przez kontrolowanego protokół podpisuje tylko osoba wykonująca czynności kontrolne dokonując w protokole stosownej adnotacji o tej odmowie.

10. W przypadku gdy kontrolowany nie zgadza się z ustaleniami zawartymi w protokole, może w terminie 14 dni od dnia doręczenia protokołu, zgłosić odpowiednio Prezesowi Agencji albo jednostce organizacyjnej przeprowadzającej kontrolę umotywowane zastrzeżenia do ustaleń zawartych w tym protokole.

11. Przy kwalifikowaniu do kontroli w terenie wniosków o przyznanie pomocy finansowej, składanych przez podmioty prowadzące zatwierdzone przedsiębiorstwa przetwórcze, bierze się pod uwagę elementy analizy ryzyka określone przepisami Unii Europejskiej³⁷⁾, a ponadto:

- 1) przeznaczenie suszu wyprodukowanego przez zatwierdzone przedsiębiorstwo przetwórcze na potrzeby własnego gospodarstwa rolnego;
- 2) liczbę umów zawartych na dostawę zielonki przez podmiot prowadzący zatwierdzone przedsiębiorstwo przetwórcze;
- 3) liczbę i wielkość powierzchni działek ewidencyjnych, z których pochodzi zielonka objęta umowami sprzedaży.

Art. 36. 1. Podmiot prowadzący zatwierdzone przedsiębiorstwo przetwórcze przekazuje dyrektorowi oddziału terenowego Agencji, właściwemu ze względu na miejsce zamieszkania albo siedzibę podmiotu prowadzącego zatwierdzone przedsiębiorstwo przetwórcze:

- 1) kopie umów na dostawę zielonki, przeznaczonej do produkcji suszu, zawartych z producentami tej zielonki lub deklaracji dostaw;
- 2) informacje o:

- a) średniej wilgotności zielonki, zużytej do produkcji suszu, ustalonej w poprzednim kwartale – w terminie do 10 dnia miesiąca następującego po zakończeniu tego kwartału,
- b) określonej w tonach szacowanej masie zapasów suszu posiadanych przez to przedsiębiorstwo na dzień 31 marca poprzedniego roku gospodarczego – w terminie do dnia 10 kwietnia następnego roku gospodarczego,
- c) zamiarze:
 - wywozu partii suszu wyprodukowanego przez przedsiębiorstwo przetwórcze poza jego teren,
 - wprowadzenia na teren przedsiębiorstwa przetwórczego suszu – w przypadkach, o których mowa w art. 34 ust. 1 pkt 2,
 - wprowadzenia na teren przedsiębiorstwa przetwórczego produktów innych niż zielonka przeznaczona do produkcji suszu, w celu wyprodukowania mieszanek paszowych, wraz z informacją o rodzaju oraz ilości, określonej w kilogramach, wprowadzanych produktów.

2. Informacje, o których mowa w ust. 1 pkt 2 lit. c, przekazuje się co najmniej na 3 dni przed zamierzonym dokonaniem czynności określonych w tym przepisie.

3. Zatwierdzony podmiot skupujący przekazuje dyrektorowi oddziału terenowego Agencji, właściwemu ze względu na miejsce zamieszkania albo siedzibę podmiotu skupującego, kopie umów zawartych z producentami zielonki oraz z podmiotami prowadzącymi zatwierdzone przedsiębiorstwa przetwórcze, wraz ze spisem zbiorczym wszystkich działek rolnych, z których pochodzi zakupywana przez nich zielonka, z podaniem danych umożliwiających lokalizację tych działek, zawartych w krajowym systemie ewidencji producentów, ewidencji gospodarstw rolnych oraz ewidencji wniosków o przyznanie płatności, wraz z ich powierzchnią określoną w hektarach, w terminie określonym w przepisach Unii Europejskiej³⁸⁾.

Art. 37. 1. W przypadku cofnięcia zatwierdzenia przedsiębiorstwa przetwórczego wniosek o ponowne zatwierdzenie może być złożony po upływie:

- 1) 12 miesięcy od dnia wydania ostatecznej decyzji o cofnięciu zatwierdzenia, jeżeli cofnięcie nastąpiło z powodu:
 - a) nieprowadzenia wymaganej przepisami Unii Europejskiej³⁹⁾ dokumentacji lub prowadzenia jej bez zachowania należytej staranności lub
 - b) nieinformowania dyrektora oddziału terenowego Agencji o zmianach stanu faktycznego w stosunku do informacji zawartych we wniosku o zatwierdzenie, lub
 - c) nieprzekazywania dyrektorowi oddziału terenowego Agencji dokumentów, o których mowa w przepisach Unii Europejskiej⁴⁰⁾, lub
 - d) niepoddawania się kontrolom wymaganim przepisami Unii Europejskiej⁴¹⁾;
- 2) 4 miesiące od dnia wydania ostatecznej decyzji o cofnięciu zatwierdzenia, jeżeli cofnięcie nastąpiło z powodu:
 - a) przekazania nieprawdziwych danych dotyczących wielkości powierzchni, z której pochodzi zielonka, objęta zobowiązaniami do produkcji suszu z własnej zielonki, a różnica powierzchni jest większa niż:

– przy powierzchni do 0,5 ha	– 7,0%,
– przy powierzchni od 0,5 do 1 ha	– 5,0%,
– przy powierzchni od 1 do 3 ha	– 4,0%,
– przy powierzchni od 3 do 6 ha	– 3,0%,
– przy powierzchni od 6 do 15 ha	– 2,0%,
– przy powierzchni od 15 do 25 ha	– 1,5%,
– przy powierzchni powyżej 25 ha	– 1,0% lub
 - b) nieprzekazywania dyrektorowi oddziału terenowego Agencji informacji, o których mowa w art. 36 ust. 1 pkt 2.

2. W przypadku cofnięcia zatwierdzenia podmiotowi skupującemu wniosek o ponowne zatwierdzenie może być złożony po upływie 12 miesięcy od dnia wydania ostatecznej decyzji o cofnięciu zatwierdzenia, jeżeli cofnięcie nastąpiło z powodu:

- 1) nieprowadzenia wymaganej przepisami Unii Europejskiej⁴²⁾ dokumentacji lub prowadzenia jej bez zachowania należytej staranności lub
- 2) nieprzekazywania dyrektorowi oddziału terenowego Agencji w wyznaczonym przepisami Unii Europejskiej⁴³⁾ terminie umów z producentami zielonki oraz z podmiotami prowadzącymi zatwierdzone przedsiębiorstwo przetwórcze, lub
- 3) nieudostępniania do kontroli prowadzonej dokumentacji finansowej.

Art. 38. 1. W zakresie określonym przepisami Unii Europejskiej⁴⁴⁾ Prezes Agencji przekazuje Komisji Europejskiej informacje o:

- 1) rodzaju i masie suszu, określonej w tonach, wywiezionego z zatwierdzonych przedsiębiorstw przetwórczych;
- 2) szacowanych zapasach suszu na dzień 31 marca poprzedniego roku gospodarczego;
- 3) średniej wilgotności zielonki.

2. Informacje, o których mowa w ust. 1, Prezes Agencji przekazuje również ministrowi właściwemu do spraw rynków rolnych.

Art. 39. Minister właściwy do spraw rynków rolnych określi, w drodze rozporządzenia, metody pobierania próbek suszu i wykonywania badań parametrów jakościowych suszu, mając na względzie jednolity sposób pobierania próbek i wykonywania badań parametrów jakościowych tego suszu.

Przepisy karne

Art. 40. 1. Kto wprowadza do obrotu chmiel lub produkty chmielowe bez certyfikatu albo świadectwa równoważności

podlega karze grzywny.

2. Kto wbrew obowiązkowi nie przekazuje informacji o:

- 1) średnim koszcie wstępnego przygotowania 50 kg chmielu ponoszonym przez producenta;
- 2) średnim koszcie składowania 50 kg chmielu ponoszonym przez grupę producentów chmielu;
- 3) średnim koszcie ponoszonym przez grupę producentów chmielu przy sprzedaży 50 kg chmielu;
- 4) średnim koszcie drugiego przygotowania 50 kg chmielu;
- 5) maksymalnych i minimalnych cenach za kilogram surowca tytoniowego, z wyłączeniem podatków i innych opłat, uzgodnionych w umowach na uprawę tytoniu;
- 6) wielkości dostaw surowca tytoniowego w poszczególnych miesiącach danego roku zbioru;
- 7) szacowanej ilości surowca tytoniowego pozostałej do dostarczenia z danego roku zbioru;
- 8) średniej cenie ważonej za kilogram surowca tytoniowego płaconej przez przedsiębiorców posiadających zezwolenie na wykonywanie działalności gospodarczej w zakresie wstępnego przetwarzania surowca tytoniowego;
- 9) przepływie zapasów surowca tytoniowego będącego w dyspozycji przedsiębiorców posiadających zezwolenie na wykonywanie działalności gospodarczej w zakresie wstępnego przetwarzania surowca tytoniowego

podlega karze grzywny.

3. Kto wbrew obowiązkowi:

- 1) działając w imieniu lub w interesie organizacji producentów albo zrzeszenia organizacji producentów nie przekazuje informacji o:
 - a) zapasach jabłek i gruszek na pierwszy dzień każdego miesiąca,
 - b) planowanych powierzchni uprawy każdego gatunku owoców i warzyw, a w przypadku jabłek i gruszek – każdej odmiany,
 - c) szacunkowej ilości owoców i warzyw nieprzeznaczonych do sprzedaży;
- 2) działając w imieniu lub w interesie browaru nie przekazuje informacji o chmielu zebrany z plantacji należących do browarów i zużytego przez te browary w stanie świeżym lub po przetworzeniu;
- 3) wykonując działalność gospodarczą w zakresie wytwarzania produktów chmielowych nie przekazuje informacji o ilości wyprodukowanych i sprzedanych zizomeryzowanych produktów chmielowych;
- 4) działając w imieniu lub w interesie grupy producentów chmielu nie przekazuje informacji o umowach kontraktacji oraz o umowach potwierdzających przeniesienie własności chmielu zawartych między grupą producentów chmielu a nabywcą chmielu oraz o ilości chmielu dostarczonego przez grupę producentów chmielu do nabywcy chmielu;
- 5) będąc producentem chmielu nienależącym do grupy producentów chmielu nie przekazuje informacji o umowach kontraktacji oraz o umowach potwierdzających przeniesienie własności chmielu zawartych z nabywcą chmielu oraz o ilości chmielu dostarczonego do nabywcy chmielu

podlega karze grzywny.

4. Orzekanie w sprawach o czyny określone w ust. 1-3 następuje w trybie przepisów o postępowaniu w sprawach o wykroczenia.

Rozdział 7

Zmiany w przepisach obowiązujących

Art. 41. 1. W ustawie z dnia 29 listopada 2000 r. o organizacji rynków owoców i warzyw, rynku chmielu, rynku tytoniu oraz rynku suszu paszowego (Dz. U. z 2001 r. Nr 3, poz. 19 oraz z 2002 r. Nr 238, poz. 2019):

1) w art. 2 pkt 6 otrzymuje brzmienie:

„6) świadectwo równoważności – świadectwo potwierdzające spełnianie przez importowany chmiel lub produkt chmielowy minimalnych wymagań jakościowych obowiązujących w Rzeczypospolitej Polskiej, wydane przez kraj pochodzenia,”;

2) art. 5-8 otrzymują brzmienie:

„Art. 5. 1. Podmiot zraszający producentów owoców i warzyw może zostać wstępnie uznana grupą producentów owoców lub warzyw, zwaną dalej „grupą producentów”, jeżeli:

- 1) posiada osobowość prawną,
- 2) został utworzony przez producentów owoców lub warzyw w celu dostosowania produkcji owoców i warzyw do warunków rynkowych, poprawy efektywności gospodarowania i planowania produkcji, ze szczególnym uwzględnieniem jej ilości i jakości, koncentracji podaży oraz organizowania sprzedaży owoców i warzyw, a także ochrony środowiska,
- 3) działa na podstawie statutu albo umowy, które oprócz wymagań określonych odrębnymi przepisami ustalają w szczególności:
 - a) zasady przyjmowania nowych członków grupy producentów,

- b) zasady występowania członków z grupy producentów, przy czym minimalny okres członkostwa nie może być krótszy niż 3 lata i informacja o zamiarze wystąpienia z grupy producentów powinna zostać złożona na piśmie na co najmniej 12 miesięcy przed końcem roku obrotowego,
- c) zasady zbywania akcji lub udziałów,
- d) wymóg przynależności tylko do jednej grupy producentów w zakresie danej grupy produktów, o których mowa w pkt 4,
- e) wymóg sprzedaży przez członków grupy producentów całości produkcji należącej do danej grupy produktów za pośrednictwem grupy producentów oraz odstępstwa od tej zasady,
- f) zasady przekazywania przez członków grupy producentów informacji dotyczących:
 - powierzchni uprawy i wysokości zbiorów,
 - wielkości sprzedaży oraz cen uzyskiwanych za produkty sprzedawane poza grupą, dla których grupa ta została utworzona,
- g) działania podejmowane na rzecz ochrony środowiska,
- h) sankcje wobec członków grupy, którzy nie wypełniają nałożonych na nich obowiązków,
- i) działania w zakresie promocji produktów wprowadzanych do obrotu,

- 4) został utworzony przez co najmniej 5 producentów dla jednej z następujących grup produktów:
 - a) owoce i warzywa,
 - b) owoce,
 - c) warzywa,
 - d) owoce i warzywa przeznaczone dla przetwórstwa,
 - e) orzechy,
 - f) grzyby,
- 5) średnia wartość produktów wytworzonych przez producentów będących członkami tego podmiotu i sprzedanych w okresie 3 lat poprzedzających złożenie wniosku, wynosi co najmniej równowartość 100 tys. EURO,
- 6) opracował plan dochodzenia do uznania, którego celem jest zapewnienie swoim członkom:
 - a) pomocy technicznej w zakresie stosowania przyjaznych dla środowiska metod uprawy,
 - b) środków technicznych umożliwiających magazynowanie i pakowanie w celu zbytu wytworzonych przez tych członków produktów,
 - c) optymalnych warunków sprzedaży wyprodukowanych przez tych członków owoców lub warzyw przy minimalnych kosztach,
- 7) w pierwszym roku działalności osiągnie co najmniej 51% udokumentowanych przychodów ze sprzedaży produktów wytworzonych w gospodarstwach jej członków.

2. Odstępstwa, o których mowa w ust. 1 pkt 3 lit. e, dotyczą produktów wytworzonych przez członka grupy producentów sprzedawanych:
 - 1) bezpośrednio konsumentom w ilości nie większej niż 25% całości produktów, jeżeli jest członkiem grupy utworzonej dla grupy produktów, o których mowa w ust. 1 pkt 4 lit. a lub
 - 2) bezpośrednio konsumentom w ilości nie większej niż 20% całości produktów, jeżeli jest członkiem jednej z grupy producentów utworzonych dla grupy produktów, o których mowa w ust. 1 pkt 4 lit. b – f, lub
 - 3) za pośrednictwem innej grupy producentów, jeżeli produkty te nie są przedmiotem obrotu grupy producentów, której jest członkiem.

3. Plan dochodzenia do uznania, o którym mowa w ust. 1 pkt 6, określa:
 - 1) okres jego realizacji,
 - 2) aktualny stan produkcji, obrotu i wyposażenia podmiotu w środki techniczne,
 - 3) harmonogram działań w poszczególnych latach kalendarzowych,
 - 4) przewidywane wielkości środków finansowych niezbędnych do realizacji planu dochodzenia do uznania,
 - 5) zasady, na jakich grupa producentów będzie sprzedawała owoce i warzywa swoich członków.

Art. 6. 1. Decyzję w sprawie wstępnego uznania grupy producentów wydaje wojewoda w terminie 3 miesięcy od dnia złożenia wniosku o jej wydanie.

2. Wojewoda przekazuje ministrowi właściwemu do spraw rynków rolnych informacje o wydaniu decyzji, o której mowa w ust. 1, w terminie 7 dni od dnia jej wydania.

Art. 7. 1. Wniosek o wydanie decyzji, o której mowa w art. 6 ust. 1, zawiera:

- 1) nazwę, siedzibę i adres wnioskodawcy,
- 2) kategorię produktów, dla której wnioskuje się o wstępne uznanie,
- 3) informacje o:
 - a) średniej wartości owoców i warzyw wytworzonych przez członków podmiotu wnioskującego o wstępne uznanie w okresie 3 lat poprzedzających złożenie wniosku,
 - b) ilości członków podmiotu wnioskującego o wstępne uznanie.

2. Do wniosku dołącza się:

- 1) wypis z Krajowego Rejestru Sądowego,
- 2) statut albo umowę podmiotu wnioskującego o wstępne uznanie.

Art. 8. Jeżeli grupa producentów przestała spełniać jeden z warunków, o których mowa w art. 5, wojewoda wydaje decyzję o cofnięciu wstępnego uznania grupie producentów.”;

3) w art. 37 po ust. 2 dodaje się ust. 2a w brzmieniu:

„2a. Na chmiel uzyskany w wyniku mieszania wydaje się certyfikat.”;

4) art. 38 otrzymuje brzmienie:

„Art. 38. 1. Przepakowywanie chmielu albo produktów chmielowych, na które został wydany certyfikat może odbywać się wyłącznie pod nadzorem inspektora.

2. Po przepakowaniu każde opakowanie powinno być oznakowane w sposób, o którym mowa w art. 33 ust. 1 pkt 2 lub art. 36 ust. 2. W certyfikacie inspektor wpisuje informację o zmianie opakowania i oznakowaniu opakowań.

3. W przypadku podziału partii chmielu lub produktu chmielowego, na którą wydano certyfikat albo świadectwo równoważności, sprzedawca dołącza do każdej części tej partii fakturę lub inny dokument handlowy, w którym umieszcza zgodne z certyfikatem albo świadectwem równoważności informacje:

1) dla chmielu:

- a) określeniu towaru,
- b) masie netto,
- c) kraju i rejonie uprawy,
- d) roku zbioru,
- e) nazwie odmiany,
- f) numerze certyfikatu albo świadectwa równoważności i nazwie jednostki, która go wydała,

2) dla produktu chmielowego:

- a) informacje, o których mowa w pkt 1,
- b) miejscu i dacie wytworzenia.”;

5) w art. 39 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Inspektor prowadzi ewidencję umów kontraktacji zawartych między producentem chmielu lub grupą producentów chmielu, utworzoną na podstawie przepisów o grupach producentów rolnych i ich związkach, a nabywcą chmielu, i innych umów potwierdzających przeniesienie własności chmielu oraz ewidencję ilości dostarczonego chmielu.”;

6) w art. 40 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Kopie pozostałych umów, potwierdzających przeniesienie własności chmielu, producent chmielu lub grupa producentów chmielu przekazuje inspektorowi po dostarczeniu chmielu nabywcy, nie później jednak niż do dnia 31 stycznia każdego roku.”;

7) art. 44 i 45 otrzymują brzmienie:

„Art. 44. 1. Wykonywanie działalności gospodarczej w zakresie wstępnego przetwarzania surowca tytoniowego wymaga zezwolenia wydanego w drodze decyzji administracyjnej przez Prezesa Agencji Rynku Rolnego.

2. Zezwolenia, o którym mowa w ust. 1, nie udziela się grupom producentów tytoniu i ich związkom utworzonym na podstawie przepisów o grupach producentów rolnych i ich związkach.

3. Decyzję o zezwoleniu na wykonywanie działalności gospodarczej w zakresie wstępnego przetwarzania surowca tytoniowego wydaje się, jeżeli wnioskodawca dysponuje pomieszczeniami i urządzeniami technicznymi zapewniającymi uzyskanie stabilnego produktu nadającego się do przechowywania i dalszego przetwarzania.

4. Wniosek o wydanie zezwolenia, o którym mowa w ust. 1, poza informacjami określonymi w przepisach o działalności gospodarczej, zawiera informacje o:
 - 1) zdolnościach produkcyjnych w zakresie wstępnego przetwarzania surowca tytoniowego,
 - 2) urządzeniach technicznych i ich rozmieszczeniu w pomieszczeniach służących do odbioru i klasyfikacji surowca tytoniowego oraz wstępnego przetwarzania surowca tytoniowego.
5. Do wniosku, o którym mowa w ust. 4, dołącza się:
 - 1) dokument potwierdzający tytuł prawny wnioskodawcy do nieruchomości, w których ma być prowadzona zamierzona działalność,
 - 2) zaświadczenie komendanta powiatowego (miejskiego) Państwowej Straży Pożarnej, państwowego powiatowego inspektora sanitarnego i wojewódzkiego inspektora ochrony środowiska stwierdzające, że obiekty przeznaczone do prowadzenia zamierzonej działalności gospodarczej spełniają wymagania określone w przepisach o ochronie przeciwpożarowej, sanitarnych i o ochronie środowiska.

Art. 45. 1. Prezes Agencji Rynku Rolnego może cofnąć, w drodze decyzji administracyjnej, zezwolenie, o którym mowa w art. 44 ust. 1, w przypadku gdy przedsiębiorca:

- 1) nie dokonał płatności za dostarczony surowiec tytoniowy w terminie określonym w umowie kontraktacji,
- 2) przestał spełniać warunki, o których mowa w art. 44 ust. 3.

2. W przypadku cofnięcia zezwolenia z powodu przekroczenia określonego w umowie kontraktacji terminu płatności za dostarczony surowiec tytoniowy ponowne zezwolenie w takim samym zakresie może być wydane nie wcześniej niż po upływie:
 - 1) roku – gdy termin płatności został przekroczony o 30 dni, ale nie więcej niż do 60 dni,
 - 2) 2 lat – gdy termin płatności został przekroczony o 60 dni, ale nie więcej niż do 90 dni,
 - 3) 3 lat – gdy termin płatności został przekroczony o 90 i więcej dni.”.

Art. 42. W ustawie z dnia 21 grudnia 2000 r. o jakości handlowej artykułów rolno-spożywczych (Dz. U. z 2001 r. Nr 5, poz. 44 i Nr 154, poz. 1802 oraz z 2002 r. Nr 135, poz. 1145 i Nr 166, poz. 1360) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 2 dodaje się pkt 5 w brzmieniu:

„5) owoców i warzyw, których wymagania jakości handlowej określają przepisy Unii Europejskiej⁴⁵⁾.”;
- 2) w art. 23 dodaje się ust. 3 w brzmieniu:

„3. Kontrole jakości handlowej owoców i warzyw wyprodukowanych i dostarczonych w danym roku gospodarczym przetwórcom, w rozumieniu przepisów o organizacji rynku przetworów owocowych i warzywnych, prowadzone są na podstawie planu kontroli uzgodnionego z Prezesem Agencji Restrukturyzacji i Modernizacji Rolnictwa, na wniosek dyrektora oddziału regionalnego Agencji Restrukturyzacji i Modernizacji Rolnictwa, właściwego ze względu na siedzibę przetwórcy lub organizacji producentów.”;
- 3) w art. 28 dodaje się ust. 8 w brzmieniu:

„8. Protokół z kontroli, o których mowa w art. 23 ust. 3, przekazuje się Agencji Restrukturyzacji i Modernizacji Rolnictwa, w terminie 7 dni od dnia podpisania protokołu kontroli.”.

Art. 43. W ustawie z dnia 27 lipca 2002 r. o organizacji rynku przetworów owocowych i warzywnych (Dz. U. Nr 150, poz. 1238) wprowadza się następujące zmiany:

1) art. 1 otrzymuje brzmienie:

„Art. 1. Ustawa określa zakres zadań oraz właściwość jednostek organizacyjnych i organów w sprawach związanych z udzielaniem pomocy finansowej dla producentów oraz przetwórców owoców i warzyw, zasady zatwierdzania przetwórców i wstępnie uznanych grup i organizacji producentów owoców i warzyw oraz zrzeszeń organizacji producentów owoców i warzyw, działających jako przetwórcy oraz tryb przeprowadzania kontroli dotyczących zasadności zatwierdzenia i wypłacania pomocy finansowej, w zakresie organizacji rynku przetworów owocowych i warzywnych uregulowanym w przepisach Unii Europejskiej⁴⁶⁾.”;

2) w art. 2 w pkt 1 lit. b otrzymuje brzmienie:

„b) wstępnie uznanych grup producentów owoców i warzyw wytwarzających przetwory.”;

3) po art. 2 dodaje się art. 2a w brzmieniu:

„Art. 2a. 1. W zakresie określonym przepisami Unii Europejskiej⁴⁷⁾ dyrektor oddziału regionalnego Agencji, właściwy ze względu na siedzibę wstępnie uznanych grup producentów owoców i warzyw, organizacji producentów owoców i warzyw albo zrzeszeń organizacji producentów owoców i warzyw, zwanych dalej „organizacjami producentów”, albo przetwórcy, wydaje decyzje administracyjne w sprawach:

- 1) zatwierdzania przetwórców, wstępnie uznanych grup producentów i organizacji producentów działających jako przetwórcy,
 - 2) zawieszenia zatwierdzenia przetwórcy, wstępnie uznanych grup producentów i organizacji producentów działających jako przetwórcy,
 - 3) cofnięcia zatwierdzenia przetwórców, wstępnie uznanych grup producentów i organizacji producentów działających jako przetwórcy,
 - 4) przyznania zaliczki na pomoc finansową z tytułu dostarczenia owoców i warzyw do przetwórstwa,
 - 5) przyznania pomocy finansowej z tytułu dostarczenia owoców i warzyw do przetwórstwa,
 - 6) zwrotu nienależnie wypłaconych środków w ramach pomocy finansowej,
 - 7) wymierzania kary pieniężnej lub zastosowania innych sankcji.
2. Do egzekucji należności wynikających z decyzji, o których mowa w ust. 1 pkt 6 i 7, stosuje się przepisy o postępowaniu egzekucyjnym w administracji.
3. W zakresie określonym przepisami Unii Europejskiej⁴⁸⁾ dyrektor oddziału regionalnego Agencji, właściwy ze względu na siedzibę wstępnie uznanej grupy producentów, organizacji producentów albo przetwórcy:
- 1) przyjmuje dokumenty i informacje składane przez wstępnie uznane grupy producentów, organizacje producentów i przetwórców,
 - 2) informuje o stwierdzonych uchybieniach w dokumentach i informacjach, o których mowa w pkt 1, w terminie 10 dni od dnia ich złożenia,

- 3) przeprowadza kontrole u przetwórcy, wstępnie uznanej grupy producentów i organizacji producentów:
 - a) spełniania warunków zatwierdzenia, o którym mowa w ust. 1 pkt 1,
 - b) spełnienia warunków do przyznania, wypłacenia oraz sposobu wykorzystania środków pomocy finansowej.
 4. Informacje, o których mowa w ust. 3 pkt 1, składa się na formularzach opracowanych i udostępnionych przez Agencję.”;
- 4) art. 3 otrzymuje brzmienie:
- „Art. 3. 1. Przetwórcę, wstępnie uznaną grupę producentów oraz organizację producentów działającą jako przetwórcza zatwierdza się, jeżeli:
- 1) nie jest wobec nich prowadzone postępowanie upadłościowe,
 - 2) posiadają maszyny i urządzenia niezbędne do wytwarzania produktów określonych przepisami Unii Europejskiej⁴⁹⁾, zwanych dalej „przetworami”,
 - 3) zapewniają przeprowadzanie kontroli jakości owoców i warzyw oraz przetworów.
2. Wniosek o wydanie decyzji, o której mowa w art. 2a ust. 1 pkt 1, składa się w terminie do dnia 30 września roku poprzedzającego rok, w którym ma być rozpoczęte wytwarzanie przetworów.
3. Wniosek, o którym mowa w ust. 2, zawiera:
- 1) oznaczenie wnioskodawcy z podaniem imienia i nazwiska, miejsca zamieszkania i adresu albo nazwy, siedziby i adresu,
 - 2) numer identyfikacji podatkowej (NIP),

- 3) numer REGON,
 - 4) określenie rodzaju wykonywanej działalności z podaniem wytwarzanych przetworów,
 - 5) nazwę i adres przetwórni.
4. Do wniosku dołącza się:
- 1) dokument urzędowy wskazujący organy i osoby uprawnione do reprezentowania wnioskodawcy,
 - 2) oświadczenie wnioskodawcy, że nie jest prowadzone wobec niego postępowanie upadłościowe,
 - 3) informacje o urządzeniach i maszynach służących do wytwarzania przetworów,
 - 4) dokument potwierdzający tytuł prawny wnioskodawcy do obiektu,
 - 5) zobowiązanie do corocznego przekazywania, przed rozpoczęciem wytwarzania przetworów, dyrektorowi oddziału regionalnego Agencji, szacunkowego planu dostaw owoców i warzyw przeznaczonych do przetwórstwa,
 - 6) oświadczenie wnioskodawcy, że przetwory wytworzone z owoców i warzyw objętych pomocą finansową będą przechowywane w oznakowanych i wyodrębnionych miejscach.
5. Decyzję, o której mowa w art. 2a ust. 1 pkt 1, wydaje się w terminie 2 miesięcy od dnia złożenia wniosku.
6. W przypadku cofnięcia zatwierdzenia przetwórcy, wstępnie uznanej grupie producentów i organizacji producentów, wniosek o ponowne zatwierdzenie może być złożony nie wcześniej niż po upływie 2 lat od dnia, w którym decyzja o cofnięciu zatwierdzenia stała się ostateczna.
7. Dyrektor oddziału regionalnego Agencji przekazuje informacje o wydaniu decyzji, o których mowa w art. 2a

ust. 1 pkt 1-3, Prezesowi Agencji, w terminie 7 dni od dnia ich wydania.”;

5) po art. 3 dodaje się art. 3a-3c w brzmieniu:

„Art. 3a. 1. Wnioski o wydanie decyzji, o których mowa w art. 2a ust. 1 pkt 4 i 5, poza informacjami określonymi w przepisach Unii Europejskiej⁵⁰⁾, zawierają:

- 1) imiona i nazwiska osób upoważnionych do reprezentowania wnioskodawcy,
- 2) numer identyfikacyjny wnioskodawcy nadany na podstawie przepisów o krajowym systemie ewidencji producentów, ewidencji gospodarstw rolnych oraz ewidencji wniosków o przyznanie płatności,
- 3) numer rachunku bankowego, na który mają być przekazane środki finansowe,
- 4) kwotę wnioskowanej zaliczki albo pomocy finansowej.

2. Do wniosków o wydanie decyzji, o których mowa w art. 2a ust. 1 pkt 4 i 5, dołącza się:

- 1) dokument urzędowy wskazujący organy i osoby uprawnione do reprezentowania wnioskodawcy,
- 2) kopię decyzji o wstępnym uznaniu grupy producentów albo uznaniu organizacji producentów,
- 3) w przypadku wniosku o wydanie decyzji, o której mowa w art. 2a ust. 1 pkt 4, dokument potwierdzający dokonanie zabezpieczenia należności.

Art. 3b. Wnioski, o których mowa w art. 3 ust. 2 i art. 3a ust. 1, składa się na formularzach opracowanych i udostępnionych przez Agencję.

Art. 3c. W zakresie określonym przepisami Unii Europejskiej⁵¹⁾ Prezes Agencji:

- 1) dokonuje wypłaty środków w ramach pomocy finansowej, przyznanych decyzjami, o których mowa w art. 2a ust. 1 pkt 4 i 5,
- 2) prowadzi rejestr zatwierdzonych przetwórców, wstępnie uznanych grup producentów i organizacji producentów wytwarzających przetwory, zwany dalej „rejestrem”,
- 3) przekazuje do agencji płatniczej innego niż Rzeczpospolita Polska państwa członkowskiego dowody, że owoce i warzywa były dostarczone i zatwierdzone do przetworzenia, w przypadku gdy wytwarzanie przetworów z owoców i warzyw dostarczonych z innego państwa członkowskiego odbywa się na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.”;

6) art. 4 i 5 otrzymują brzmienie:

„Art. 4. 1. Rejestr jest jawny i zawiera:

- 1) oznaczenie przetwórcy, wstępnie uznanych grup producentów lub organizacji producentów, z podaniem imienia i nazwiska, miejsca zamieszkania i adresu oraz miejsca wykonywania działalności albo nazwy, siedziby i adresu,
 - 2) numer identyfikacyjny wnioskodawcy nadany na podstawie przepisów o krajowym systemie ewidencji producentów, ewidencji gospodarstw rolnych oraz ewidencji wniosków o przyznanie płatności,
 - 3) określenie rodzaju wykonywanej działalności, z podaniem wytwarzanych przetworów.
2. Przetwórca, wstępnie uznana grupa producentów i organizacja producentów informują Prezesa Agencji o każdej zmianie danych, o których mowa w ust. 1, w terminie 7 dni od dnia powstania tych zmian.

3. Prezes Agencji, w terminie do dnia 31 grudnia każdego roku, ogłasza, w dzienniku urzędowym ministra właściwego do spraw rynków rolnych, listę zatwierdzonych przetwórców, wstępnie uznanych grup producentów i organizacji producentów, z podaniem imion i nazwisk, miejsc prowadzenia działalności albo nazw, siedzib i adresów oraz wytwarzanych przez nich przetworów.

Art. 5. 1. Wstępnie uznana grupa producentów i organizacja producentów zamierzająca ubiegać się o pomoc finansową z tytułu dostarczenia owoców i warzyw do przetwórstwa powiadamia o tym zamiarze dyrektora oddziału regionalnego Agencji, w terminie do dnia 1 grudnia poprzedzającego rok gospodarczy.

2. Powiadomienie zawiera:

- 1) nazwę, siedzibę i adres organizacji producentów,
- 2) numer identyfikacyjny wnioskodawcy nadany na podstawie przepisów o krajowym systemie ewidencji producentów, ewidencji gospodarstw rolnych oraz ewidencji wniosków o przyznanie płatności,
- 3) liczbę producentów wytwarzających owoce i warzywa przeznaczone do przetwórstwa,
- 4) przewidywaną wielkość produkcji owoców i warzyw przeznaczonych do przetwórstwa,
- 5) dane o powierzchni gruntów, na których są uprawiane owoce i warzywa przeznaczone do przetwórstwa.

3. Wstępnie uznana grupa producentów i organizacja producentów prowadzi rejestry wymagane przepisami Unii Europejskiej⁵²⁾, zgodnie z wzorami określonymi przez ministra właściwego do spraw rynków rolnych.

4. Przetwórca, wstępnie uznana grupa producentów oraz organizacja producentów działająca jako przetwórca prowadzi rejestry wymagane przepisami Unii

Europejskiej⁵³⁾, zgodnie z wzorami określonymi przez ministra właściwego do spraw rynków rolnych.”;

7) po art. 5 dodaje się art. 5a w brzmieniu:

„Art. 5a. Strony zawierające umowy o dostarczenie owoców i warzyw do przetwórstwa albo strona, której dotyczy zobowiązanie do dostaw, mogą ustalić większy niż określony przepisami Unii Europejskiej⁵⁴⁾, udział masy wadliwych owoców i warzyw w stosunku do masy dostarczonej partii, z tym że udział ten nie może przekraczać 15% masy partii.”;

8) art. 6 otrzymuje brzmienie:

„Art. 6. 1. Dyrektor oddziału regionalnego Agencji przeprowadza kontrole, o których mowa w art. 2a ust. 3 pkt 3, zgodnie z rocznym planem kontroli zatwierdzonym przez Prezesa Agencji.

2. Kontrole na zlecenie dyrektora oddziału regionalnego Agencji może przeprowadzać wojewódzki inspektor jakości handlowej artykułów rolno-spożywczych albo jednostki organizacyjne dysponujące odpowiednim zapleczem kadrowym i technicznym.

3. Czynności kontrolne są wykonywane przez osoby posiadające imienne upoważnienie wydane przez dyrektora oddziału regionalnego Agencji, a w przypadku, o którym mowa w ust. 2 – przez wojewódzkiego inspektora jakości handlowej artykułów rolno-spożywczych albo przez kierownika jednostki organizacyjnej, której zlecono kontrolę.

4. Upoważnienie zawiera wskazanie osoby upoważnionej do wykonywania czynności kontrolnych, ich miejsce i zakres oraz podstawę prawną do ich wykonywania.

5. Przed rozpoczęciem czynności kontrolnych osoba upoważniona do ich wykonywania jest obowiązana okazać imienne upoważnienie.
6. Osoby upoważnione do wykonywania czynności kontrolnych mają prawo do:
 - 1) wstępu na teren nieruchomości, obiektu, lokalu lub ich części należących do przetwórcy, wstępnie uznanej grupy producentów albo organizacji producentów lub jej członków i służących do prowadzenia działalności przez przetwórcę, wstępnie uznaną grupę producentów albo organizację producentów lub jej członków,
 - 2) wstępu na teren nieruchomości, obiektu, lokalu lub ich części należących do producentów owoców i warzyw, którzy zawarli z wstępnie uznaną grupą producentów lub organizacją producentów umowę o dostarczenie owoców i warzyw do przetwórstwa,
 - 3) żądania pisemnych lub ustnych informacji związanych z przedmiotem kontroli,
 - 4) wglądu do dokumentów związanych z przedmiotem kontroli, sporządzania z nich odpisów, wyciągów lub kserokopii oraz zabezpieczania tych dokumentów.
7. Osoba wykonująca czynności kontrolne sporządza z tych czynności protokół.
8. Protokół podpisuje osoba wykonująca czynności kontrolne oraz kontrolowany.
9. W przypadku odmowy podpisania protokołu przez kontrolowanego, protokół podpisuje tylko osoba wykonująca czynności kontrolne, dokonując w protokole stosownej adnotacji o tej odmowie.
10. W przypadku gdy kontrolowany nie zgadza się z ustaleniami zawartymi w protokole może, w terminie 14 dni od dnia doręczenia protokołu, zgłosić odpowiednio

dyrektorowi oddziału regionalnego Agencji, wojewódzkiemu inspektorowi jakości handlowej artykułów rolno-spożywczych albo jednostce organizacyjnej przeprowadzającej kontrolę umotywowane zastrzeżenia do ustaleń zawartych w protokole.”;

9) po art. 7 dodaje się art. 7a i 7b w brzmieniu:

„Art. 7a. 1. Minister właściwy do spraw rynków rolnych określi, w drodze rozporządzenia:

- 1) wzór świadectwa dostawy owoców i warzyw do przetwórstwa,
- 2) wzory rejestrów, o których mowa w art. 5 ust. 3 i 4,
- 3) metody pobierania i badania próbek owoców i warzyw dostarczonych do przetwórcy
 - mając na względzie zapewnienie jednolitego stosowania systemu pomocy finansowej.

2. Minister właściwy do spraw rynków rolnych może, w drodze rozporządzenia:

- 1) przedłużyć termin zawierania umów o dostarczenie owoców i warzyw do przetwórstwa i podejmowania zobowiązań do dostaw,
- 2) określić dodatkowe postanowienia umów o dostarczenie owoców i warzyw do przetwórstwa
 - mając na względzie usprawnienie funkcjonowania systemu pomocy finansowej.

Art. 7b. 1. Kto wbrew obowiązkowi nie przekazuje informacji o:

- 1) tygodniu rozpoczęcia przetwarzania owoców i warzyw,
- 2) składzie mieszanek owoców i gotowych sosów,
- 3) ilości owoców i warzyw przetworzonych na przetwory,
- 4) ilości wytworzonych przetworów,

5) ilości przetworów w magazynie na koniec poprzedniego roku gospodarczego

– podlega karze grzywny.

2. Orzekanie w sprawach o czyny określone w ust. 1 następuje w trybie przepisów o postępowaniu w sprawach o wykroczenia.”.

Rozdział 8

Przepisy przejściowe i końcowe

Art. 44. 1. Podmioty wpisane do rejestru na podstawie ustawy z dnia 27 lipca 2002 r. o organizacji rynku przetworów owocowych i warzywnych (Dz. U. Nr 150, poz. 1238 oraz z 2003 r. Nr, poz.) przed dniem uzyskania przez Rzeczpospolitą Polską członkostwa w Unii Europejskiej uznaje się za zatwierdzone w rozumieniu przepisów tej ustawy w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą.

2. Podmioty, o których mowa w ust. 1, przekażą dyrektorowi oddziału regionalnego Agencji Restrukturyzacji i Modernizacji Rolnictwa, właściwemu ze względu na siedzibę podmiotu, w terminie do dnia 30 czerwca 2004 r.:

- 1) dokument potwierdzający tytuł prawny podmiotu do obiektu, w którym wykonuje działalność gospodarczą;
- 2) zobowiązanie do corocznego przekazywania, przed rozpoczęciem wytwarzania przetworów, dyrektorowi oddziału regionalnego Agencji Restrukturyzacji i Modernizacji Rolnictwa, szacunkowego planu dostaw owoców i warzyw przeznaczonych do przetwórstwa;
- 3) oświadczenie, że przetwory wytworzone z owoców i warzyw objętych pomocą finansową będą przechowywane w oznakowanych i wyodrębnionych miejscach.

Art. 45. 1. Wstępnie uznane grupy producentów owoców i warzyw, które zamierzają korzystać z pomocy finansowej z tytułu dostarczania pomidorów do przetwórstwa, przysługującej za okres od dnia 1 maja 2004 r., zawierają umowy o dostarczenie pomidorów

do przetwórstwa z podmiotami wpisanymi do rejestru na podstawie ustawy z dnia 27 lipca 2002 r. o organizacji rynku przetworów owocowych i warzywnych, w terminie do dnia 10 marca 2004 r.

2. Umowy, o których mowa w ust. 1, wstępnie uznana grupa producentów owoców i warzyw przekazuje dyrektorowi oddziału regionalnego Agencji Restrukturyzacji i Modernizacji Rolnictwa, właściwemu ze względu na siedzibę grupy producentów, w terminie 10 dni od dnia ich zawarcia.

3. Umowa zawiera w szczególności:

- 1) nazwę i adres grupy producentów;
- 2) nazwę i adres przetwórcy;
- 3) numer umowy;
- 4) ilość pomidorów, która będzie dostarczona do przetworzenia;
- 5) zobowiązanie przetwórcy do przetworzenia dostarczonej zgodnie z umową ilości pomidorów;
- 6) cenę dostarczonych pomidorów;
- 7) termin dostaw pomidorów do przetwórcy;
- 8) termin płatności;
- 9) kary umowne za niewykonanie lub nienależyte wykonanie umowy.

4. W przypadku gdy wstępnie uznane grupy producentów owoców i warzyw, wytwarzające przetwory z owoców i warzyw wyprodukowanych przez członków tych grup producentów zamierzają korzystać z pomocy finansowej z tytułu dostarczenia pomidorów do przetwórstwa, przysługującej za okres od dnia 1 maja 2004 r., składają w terminie do dnia 10 marca 2004 r. pisemne oświadczenie, w którym zobowiązują się do przetworzenia pomidorów wyprodukowanych przez swoich członków.

5. Oświadczenie wstępnie uznana grupa producentów owoców i warzyw przekazuje dyrektorowi oddziału regionalnego Agencji Restrukturyzacji i Modernizacji Rolnictwa, właściwemu ze względu na siedzibę grupy producentów, w terminie 10 dni od dnia jego podpisania.

6. W przypadku gdy producent niebędący członkiem grupy producentów zamierza korzystać z pomocy finansowej z tytułu dostarczenia pomidorów do przetwórstwa, przysługującej za okres od dnia 1 maja 2004 r., zawiera umowę o dostarczenie pomidorów do przetwórstwa z grupą producentów, o której mowa w ust. 1, w terminie do dnia 10 marca 2004 r.

7. Umowę wstępnie uznana grupa producentów owoców i warzyw przekazuje dyrektorowi oddziału regionalnego Agencji Restrukturyzacji i Modernizacji Rolnictwa, właściwemu ze względu na siedzibę grupy producentów, w terminie 10 dni od dnia jej zawarcia, wraz z umową, o której mowa w ust. 1.

8. Umowa, o której mowa w ust. 6, dotyczy całej produkcji pomidorów dla przetwórstwa i zawiera w szczególności:

- 1) imię, nazwisko i adres producenta;
- 2) liczbę lat handlowych, których dotyczy umowa;
- 3) kary umowne za niewykonanie lub nienależyte wykonanie umowy.

Art. 46. W 2004 r. do kwotowania produkcji surowca tytoniowego oraz do rejonizacji upraw tytoniu stosuje się zasady określone w art. 47-52.

Art. 47. 1. Wprowadza się kwotowanie produkcji surowca tytoniowego na 2004 r.

2. Krajowa kwota produkcji surowca tytoniowego, w podziale na grupy użytkowe tytoniu, wynosi:

- 1) 22 200 t tytoniu jasnego – odmian typu Virginia;
- 2) 12 633 t tytoniu jasnego – odmian typu Burley;
- 3) 1 867 t tytoniu ciemnego suszonego powietrzem;
- 4) 1 233 t tytoniu ciemnego suszonego powietrzem z możliwością dosuszenia i wędzenia.

Art. 48. 1. Prezes Agencji Rynku Rolnego w ramach kwoty, o której mowa w art. 47 ust. 2, przyznaje na wniosek, w drodze decyzji administracyjnej, kwotę produkcji surowca tytoniowego z podziałem na grupy użytkowe tytoniu:

- 1) producentom surowca tytoniowego, posiadającym gospodarstwo rolne, zwanym dalej „producentami” lub

2) grupom producentów tytoniu, z podziałem na poszczególnych członków.

2. Ustalenie wielkości kwoty produkcji surowca tytoniowego dla producentów lub grup producentów tytoniu, z zastrzeżeniem ust. 3, następuje przez podział kwoty, o której mowa w art. 47 ust. 2, proporcjonalnie do średniej ilości surowca tytoniowego z każdej grupy użytkowej dostarczonego przetwórcom przez każdego producenta lub grupę producentów tytoniu w okresie 3 lat poprzedzających ostatni zbiór.

3. Przy ustalaniu wielkości kwoty produkcji surowca tytoniowego uwzględnia się masę surowca tytoniowego, której producent nie zebrał w wyniku wystąpienia wyjątkowych okoliczności.

4. Wniosek o przyznanie kwoty produkcji surowca tytoniowego zawiera:

- 1) imię, nazwisko, miejsce zamieszkania i adres albo nazwę, siedzibę i adres wnioskodawcy;
- 2) numer identyfikacji podatkowej (NIP) i rachunku bankowego wnioskodawcy;
- 3) numer REGON, w przypadku gdy wnioskodawcą jest osoba prawna;
- 4) numer identyfikacyjny wnioskodawcy nadany na podstawie przepisów o krajowym systemie ewidencji producentów, ewidencji gospodarstw rolnych oraz ewidencji wniosków o przyznanie płatności;
- 5) określenie ilości surowca tytoniowego w poszczególnych grupach odmian, której dotyczy wniosek;
- 6) informację o rejonie i wielkości powierzchni uprawy oraz określenie miejsca położenia plantacji, na której uprawiany jest tytoń;
- 7) informację o ilości surowca tytoniowego dostarczonego przetwórcom ze zbiorów z 3 lat poprzedzających ostatni zbiór, z podziałem na grupy użytkowe tytoniu;
- 8) informację o wystąpieniu wyjątkowych okoliczności, których skutkiem było obniżenie produkcji surowca tytoniowego w danym roku okresu, który stanowi podstawę do wyliczenia kwoty produkcji surowca tytoniowego;

- 9) listę producentów wraz z informacjami, o których mowa w pkt 1-8, jeżeli wnioskodawcą jest grupa producentów tytoniu.
5. Wniosek składa się w terminie do dnia 20 stycznia 2004 r.
6. Do wniosku dołącza się dokumenty potwierdzające informacje, o których mowa w ust. 4 pkt 7 i 8.
7. Decyzję w sprawie przyznania kwoty produkcji surowca tytoniowego producentowi lub grupie producentów tytoniu wydaje się do dnia 10 marca 2004 r.

Art. 49. 1. Producenci mogą między sobą zbywać prawa do przyznanych kwot produkcji surowca tytoniowego lub ich części, nie później niż do dnia 14 marca 2004 r., jeżeli:

- 1) na uprawę tytoniu objętego kwotą nie została zawarta umowa kontraktacji lub umowa na uprawę;
- 2) nabywca prawa do kwoty posiada już kwotę na daną grupę użytkową tytoniu;
- 3) zbywana część kwoty jest nie mniejsza niż 100 kg;
- 4) grupa producentów tytoniu wyraziła zgodę na zbycie kwoty lub jej części przez członka grupy nabywcy niebędącemu członkiem tej grupy.

2. O zbyciu kwoty produkcji surowca tytoniowego lub jej części zbywca zawiadamia niezwłocznie na piśmie Prezesa Agencji Rynku Rolnego, nie później jednak niż do dnia 20 marca 2004 r., dołączając:

- 1) oryginały decyzji, o których mowa w art. 48 ust. 7, wydanych producentowi i nabywcy;
- 2) kopię umowy o zbyciu prawa do przyznanych kwot zawartej między zbywcą a nabywcą;
- 3) dokument potwierdzający zgodę grupy, o której mowa w ust. 1 pkt 4.

3. Prezes Agencji Rynku Rolnego, w drodze decyzji administracyjnej, przyznaje zbywcy i nabywcy nowe kwoty produkcji surowca tytoniowego w terminie do dnia 26 marca 2004 r.

Art. 50. 1. Uprawa tytoniu jest prowadzona wyłącznie w rejonach uprawy, na podstawie:

- 1) umowy na uprawę zawartej między grupą producentów tytoniu a przetwórcą oraz umowy kontraktacji zawartej między producentem a grupą producentów tytoniu, po wydaniu decyzji, o której mowa w art. 48 ust. 7;
- 2) umowy na uprawę zawartej po wydaniu decyzji, o której mowa w art. 48 ust. 7, między producentem niebędącym członkiem grupy producentów tytoniu a przetwórcą.

2. Umowa kontraktacji lub umowa na uprawę są zawierane oddzielnie dla każdej z grup użytkowych tytoniu, na okres nie dłuższy niż jeden cykl produkcyjny.

Art. 51. 1. Umowa na uprawę określa w szczególności:

- 1) grupę użytkową tytoniu;
- 2) cenę i ilość surowca tytoniowego przewidzianą do dostarczenia;
- 3) wielkość kwoty produkcji surowca tytoniowego ustaloną w decyzji, o której mowa w art. 48 ust. 7;
- 4) rejon i wielkość powierzchni uprawy tytoniu oraz miejsce położenia plantacji, na których uprawia się tytoń;
- 5) minimalne wymagania co do jakości surowca tytoniowego, uzgodnione między stronami umowy;
- 6) termin płatności za dostarczony surowiec tytoniowy, nie dłuższy niż miesiąc od dnia dostarczenia;
- 7) listę producentów wraz z informacjami, o których mowa w pkt 1, 3 i 4, jeżeli umowa została zawarta z grupą producentów tytoniu.

2. Umowa kontraktacji zawiera w szczególności postanowienia, o których mowa w ust. 1 pkt 1-6.

3. Umowę kontraktacji oraz umowę na uprawę zawiera się w terminie do dnia 31 marca 2004 r. Kopię umowy na uprawę producent lub grupa producentów tytoniu przekazuje Prezesowi Agencji Rynku Rolnego, w terminie 10 dni od dnia jej zawarcia.

Art. 52. 1. W przypadku niezawarcia umowy na uprawę lub w przypadku gdy po jej zawarciu producent lub grupa producentów tytoniu nie wykorzystwała ustalonej kwoty produkcji surowca tytoniowego, o której mowa w art. 48 ust. 2, niezwłocznie zawiadamia o tym na piśmie Prezesa Agencji Rynku Rolnego.

2. Po otrzymaniu zawiadomienia, o którym mowa w ust. 1, Prezes Agencji Rynku Rolnego poinformuje grupy producentów tytoniu, najpóźniej do dnia 15 kwietnia 2004 r., o możliwościach uzyskania dodatkowych kwot produkcji surowca tytoniowego.

3. Dodatkową kwotę produkcji surowca tytoniowego mogą otrzymać tylko grupy producentów tytoniu.

4. Wniosek o wydanie decyzji o przyznaniu dodatkowej kwoty produkcji surowca tytoniowego można składać w terminie do dnia 25 kwietnia 2004 r. Przepis art. 48 ust. 4 stosuje się odpowiednio.

5. Decyzję, o której mowa w ust. 4, wydaje się w terminie do dnia 10 maja 2004 r.

6. Grupa producentów tytoniu, która otrzymała decyzję o przyznaniu dodatkowej kwoty produkcji surowca tytoniowego, zawiera umowę na uprawę oraz umowy kontraktacji w terminie do dnia 30 maja 2004 r. i w terminie 10 dni od dnia zawarcia umowy na uprawę przekazuje jej kopię Prezesowi Agencji Rynku Rolnego. Przepis ust. 1 stosuje się odpowiednio.

Art. 53. 1. Przedsiębiorcy, którzy przed dniem 1 stycznia 2004 r. uzyskali zezwolenie na wykonywanie działalności gospodarczej w zakresie wstępnego przetwarzania surowca tytoniowego na podstawie dotychczasowych przepisów, tracą prawo do wykonywania tej działalności, jeżeli do dnia 20 stycznia 2004 r. nie złożą do Prezesa Agencji Rynku Rolnego wniosku o wydanie zezwolenia na wykonywanie działalności gospodarczej w zakresie wstępnego przetwarzania surowca tytoniowego.

2. Przepis ust. 1 nie dotyczy działalności gospodarczej w zakresie wstępnego przetwarzania surowca tytoniowego odebranego na podstawie umów kontraktacji zawartych przed dniem 31 marca 2003 r.

3. Przedsiębiorcy wykonujący działalność gospodarczą w zakresie wstępnego przetwarzania surowca tytoniowego składają Prezesowi Agencji Rynku Rolnego sprawozdanie o wielkości skupionego i przetworzonego surowca tytoniowego za okres od dnia 1 stycznia do dnia 30 kwietnia 2004 r., w terminie do dnia 31 maja 2004 r.

4. Przepis ust. 3 stosuje się odpowiednio do przedsiębiorcy, który na podstawie ust. 1 utracił prawo do wykonywania działalności w zakresie wstępnego przetwarzania surowca tytoniowego.

Art. 54. 1. Podmioty zajmujące się produkcją suszu, które zamierzają korzystać z pomocy finansowej, przysługującej za okres od dnia 1 maja 2004 r., składają wnioski o zatwierdzenie przedsiębiorstwa przetwórczego do dyrektora oddziału terenowego Agencji Rynku Rolnego, w terminie do dnia 31 stycznia 2004 r.

2. Wniosek o zatwierdzenie przedsiębiorstwa przetwórczego zawiera:

- 1) imię i nazwisko albo nazwę oraz miejsce zamieszkania i adres przedsiębiorstwa przetwórczego;
- 2) opis przedsiębiorstwa przetwórczego ze wskazaniem punktów wwozu zielonki, przeznaczonej do produkcji suszu oraz punktów wywozu wyprodukowanego suszu, usytuowania magazynów do przechowywania zielonki, suszu, lokalizacji urządzeń do produkcji suszu;
- 3) opis urządzeń technicznych do produkcji suszu, w szczególności opis pieców, młynów oraz wag, a także określenie godzinowej wydajności ewaporacyjnej oraz temperatury na wlocie do komory suszenia;
- 4) wykazy:
 - a) dodatków używanych przed albo podczas suszenia zielonki,
 - b) innych produktów używanych do produkcji suszu,
 - c) produktów finalnych;

- 5) opis sposobu prowadzenia ewidencji produkcji suszu.
3. Do wniosku o zatwierdzenie przedsiębiorstwa przetwórczego dołącza się:
- 1) dokument potwierdzający tytuł prawny wnioskodawcy do obiektów, w których ma być wykonywana działalność;
 - 2) zaświadczenie komendanta powiatowego (miejskiego) Państwowej Straży Pożarnej, państwowego powiatowego inspektora sanitarnego i wojewódzkiego inspektora ochrony środowiska stwierdzające, że obiekty spełniają wymagania określone w przepisach o ochronie przeciwpożarowej, sanitarnych i o ochronie środowiska.
4. Decyzję w sprawie zatwierdzenia przedsiębiorstwa przetwórczego wydaje się do dnia 31 marca 2004 r. po stwierdzeniu, że:
- 1) przedsiębiorstwo przetwórcze zapewnia wyprodukowanie suszu o jakości określonej w ust. 5;
 - 2) dodatki używane przed albo podczas suszenia zielonki oraz inne produkty używane do produkcji suszu nadają się do tej produkcji i otrzymywania produktów finalnych;
 - 3) sposób prowadzenia ewidencji, o której mowa w ust. 2 pkt 5, umożliwia uzyskiwanie dziennego zestawienia ilości zielonki, przeznaczonej do produkcji suszu, wyprodukowanego z niej suszu, środków wiążących i innych dodatków stosowanych do jego produkcji, przy czym oddzielnie powinien być ewidencjonowany susz wyprodukowany przez innych przedsiębiorców wprowadzany na teren przedsiębiorstwa przetwórczego oraz susz własnej produkcji powtórnie wprowadzany na teren przedsiębiorstwa przetwórczego.
5. Susz powinien spełniać następujące wymagania jakościowe:
- 1) jego wilgotność powinna być nie wyższa niż:
 - a) 12% – w przypadku suszu w postaci mączki, koncentratów białkowych oraz innych produktów otrzymywanych w wyniku suszenia w suszarniach,

- b) 14% – w przypadku suszu w postaci brykietów, granul, balotów i sieczi;
- 2) zawartość białka surowego w suchej masie nie powinna być niższa niż:
- a) 15% – w przypadku suszu i innych produktów otrzymywanych w wyniku suszenia zielonki w suszarniach,
 - b) 45% – w przypadku koncentratów białkowych.

Art. 55. 1. Podmiot skupujący zielonkę do suszenia i śrutowania zamierzający od dnia 1 maja 2004 r. sprzedawać zielonkę podmiotowi prowadzącemu zatwierdzone przedsiębiorstwo przetwórcze składa wniosek o zatwierdzenie do dyrektora oddziału terenowego Agencji Rynku Rolnego, w terminie do dnia 31 stycznia 2004 r.

2. Do wniosku dołącza się dokument urzędowy potwierdzający, że wnioskodawca wykonuje działalność gospodarczą w zakresie skupu zielonki.

3. Decyzję w sprawie zatwierdzenia podmiotu skupującego wydaje się w terminie do dnia 31 marca 2004 r.

Art. 56. Przepisy wykonawcze wydane na podstawie art. 50 ust. 3 ustawy, o której mowa w art. 41, zachowują moc do czasu wydania przepisów wykonawczych na podstawie art. 32 ust. 1 pkt 1 niniejszej ustawy, nie dłużej jednak niż przez okres roku od dnia wejścia w życie tej ustawy.

Art. 57. 1. Decyzje administracyjne wydane na podstawie art. 11 ust. 1, art. 47 i 48 ustawy, o której mowa w art. 41, tracą moc z dniem 1 stycznia 2004 r.

2. Decyzje administracyjne wydane na podstawie art. 44 ust. 1 ustawy, o której mowa w art. 41, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą zachowują moc.

Art. 58. Ilekroć w przepisach odrębnych jest mowa o grupie producentów owoców i warzyw lub związku grup producentów owoców i warzyw należy przez to rozumieć

odpowiednio organizację producentów owoców i warzyw lub zrzeszenie organizacji producentów owoców i warzyw.

Art. 59. W terminie 3 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy Marszałek Sejmu Rzeczypospolitej Polskiej ogłosi w Dzienniku Ustaw jednolity tekst ustawy z dnia 27 lipca 2002 r. o organizacji rynku przetworów owocowych i warzywnych.

Art. 60. Ustawa z dnia 29 listopada 2000 r. o organizacji rynku owoców i warzyw, rynku chmielu, rynku tytoniu oraz rynku suszu paszowego (Dz. U. z 2001 r. Nr 3, poz. 19, z 2002 r. Nr 238, poz. 2019 oraz z 2003 r. Nr, poz.) obowiązuje do dnia uzyskania przez Rzeczpospolitą Polską członkostwa w Unii Europejskiej.

Art. 61. Tracą moc:

- 1) art. 3 i 4 ustawy, o której mowa w art. 41;
- 2) art. 9-26, art. 39 ust. 3 pkt 6 i art. 46-52 ustawy, o której mowa w art. 41, z dniem 1 stycznia 2004 r.;
- 3) art. 2 ustawy, o której mowa w art. 43, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, oraz załącznik do ustawy, o której mowa w art. 43, z dniem uzyskania przez Rzeczpospolitą Polską członkostwa w Unii Europejskiej.

Art. 62. Ustawa wchodzi w życie z dniem uzyskania przez Rzeczpospolitą Polską członkostwa w Unii Europejskiej, z wyjątkiem:

- 1) art. 5-8 ustawy, o której mowa w art. 41, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, art. 2 pkt 1 lit. b ustawy, o której mowa w art. 43, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą oraz art. 44, 45, 58-61, które wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia;
- 2) art. 2 pkt 6, art. 37 ust. 2a, art. 38, art. 39 ust. 1, art. 40 ust. 2, art. 44 i 45 ustawy, o której mowa w art. 41, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą oraz art. 46-57, które wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2004 r.

¹⁾ Niniejszą ustawą zmienia się ustawę z dnia 29 listopada 2000 r. o organizacji rynków owoców i warzyw, rynku chmielu, rynku tytoniu oraz rynku suszu paszowego, ustawę z dnia 21 grudnia 2000 r. o jakości handlowej artykułów rolno-spożywczych i ustawę z dnia 27 lipca 2002 r. o organizacji rynku przetworów owocowych i warzywnych.

^{2) a)} Rozporządzenie Rady (EC) nr 2200/96 z 28 października 1996 r. w sprawie wspólnej organizacji rynku owoców i warzyw (Dz. Urz. WE nr L 297, 21/11/1996), zmienione przez:

- Rozporządzenie Rady (WE) nr 857/1999 z dnia 22 kwietnia 1999 r. zmieniające rozporządzenie (WE) nr 2200/96 w sprawie wspólnej organizacji rynku owoców i warzyw (Dz. Urz. WE nr L 108, 27/04/1999),
- Rozporządzenie Rady (WE) nr 2699/2000 z dnia 4 grudnia 2000 r. zmieniające rozporządzenie (WE) nr 2200/96 w sprawie wspólnej organizacji rynku owoców i warzyw, rozporządzenie (WE) nr 2201/96 w sprawie wspólnej organizacji rynków przetworów owocowych i warzywnych oraz rozporządzenie (WE) nr 2202/96 wprowadzające wspólnotowy system pomocy dla producentów niektórych owoców cytrusowych (Dz. Urz. WE nr L 311, 12/12/2000),
- Rozporządzenie Komisji (WE) nr 911/2001 z dnia 10 maja 2001 r. rozszerzające wykaz produktów wymienionych w załączniku I do rozporządzenia Rady (WE) nr 2200/96 (Dz. Urz. WE nr L 129, 11/05/2001),
- Rozporządzenie Komisji (WE) nr 47/2003 z dnia 10 stycznia 2003 r. zmieniające załącznik I do rozporządzenia Rady (WE) nr 2200/96 (Dz. Urz. WE nr L 007, 11/01/2003),

^{b)} Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1432/2003 z 11 sierpnia 2003 r. ustanawiające szczegółowe zasady stosowania rozporządzenia Rady (WE) nr 2200/96, w zakresie warunków uznawania organizacji producentów oraz wstępnie uznanych grup producentów (Dz. Urz. WE nr L 203, 12/08/2003),

^{c)} Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1433/2003 z 11 sierpnia 2003 r. ustanawiające szczegółowe zasady stosowania rozporządzenia Rady (WE) nr 2200/96, w zakresie funduszy operacyjnych, programów operacyjnych i pomocy finansowej (Dz. Urz. WE nr L 203, 12/08/2003),

^{d)} Rozporządzenie Komisji (WE) nr 659/97 z dnia 16 kwietnia 1997 r. ustanawiające szczegółowe zasady stosowania rozporządzenia Rady (WE) nr 2200/96, w zakresie ustaleń interwencyjnych w sektorze owoców i warzyw (Dz. Urz. WE nr L 100, 17/04/1997), zmienione przez:

- Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1490/98 z dnia 13 lipca 1998 r. zmieniające rozporządzenie (WE) nr 659/97 ustanawiające szczegółowe zasady stosowania rozporządzenia Rady (WE) nr 2200/96 w zakresie ustaleń interwencyjnych w sektorze owoców i warzyw (Dz. Urz. WE nr L 196, 14/07/1998),
- Rozporządzenie Komisji (WE) nr 729/1999 z dnia 7 kwietnia 1999 r. zmieniające rozporządzenie (WE) nr 659/97 ustanawiające szczegółowe zasady stosowania rozporządzenia Rady (WE) nr 2200/96 w zakresie ustaleń interwencyjnych w sektorze owoców i warzyw (Dz. Urz. WE nr L 093, 08/04/1999),
- Rozporządzenie Komisji (WE) nr 398/2000 z dnia 22 lutego 2000 r. zmieniające Rozporządzenia (WE) nr 659/97 i (WE) nr 921/1999 w odniesieniu do obliczania ilości wprowadzonej do obrotu przez organizację producentów, cen produkcyjnych i wykazu rynków reprezentatywnych oraz ustaleń o swobodnej dystrybucji w sektorze owoców i warzyw oraz uchylające rozporządzenie (EWG) nr 1559/70 (Dz. Urz. WE nr L 050, 23/02/2000),
- Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1135/2001 z dnia 8 czerwca 2001 r. zmieniające przepisy dotyczące klasyfikacji według wielkości, prezentacji i oznakowania ustalonych w normach handlowych dla niektórych świeżych warzyw oraz zmieniające rozporządzenie (WE) nr 659/97 (Dz. Urz. WE nr L 154, 09/06/2001),

^{e)} Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1492/97 z dnia 29 lipca 1997 r. ustanawiające szczegółowe zasady stosowania rozporządzenia Rady (WE) nr 2200/96 w odniesieniu do ustalenia warunków destylacji niektórych owoców wycofanych z rynku (Dz. Urz. WE nr L 202, 30/07/1997),

^{f)} Rozporządzenie Komisji (WE) nr 20/98 z dnia 7 stycznia 1998 r. ustanawiające zasady stosowania rozporządzenia Rady (WE) nr 2200/96 w odniesieniu do pomocy dla organizacji producentów, którym udzielono wstępnego uznania (Dz. Urz. WE nr L 004, 08/01/1998), zmienione przez:

- Rozporządzenie Komisji (WE) nr 243/1999 z dnia 1 lutego 1999 r. zmieniające rozporządzenia (WE) nr 478/97 i (WE) nr 20/98 ustanawiające zasady stosowania rozporządzenia Rady (WE) nr 2200/96 w zakresie, odpowiednio, wstępnego uznawania oraz pomocy dla organizacji producentów (Dz. Urz. WE nr L 027, 02/02/1999),
 - Rozporządzenie Komisji (WE) nr 983/2000 z dnia 11 maja 2000 r. zmieniające rozporządzenie (WE) nr 20/98 ustanawiające zasady stosowania rozporządzenia Rady (WE) nr 2200/96 w odniesieniu do pomocy dla organizacji producentów, którym udzielono wstępnie uznania (Dz. Urz. WE nr L 113, 12/05/2000).
- ^{e)} Rozporządzenie Komisji (WE) nr 2717/98 z dnia 16 grudnia 1998 r. dotyczące wniosków o refundację przez Wspólnotę wydatków Państw Członkowskich poniesionych na wypłaty dla organizacji producentów w sektorze owoców i warzyw, którym udzielono wstępnego uznania (Dz. Urz. WE nr L 342, 17/12/1998),
- ^{h)} Rozporządzenie Komisji (WE) nr 544/2001 z dnia 20 marca 2001 r. ustanawiające szczegółowe zasady stosowania rozporządzenia Rady (WE) nr 2200/96 w odniesieniu do dodatkowej pomocy finansowej funduszom operacyjnym (Dz. Urz. WE nr L 081, 21/03/2001),
- ⁱ⁾ Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1148/2001 z dnia 12 czerwca 2001 r. w sprawie kontroli zgodności norm handlowych mających zastosowanie do świeżych owoców i warzyw (Dz. Urz. WE nr L 156, 13/06/2001), zmienione przez :
- Rozporządzenie Komisji (WE) nr 2379/2001 z dnia 5 grudnia 2001 r. zmieniające rozporządzenie (WE) nr 1148/2001 w sprawie kontroli zgodności norm handlowych mających zastosowanie do świeżych owoców i warzyw (Dz. Urz. WE nr L 321, 06/12/2001),
 - Rozporządzenie Komisji (WE) nr 408/2003 z dnia 5 marca 2003 r. zmieniające rozporządzenie (WE) 1148/2001 w sprawie kontroli zgodności norm handlowych mających zastosowanie do świeżych owoców i warzyw (Dz. Urz. WE nr L 062, 06/03/2003).
- ³⁾ a) Rozporządzenie Rady (EWG) nr 1696/71 z dnia 26 lipca 1971 r. w sprawie wspólnej organizacji rynku chmielu (Dz. Urz. WE nr L 175, 04/08/1971), zmienione przez:
- Rozporządzenie Rady (EWG) Nr 1170/77 z dnia 17 maja 1977 r. zmieniające rozporządzenie (EWG) nr 1696/71 w sprawie wspólnej organizacji rynku chmielu (Dz. Urz. WE nr L 137, 03/06/1977),
 - Rozporządzenie Rady (EWG) nr 235/79 z dnia 5 lutego 1979 r. zmieniające rozporządzenie (EWG) nr 1696/71 w sprawie wspólnej organizacji rynku chmielu w zakresie weryfikacji równoważności świadectw załączanych do chmielu przywożonego z państw trzecich (Dz. Urz. WE nr L 034, 09/02/1979),
 - Rozporządzenie Rady (EWG) nr 3332/85 z dnia 26 listopada 1985 r. zmieniające rozporządzenie (EWG) nr 1696/71 w sprawie wspólnej organizacji rynku chmielu (Dz. Urz. WE nr L 318, 29/11/1985),
 - Rozporządzenie Rady (EWG) Nr 3768/85 z dnia 20 grudnia 1985 r. dostosowujące, w związku z przystąpieniem Hiszpanii i Portugalii, niektóre ustawy rolne w odniesieniu do procedury głosowania Komitetów (Dz. Urz. WE nr L 362, 31/12/1985),
 - Rozporządzenie Komisji (EWG) nr 3998/87 z dnia 23 grudnia 1987 r. zmieniające rozporządzenie (EWG) nr 1696/71 w sprawie wspólnej organizacji rynku chmielu (Dz. Urz. WE nr L 377, 31/12/1987),
 - Rozporządzenie Rady (EWG) nr 3808/89 z dnia 12 grudnia 1989 r. zmieniające rozporządzenie (EWG) nr 797/85, (EWG) nr 1096/88, (EWG) nr 1360/78, (EWG) nr 389/82 oraz (EWG) nr 1696/71 w celu przyspieszenia dostosowania rolnych struktur produkcyjnych (Dz. Urz. WE nr L 051, 23/02/1982),
 - Rozporządzenie Rady (EWG) nr 3577/90 z dnia 4 grudnia 1990 r. w sprawie środków przejściowych i dostosowań wymaganych w sektorze rolnym w wyniku zjednoczenia Niemiec (Dz. Urz. WE nr L 353, 17/12/1990),
 - Rozporządzenie Rady (EWG) nr 3124/92 z dnia 26 października 1992 r. zmieniające rozporządzenie (EWG) nr 1696/71 w sprawie wspólnej organizacji rynku chmielu (Dz. Urz. WE nr L 313, 30/10/1992),
 - Rozporządzenie Rady (WE) nr 3290/94 z dnia 22 grudnia 1994 r. w sprawie dostosowań i przejściowych uzgodnień wymaganych w sektorze rolnym w celu wprowadzenia w życie porozumień zawartych w ramach wielostronnej negocjacji handlowych Rundy Urugwajskiej (Dz. Urz. WE nr L 349, 31/12/1994),
 - Rozporządzenie Rady (WE) nr 1554/97 z dnia 22 lipca 1997 r. zmieniające rozporządzenie (EWG) nr 1696/71 w sprawie wspólnej organizacji rynku chmielu (Dz. Urz. WE nr L 208, 02/08/1997),
 - Rozporządzenie Rady (WE) nr 1257/1999 z dnia 17 maja 1999 r. w sprawie wsparcia rozwoju obszarów wiejskich z Europejskiego Funduszu Orientacji i Gwarancji Rolnej (EFOGR) oraz zmieniające i uchylające niektóre rozporządzenia (Dz. Urz. WE nr L 160, 26/06/1999),

- Rozporządzenie Rady (WE) nr 191/2000 z dnia 24 stycznia 2000 r. zmieniające rozporządzenie (EWG) nr 1696/71 w sprawie wspólnej organizacji rynku chmielu (Dz. Urz. WE nr L 023, 28/01/2000),
 - Rozporządzenie Rady (WE) nr 1514/2001 z dnia 23 lipca 2001 r. zmieniające rozporządzenie (EWG) nr 1696/71 w sprawie wspólnej organizacji rynku chmielu (Dz. Urz. WE nr L 201, 26/07/2001).
- b) Rozporządzenie Rady (EWG) Nr 1784/77 z dnia 19 lipca 1977 r. dotyczące certyfikacji chmielu (Dz. Urz. WE nr L 200, 08/08/1977), zmienione przez:
- Rozporządzenie Rady (EWG) nr 2225/79 z dnia 9 października 1979 r. zmieniające rozporządzenie (EWG) nr 1784/77 dotyczące certyfikacji chmielu (Dz. Urz. WE nr L 257, 12/10/1979),
 - Rozporządzenie Rady (EWG) nr 2039/85 z dnia 23 lipca 1985 r. zmieniające rozporządzenie (EWG) nr 1784/77 dotyczące certyfikacji chmielu (Dz. Urz. WE nr L 193, 25/07/1985),
 - Rozporządzenie Rady (EWG) nr 1605/91 z dnia 10 czerwca 1991 r. zmieniające rozporządzenie (EWG) nr 1784/77 dotyczące certyfikacji chmielu (Dz. Urz. WE nr L 149, 14/06/1991),
 - Rozporządzenie Rady (EWG) nr 1987/93 z dnia 19 lipca 1993 r. zmieniające rozporządzenie (EWG) nr 1784/77 dotyczące certyfikacji chmielu (Dz. Urz. WE nr L 182, 24/07/1993),
 - Rozporządzenie Rady (EWG) nr 1323/96 z dnia 26 czerwca 1996 r. zmieniające rozporządzenie (EWG) nr 1784/77 dotyczące certyfikacji chmielu (Dz. Urz. WE nr L 171, 10/07/1996).
- c) Rozporządzenie Komisji (EWG) Nr 890/78 z dnia 28 kwietnia 1978 r. ustanawiające szczegółowe zasady certyfikacji chmielu (Dz. Urz. WE nr L 117, 29/04/1978 p. 0043 – 0049), zmienione przez:
- Rozporządzenie Komisji (EWG) nr 1465/79 z dnia 13 lipca 1979 r. zmieniające rozporządzenie (EWG) nr 890/78 ustanawiające szczegółowe zasady certyfikacji chmielu oraz rozporządzenie (EWG) nr 3076/78 w sprawie przywozu chmielu z państw trzecich (Dz. Urz. WE nr L 177, 14/07/1979),
 - Rozporządzenie Komisji (EWG) nr 2600/85 z dnia 16 września 1985 r. zmieniające rozporządzenie (EWG) nr 890/78 ustanawiające szczegółowe zasady certyfikacji chmielu (Dz. Urz. WE nr L 248, 17/09/1985),
 - Rozporządzenie Komisji (EWG) nr 3589/85 z dnia 17 grudnia 1985 r. zmieniające niektóre rozporządzenia w sprawie chmielu w następstwie przystąpienia Hiszpanii i Portugalii (Dz. Urz. WE nr L 343, 20/12/1985),
 - Rozporządzenie Komisji (EWG) nr 3994/88 z dnia 21 grudnia 1988 r. zmieniające rozporządzenie (EWG) nr 890/78 ustanawiające szczegółowe zasady certyfikacji chmielu (Dz. Urz. WE nr L 354, 22/12/1988),
 - Rozporządzenie Komisji (EWG) nr 921/89 z dnia 10 kwietnia 1989 r. zmieniające rozporządzenie (EWG) nr 890/78 ustanawiające szczegółowe zasady certyfikacji chmielu (Dz. Urz. WE nr L 097, 11/04/1989),
 - Rozporządzenie Komisji (EWG) nr 2265/91 z dnia 26 lipca 1991 r. zmieniające rozporządzenie (EWG) nr 890/78 ustanawiające szczegółowe zasady certyfikacji chmielu (Dz. Urz. WE nr L 208, 30/07/1991),
 - Rozporządzenie Komisji (EWG) nr 2928/93 z dnia 25 października 1993 r. zmieniające rozporządzenie (EWG) nr 890/78 ustanawiające szczegółowe zasady certyfikacji chmielu (Dz. Urz. WE nr L 265, 26/10/1993),
 - Rozporządzenie Komisji (WE) nr 852/94 z dnia 15 kwietnia 1994 r. zmieniające rozporządzenie (EWG) nr 890/78 ustanawiające szczegółowe zasady certyfikacji chmielu (Dz. Urz. WE nr L 095, 14/04/1994),
 - Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1021/95 z dnia 5 maja 1995 r. zmieniające rozporządzenie (EWG) nr 890/78 ustanawiające szczegółowe zasady certyfikacji chmielu (Dz. Urz. WE nr L 103, 06/05/1995).
- d) Rozporządzenie Komisji (EWG) nr 3076/78 z dnia 21 grudnia 1978 r. w sprawie przywozu chmielu z państw trzecich (Dz. Urz. WE nr L 367, 28/12/1978), zmienione przez:
- Rozporządzenie Komisji (EWG) nr 1465/1979 z dnia z dnia 13 lipca 1979 r. zmieniające rozporządzenie (EWG) nr 890/78 ustanawiające szczegółowe zasady certyfikacji chmielu oraz rozporządzenie (EWG) nr 3076/78 w sprawie przywozu chmielu z państw trzecich (Dz. Urz. WE nr L 177, 14/07/1979),
 - Rozporządzenie Komisji (EWG) nr 4060/88 z dnia 21 grudnia 1988 r. zmieniające niektóre rozporządzenia w sektorze chmielu w następstwie wprowadzenia Nomenklatury Scalonej (Dz. Urz. WE nr L 356, 24/12/1988),
 - Rozporządzenie Komisji (EWG) nr 2264/91 z dnia 26 lipca 1991 r. zmieniające rozporządzenie (EWG) nr 3076/78 w sprawie przywozu chmielu z państw trzecich (Dz. Urz. WE nr L 208, 30/07/1991),
 - Rozporządzenie Komisji (EWG) nr 2940/92 z dnia 9 października 1992 r. zmieniające rozporządzenie (EWG) nr 3076/78 w sprawie przywozu chmielu z państw trzecich (Dz. Urz. WE nr L 294, 10/10/1992),

- Rozporządzenie Komisji (EWG) nr 717/93 z dnia 26 marca 1993 r. zmieniające rozporządzenie (EWG) nr 3076/78 w sprawie przywozu chmielu z państw trzecich (Dz. Urz. WE nr L 074, 27/03/1993),
 - Rozporządzenie Komisji (EWG) nr 2918/93 z dnia 22 października 1993 r. zmieniające rozporządzenie (EWG) nr 3076/78 w sprawie przywozu chmielu z państw trzecich (Dz. Urz. WE nr L 264, 23/10/1993).
- e) Rozporządzenie Komisji (EWG) nr 776/73 z dnia 20 marca 1973 roku w sprawie rejestracji umów i przekazywania danych odnoszących się do chmielu (Dz. Urz. WE nr L 074, 22/03/1973), zmienione przez:
- Rozporządzenie Komisji (EWG) nr 209/77 z dnia 31 stycznia 1977 r. zmieniające rozporządzenie (EWG) nr 776/73 w sprawie rejestracji umów i przekazywania danych odnoszących się do chmielu (Dz. Urz. WE nr L 028, 01/02/1977),
 - Rozporządzenie Komisji (EWG) nr 1516/77 z dnia 6 lipca 1977 r. zmieniające rozporządzenie (EWG) nr 776/73 w sprawie rejestracji umów i przekazywania danych odnoszących się do chmielu (Dz. Urz. WE nr L 169, 07/07/1977).
- f) Rozporządzenie (EWG) nr 1351/72 Komisji z dnia 28 czerwca 1972 r. w sprawie uznawania grup producentów chmielu (Dz. Urz. WE nr L 148, 30/06/1972), zmienione przez:
- Rozporządzenie Komisji (EWG) nr 2564/77 z dnia 22 listopada 1977 r. zmieniające rozporządzenie (EWG) nr 1351/72 w sprawie uznawania grup producentów chmielu (Dz. Urz. WE nr L 299, 23/11/1977),
 - Rozporządzenie Komisji (EWG) nr 2591/85 z dnia 13 września 1985 r. zmieniające rozporządzenie (EWG) nr 1351/72 w sprawie uznawania grup producentów chmielu (Dz. Urz. WE nr L 247, 14/09/1985),
 - Rozporządzenie Komisji (EWG) nr 1323/86 z dnia 5 maja 1986 r. zmieniające rozporządzenie (EWG) nr 1351/72 w sprawie uznawania grup producentów chmielu (Dz. Urz. WE nr L 117, 06/05/1986),
 - Rozporządzenie Komisji (EWG) nr 3858/87 z dnia 22 grudnia 1987 r. zmieniające rozporządzenie (EWG) nr 1351/72 w sprawie uznawania grup producentów chmielu (Dz. Urz. WE nr L 363, 23/12/1987).
- ⁴⁾ a) Rozporządzenie Rady (EWG) nr 2075/92 z dnia 30 czerwca 1992 r. w sprawie wspólnej organizacji rynku surowca tytoniowego (Dz. Urz. WE nr L 215, 30/07/1992), zmienione przez:
- Rozporządzenie Rady (WE) nr 711/95 z dnia 27 marca 1995 r. zmieniające rozporządzenie (EWG) nr 2075/92 w sprawie wspólnej organizacji rynku surowca tytoniowego (Dz. Urz. WE nr L 073, 01/04/1995),
 - Rozporządzenie Rady (WE) nr 3290/94 z dnia 22 grudnia 1994 r. w sprawie dostosowań i przejściowych uzgodnień wymaganych w sektorze rolnym w celu wprowadzenia w życie porozumień zawartych w ramach wielostronnych negocjacji handlowych Rundy Urugwajskiej (Dz. Urz. WE nr L 349, 31/12/1994),
 - Rozporządzenie Rady (WE) nr 415/96 z dnia 4 marca 1996 r. zmieniające rozporządzenie (EWG) nr 2075/92 w sprawie wspólnej organizacji rynku surowca tytoniowego i ustalające progi gwarantowane dla tytoniu w liściach z podziałem na grupy odmian dla zbiorów z lat 1996 i 1997 (Dz. Urz. WE nr L 059, 08/03/1996),
 - Rozporządzenie Rady (WE) nr 1636/98 z dnia 20 lipca 1998 r. zmieniające rozporządzenie (EWG) nr 2075/92 w sprawie wspólnej organizacji rynku surowca tytoniowego (Dz. Urz. WE nr L 210, 28/07/1998),
 - Rozporządzenie Rady (WE) nr 660/1999 z dnia 22 marca 1999 r. zmieniające rozporządzenie (EWG) nr 2075/92 i ustalające premie oraz progi gwarantowane dla tytoniu w liściach z podziałem na grupy odmian i Państwa Członkowskie dla zbiorów z lat 1999, 2000 i 2001 (Dz. Urz. WE nr L 083, 27/03/1999),
 - Rozporządzenie Rady (WE) nr 1336/2000 z dnia 19 czerwca 2000 r. zmieniające rozporządzenie (EWG) nr 2075/92 w sprawie wspólnej organizacji rynku surowca tytoniowego (Dz. Urz. WE nr L 154, 27/06/2000),
 - Rozporządzenie Rady (WE) nr 546/2002 z dnia 25 marca 2002 r. ustalające wysokość premii i gwarantowane progi dla surowca tytoniowego według grup odmian tytoniu oraz Państw Członkowskich dla zbiorów z roku 2002, 2003 i 2004 oraz zmieniające rozporządzenie (EWG) nr 2075/92 (Dz. Urz. WE nr L 084, 28/03/2002).
- b) Rozporządzenie Komisji (WE) nr 2848/98 z dnia 22 grudnia 1998 r. ustanawiające szczegółowe zasady stosowania rozporządzenia Rady (EWG) nr 2075/92 w zakresie systemu premii, określania kwot produkcji i przyznawania specjalnej pomocy grupom producentów w sektorze surowca tytoniowego (Dz. Urz. WE nr L 358, 31/12/1998), zmienione przez:
- Rozporządzenie Komisji (WE) nr 510/1999 z dnia 8 marca 1999 r. zmieniające rozporządzenie (WE) nr 2848/98 w sprawie sektora surowca tytoniowego w odniesieniu do ustalenia niektórych terminów oraz zmieniające załącznik II, w którym ustanowione są obszary produkcyjne (Dz. Urz. WE nr L 060, 09/03/1999),

- Rozporządzenie Komisji (WE) nr 731/1999 z dnia 7 kwietnia 1999 r. zmieniające rozporządzenie (WE) nr 2848/98 w sektorze surowca tytoniowego w odniesieniu do przydziału kwot na skutek przeniesienia progów gwarantowanych z jednej grupy odmian do innej oraz załącznik II ustalający obszary produkcyjne (Dz. Urz. WE nr L 093, 08/04/1999),
 - Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1373/1999 z dnia 25 czerwca 1999r. zmieniające rozporządzenie (WE) nr 2848/98 w sektorze surowca tytoniowego i ustalające progi gwarantowane ilości, które mogą być przenoszone do innej grupy odmian ze zbioru 1999 r. (Dz. Urz. WE nr L 162, 26/06/1999),
 - Rozporządzenie Komisji (WE) nr 2162/1999 z dnia 12 października 1999 r. zmieniające rozporządzenie (WE) nr 2848/98 w sektorze surowca tytoniowego i ustanawiające przepisy przejściowe w sprawie wykorzystania specjalnej pomocy oraz w sprawie stosunku między zmienną częścią premii a premią dla Grupy VII (Katerini) we Włoszech dla zbiorów z lat 1999, 2000 i 2001 (Dz. Urz. WE nr L 265, 13/10/1999),
 - Rozporządzenie Komisji (WE) nr 2637/1999 z dnia 14 grudnia 1999 r. zmieniające rozporządzenie (WE) nr 2848/98 ustalające szczegółowe zasady stosowania rozporządzenia Rady (EWG) nr 2075/92 w zakresie systemu premii, kwot produkcji i przyznawania pomocy specjalnej grupom producentów w sektorze surowca tytoniowego (Dz. Urz. WE nr L 323, 15/12/1999),
 - Rozporządzenie Komisji (WE) nr 531/2000 z dnia 10 marca 2000 r. zmieniające rozporządzenie (WE) nr 2848/98 ustalające szczegółowe zasady stosowania rozporządzenia Rady (EWG) Nr 2075/92 w zakresie systemu premii, kwot produkcji i przyznawania pomocy specjalnej grupom producentów w sektorze surowca tytoniowego (Dz. Urz. WE nr L 064, 11/03/2000),
 - Rozporządzenie Komisji (WE) nr 909/2000 z dnia 2 maja 2000 r. zmieniające rozporządzenie (WE) nr 2848/98 w zakresie przyznania dodatkowych deklaracji kwot produkcji, przeniesienia kwot oraz załącznika V określającego zasady obliczania zmiennej części premii z tytułu surowca tytoniowego (Dz. Urz. WE nr L 105, 03/05/2000),
 - Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1249/2000 z dnia 15 czerwca 2000 r. zmieniające rozporządzenie (WE) nr 2848/98 r. w sektorze surowca tytoniowego w zakresie ostatecznego terminu wykorzystania specjalnej pomocy, zwrotu niewykorzystanych kwot pomocy oraz szczegółowych zasad stosowanych do zaliczek specjalnej pomocy (Dz. Urz. WE nr L 142, 16/06/2000),
 - Rozporządzenie Komisji (WE) nr 385/2001 z dnia 28 lutego 2001 r. zmieniające rozporządzenie (WE) nr 2848/98 w sektorze surowca tytoniowego w zakresie dozwolonej zawartości wody w trakcie dostawy niektórych odmian tytoniu oraz uznanych obszarów produkcyjnych (Dz. Urz. WE nr L 057, 27/02/2001).
 - Rozporządzenie Komisji (WE) nr 486/2002 z dnia 18 marca 2002 r. zmieniające rozporządzenie (WE) nr 2848/98 w sprawie sektora surowca tytoniowego w odniesieniu do ustalania niektórych terminów (Dz. Urz. WE nr L 076, 19/03/2002),
 - Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1005/2002 z dnia 12 czerwca 2002 r. zmieniające rozporządzenie (WE) nr 2848/98 w zakresie uznawania grup producentów, systemu licytacji, rezerwy krajowej i porozumień dotyczących przeniesienia w sektorze surowca tytoniowego (Dz. Urz. WE nr L 153, 13/06/2002),
 - Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1501/2002 z dnia 22 sierpnia 2002 r. zmieniające rozporządzenie (WE) nr 2848/98 dotyczące szczegółowych zasad stosowania programu wykupu kwot w sektorze surowca tytoniowego (Dz. Urz. WE nr L 227, 23/08/2002),
 - Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1983/2002 z dnia 7 listopada 2002 r. zmieniające rozporządzenie (WE) nr 2848/98 ustanawiające szczegółowe zasady stosowania programu wykupu kwot w sektorze surowca tytoniowego (Dz. Urz. WE nr L 306, 08/11/2002).
- c) Rozporządzenie Komisji (WE) nr 2636/1999 z dnia 14 grudnia 1999 r. w sprawie przekazywania informacji dotyczących tytoniu począwszy od zbiorów w 2000 r. oraz uchylające rozporządzenie (EWG) nr 1771/93 (Dz. Urz. WE nr L 323, 15/12/1999), zmienione przez:
- Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1639/2000 z dnia 25 lipca 2000 r. zmieniające załącznik I do rozporządzenia (WE) nr 2636/1999 w sprawie przekazywania informacji dotyczących tytoniu począwszy od zbiorów w 2000 r. (Dz. Urz. WE nr L 187, 26/07/2000),
 - Rozporządzenie Komisji (WE) nr 384/2001 z dnia 26 lutego 2001 r. zmieniające rozporządzenie (WE) nr 2636/1999 w zakresie wymiany danych dotyczących średnich cen dla każdej grupy odmian surowca tytoniowego (Dz. Urz. WE nr L 057, 27/02/2001).
- d) Rozporządzenie Komisji (WE) nr 2182/2002 z dnia 6 grudnia 2002 r. ustanawiające szczegółowe zasady stosowania rozporządzenia Rady (EWG) nr 2075/92 w odniesieniu do Wspólnotowego Funduszu Tytoniowego (Dz. Urz. WE nr L 331, 07/12/2002).

⁵⁾ a) Rozporządzenie Rady (WE) nr 603/95 z dnia 21 lutego 1995 r. w sprawie wspólnej organizacji rynku suszu paszowego (Dz. Urz. WE nr L 063, 21/03.1995 p.1),

zmienione przez:

- Rozporządzenie Rady (WE) nr 684/95 z dnia 27 marca 1995 r. zmieniające rozporządzenie (WE) nr 603/95 w sprawie wspólnej organizacji rynku suszu paszowego (Dz. Urz. WE nr L 071, 31/03/1995),
- Rozporządzenie Rady (WE) nr 1347/95 z dnia 9 czerwca 1995 r. zmieniające rozporządzenie (WE) nr 603 w sprawie wspólnej organizacji rynku suszu paszowego (Dz. Urz. WE nr L 131, 15/06/1995).

b) Rozporządzenie Komisji (WE) nr 785/95 z dnia 6 kwietnia 1995 r. ustanawiające szczegółowe zasady stosowania rozporządzenia Rady (WE) nr 603/95 w sprawie wspólnej organizacji rynku suszu paszowego (Dz. Urz. WE nr L 079, 07/04/1995),

zmienione przez:

- Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1362/95 z dnia 15 czerwca 1995 r. zmieniające rozporządzenie (WE) nr 785/95 ustanawiające szczegółowe zasady stosowania rozporządzenia Rady (WE) nr 603/95 w sprawie wspólnej organizacji rynku suszu paszowego (Dz. Urz. WE nr L 132, 16/06/1995),
- Rozporządzenie Komisji (WE) nr 620/96 z dnia 9 kwietnia 1996 r. zmieniające rozporządzenie (WE) nr 785/95 ustanawiające szczegółowe zasady stosowania rozporządzenia Rady (WE) nr 603/95 w sprawie wspólnej organizacji rynku suszu paszowego (Dz. Urz. WE nr L 089, 10/04/1996),
- Rozporządzenie Komisji (WE) nr 629/97 z dnia 10 kwietnia 1997 r. zmieniające po raz trzeci rozporządzenie (WE) nr 785/95 ustanawiające szczegółowe zasady stosowania rozporządzenia Rady (WE) nr 603/95 w sprawie wspólnej organizacji rynku suszu paszowego (Dz. Urz. WE nr L 096, 11/04/1997),
- Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1794/97 z dnia 17 września 1997 r. zmieniające po raz czwarty rozporządzenie (WE) nr 785/95 ustanawiające szczegółowe zasady stosowania rozporządzenia Rady (WE) nr 603/95 w sprawie wspólnej organizacji rynku suszu paszowego (Dz. Urz. WE nr L 255, 18/09/1997),
- Rozporządzenie Komisji (WE) nr 676/1999 z dnia 26 marca 1999 r. zmieniające po raz piąty rozporządzenie (WE) nr 785/95 ustanawiające szczegółowe zasady stosowania rozporządzenia Rady (WE) nr 603/95 w sprawie wspólnej organizacji rynku suszu paszowego (Dz. Urz. WE nr L 083, 27/03/1999),
- Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1413/2001 z dnia 12 lipca 2001 r. zmieniające po raz szósty rozporządzenie (WE) nr 785/95 ustanawiające szczegółowe zasady stosowania rozporządzenia Rady (WE) nr 603/95 w sprawie wspólnej organizacji rynku suszu paszowego (Dz. Urz. WE nr L 191, 13/07/2001).

⁶⁾ a) sprawy związane z wydawaniem decyzji dotyczących:

- wstępnego uznawania grupy producentów i zatwierdzenia planu dochodzenia do uznania – zawarte zostały w ust. 1 art. 15 oraz w ust. 1-3 art. 17 rozporządzenia, o którym mowa w odnośniku 2 lit. b,
- zmian do zatwierdzonego planu dochodzenia do uznania – zawarte zostały w art. 18 ust. 2 i 3 rozporządzenia, o którym mowa w odnośniku 2 lit. b,
- uznania organizacji producentów owoców i warzyw i ich zrzeszeń – zawarte zostały w art. 11 ust. 2 i art. 16 ust. 3 rozporządzenia, o którym mowa w odnośniku 2 lit. a,
- uznania ponadnarodowych organizacji producentów i ich zrzeszeń – zawarte zostały w art. 10 ust. 2 lit. a oraz art. 11 ust. 2 lit. a rozporządzenia, o którym mowa w odnośniku 2 lit. b,
- cofnięcia wstępnego uznania grupy producentów – zawarte zostały w art. 15 ust. 2 oraz art. 20 ust. 2 rozporządzenia, o którym mowa w odnośniku 2 lit. b,
- cofnięcia uznania organizacjom producentów i ich zrzeszeniom oraz ponadnarodowym organizacjom producentów i ich zrzeszeniom – zawarte zostały w art. 12 ust. 1 lit. b rozporządzenia, o którym mowa w odnośniku 2 lit. a.

b) sprawy związane z przeprowadzaniem kontroli w zakresie spełniania warunków:

- wstępnego uznawania grupy producentów i zatwierdzenia planu dochodzenia do uznania – zawarte zostały w art. 20 ust. 1 i 2 rozporządzenia, o którym mowa w odnośniku 2 lit. b, oraz art. 38 ust. 1 (akapit 4 aneksu IV) rozporządzenia, o którym mowa w odnośniku 2 lit. a,
- zmian do zatwierdzonego planu dochodzenia do uznania – zawarte zostały w art. 38 ust. 1 (akapit 4 aneksu IV) rozporządzenia, o którym mowa w odnośniku 2 lit. a,

- uznania organizacji producentów i ich zrzeszeń – zawarte zostały w art. 20 ust. 1 i 2 rozporządzenia, o którym mowa w odnośniku 2 lit. b oraz art. 38 ust. 1 (akapit 2 aneksu IV) rozporządzenia, o którym mowa w odnośniku 2 lit. a,
 - uznania ponadnarodowych organizacji producentów i ich zrzeszeń – zawarte zostały w art. 20 ust. 1 i 2 rozporządzenia, o którym mowa w odnośniku 2 lit. b oraz art. 38 ust. 1 (akapit 2 aneksu IV) rozporządzenia, o którym mowa w odnośniku 2 lit. a.
- c) sprawy dotyczące współpracy z właściwymi władzami państw członkowskich Unii Europejskiej w zakresie uznawania i kontroli ponadnarodowych organizacji producentów i ich zrzeszeń – zawarte zostały w art. 10 ust. 2 lit. c oraz art. 11 ust. 2 lit. c rozporządzenia, o którym mowa w odnośniku 2 lit. b.
- 7) sprawy związane z kategorią lub kategoriami produktów, dla których uznawane są organizacje producentów i wstępnie uznawane grupy producentów - uregulowano w art. 11 ust. 1 lit. a rozporządzenia, o którym mowa w odnośniku 2 lit. a.
- 8) sprawy związane z zadaniami, których wypełnienie zobowiązana jest zapewnić organizacja producentów uregulowano w art. 11 ust. 2 rozporządzenia, o którym mowa w odnośniku 2 lit. a i art. 6 ust. 1 rozporządzenia, o którym mowa w odnośniku 2 lit. b.
- 9) sprawy związane z wydawaniem decyzji dotyczących :
- zatwierdzenia organizacji producentów lub zrzeszeniu organizacji producentów programu operacyjnego lub jego zmiany oraz wysokości funduszu operacyjnego i wysokości pomocy finansowej – zawarto w art. 13 ust. 1 oraz art. 17 rozporządzenia, o którym mowa w odnośniku 2 lit. c,
 - zatwierdzenia częściowego programu operacyjnego zrzeszeniu organizacji producentów – zawarto w art. 10 ust. 1 rozporządzenia, o którym mowa w odnośniku 2 lit. c,
 - przyznania wstępnie uznanej grupie producentów pomocy finansowej na pokrycie kosztów związanych z utworzeniem grupy producentów i prowadzeniem działalności administracyjnej, a także na dofinansowanie realizacji inwestycji ujętych w zatwierdzonym planie dochodzenia do uznania – zawarto w art. 14 ust. 2 lit. a i b rozporządzenia, o którym mowa w odnośniku 2 lit. a,
 - przyznania organizacji producentów lub zrzeszeniu pomocy finansowej na realizację zatwierdzonego programu operacyjnego, a także dofinansowanie funduszu operacyjnego – zawarto w art. 15 ust. 2 lit. a i b rozporządzenia, o którym mowa w odnośniku 2 lit. a,
 - przyznania rekompensaty finansowej z tytułu nieprzeznaczenia owoców i warzyw do sprzedaży – zawarto w art. 29 ust. 1 rozporządzenia, o którym mowa w odnośniku 2 lit. a,
 - corocznego rozliczenia przyznanych środków finansowych – zawarto w art. 22 ust. 1 rozporządzenia, o którym mowa w odnośniku 2 lit. c,
 - przyznania zryczałtowanej kwoty kosztów transportu, pakowania i sortowania owoców lub warzyw nieprzeznaczonych do sprzedaży, w przypadku bezpłatnej dystrybucji – zawarto w art. 15 ust. 1 rozporządzenia, o którym mowa w odnośniku 2 lit. d,
 - zwolnienia zabezpieczenia wniesionego przed wypłatą pomocy finansowej na realizację zatwierdzonego programu operacyjnego – zawarto w art. 20 ust. 4 rozporządzenia, o którym mowa w odnośniku 2 lit. c,
 - zwrotu niezależnie wypłaconych środków w ramach pomocy finansowej – zawarto w art. 24 rozporządzenia, o którym mowa w odnośniku 2 lit. c,
 - wymierzenia kary pieniężnej lub zastosowania innych sankcji – zawarto w art. 24 rozporządzenia, o którym mowa w odnośniku 2 lit. c.
- 10) sprawy związane z :
- dokonywaniem wypłat pomocy finansowej dla grup producentów oraz organizacji producentów i ich zrzeszeń, wypłat rekompensaty finansowej z tytułu nieprzeznaczenia owoców i warzyw do sprzedaży a także wypłat z tytułu rozliczenia rocznego środków finansowych oraz wypłat zryczałtowanej kwoty kosztów transportu, pakowania i sortowania owoców lub warzyw nieprzeznaczonych do sprzedaży, w przypadku bezpłatnej dystrybucji – zawarto w art. 19 rozporządzenia, o którym mowa w odnośniku 2 lit. c, art. 14 ust. 2 i art. 29 ust. 1 rozporządzenia, o którym mowa w odnośniku 2 lit. a,
 - przekazywaniem Komisji Europejskiej informacji dotyczących zatwierdzenia funduszu operacyjnego, udzielenia i wypłaty pomocy finansowej i innych środków finansowych wstępnie uznanym grupom producentów i uznanym organizacjom producentów oraz zrzeszeniom organizacji producentów – zawarto w art. 26 ust. 1 i 2 (aneks III) rozporządzenia, o którym mowa w odnośniku 2 lit. c oraz w art. 5 ust. 1 i 2 rozporządzenia, o którym mowa w odnośniku 2 lit. f.
- 11) sprawy związane z kontrolami:

- realizacji działań ujętych w planach dochodzenia do uznania grup producentów wstępnie uznanych oraz w programach operacyjnych uznanych organizacji producentów lub zrzeszeń – zawarto w art. 12 ust. 1 rozporządzenia, o którym mowa w odnośniku 2 lit. f oraz art. 23 ust. 1 lit. a rozporządzenia, o którym mowa w odnośniku 2 lit. c,
 - spełnienia warunków przyznania i wypłacenia oraz w zakresie sposobu wykorzystania pomocy finansowej dla grup producentów oraz organizacji producentów i ich zrzeszeń, rekompensaty finansowej z tytułu nieprzeznaczenia owoców i warzyw do sprzedaży środków finansowych z tytułu rozliczenia rocznego środków finansowych oraz zryczałtowanej kwoty kosztów transportu, pakowania i sortowania owoców lub warzyw nieprzeznaczonych do sprzedaży, w przypadku bezpłatnej dystrybucji – zawarto w art. 23 ust. 1 lit. b rozporządzenia, o którym mowa w odnośniku 2 lit. c, art. 12 ust. 1 rozporządzenia, o którym mowa w odnośniku 2 lit. f, art. 19 ust. 1 rozporządzenia, o którym mowa w odnośniku 2 lit. d,
 - sposobu zarządzania funduszem operacyjnym – zawarto w art. 5 ust. 2 rozporządzenia, o którym mowa w odnośniku 2 lit. c,
 - prawidłowości uiszczania składek członkowskich i wykorzystania uprzednio przyznanych zaliczek – zawarto w art. 20 ust. 3 rozporządzenia, o którym mowa w odnośniku 2 lit. c.
- ¹²⁾ a) sprawy związane z wydawaniem decyzji dotyczących :
- uznawania jednostki organizacyjnej za organizację charytatywną uprawnioną do dystrybucji otrzymanych od organizacji producentów i ich zrzeszeń nieprzeznaczonych do sprzedaży owoców i warzyw - zawarto w art. 11 ust. 3 rozporządzenia, o którym mowa w odnośniku 2 lit. d,
 - wyznaczania innych jednostek organizacyjnych jako uprawnionych do otrzymania bezpłatnie owoców i warzyw nieprzeznaczonych do sprzedaży – zawarto w art. 12 rozporządzenia, o którym mowa w odnośniku 2 lit. d,
 - cofnięcia uznania organizacjom charytatywnym i innym jednostkom organizacyjnym, o których mowa wyżej – zawarto w art. 20 ust. 2 i 3 rozporządzenia, o którym mowa w odnośniku 2 lit. d,
 - wymierzania kar pieniężnych jednostkom organizacyjnym, o których mowa wyżej – zawarto w art. 20 ust. 1 i 4 rozporządzenia, o którym mowa w odnośniku 2 lit. d,
 - zezwolenia uznanym organizacjom producentów i ich zrzeszeniom na rozdysponowanie owoców i warzyw nieprzeznaczonych do sprzedaży w poprzednich miesiącach – zawarto w art. 8 ust. 1 rozporządzenia, o którym mowa w odnośniku 2 lit. d,
- b) sprawy związane z przekazywaniem przez państwo członkowskie Komisji Europejskiej, informacji dotyczących :
- organizacji charytatywnych uprawnionych do dystrybucji otrzymanych od organizacji producentów nieprzeznaczonych do sprzedaży owoców i warzyw – zawarto art. 11 ust. 2 rozporządzenia, o którym mowa w odnośniku 2 lit. d,
 - planowanej powierzchni uprawy każdego gatunku owoców i warzyw oraz zapasach jabłek i gruszek na każdy pierwszy dzień miesiąca – zawarto w art. 8 ust. 2 lit. a i b rozporządzenia, o którym mowa w odnośniku 2 lit. d,
 - ilości owoców i warzyw nieprzeznaczonych do sprzedaży w poprzednich miesiącach – zawarto w art. 9 ust. 1 rozporządzenia, o którym mowa w odnośniku 2 lit. d,
 - ilości i sposobie zagospodarowania poszczególnych gatunków owoców i warzyw nieprzeznaczonych do sprzedaży na podstawie informacji otrzymanych od organizacji producentów z uwzględnieniem umów zawartych przez organizacje producentów i ich zrzeszenia z jednostkami organizacyjnymi uprawnionymi do bezpłatnej dystrybucji, o których mowa wyżej – zawarto w art. 9 ust. 2 rozporządzenia, o którym mowa w odnośniku 2 lit. d,
- c) sprawy związane z przetargami na zagospodarowanie owoców i warzyw nieprzeznaczonych do sprzedaży – zawarto w,
- d) sprawy związane z kontrolami:
- spełniania przez jednostki organizacyjne i organizacje charytatywne uprawnione do bezpłatnej dystrybucji, warunków uznania – zawarto w art. 18 ust. 2 rozporządzenia, o którym mowa w odnośniku 2 lit. d,
 - sposobu zagospodarowania owoców i warzyw nieprzeznaczonych do sprzedaży, przez organizacje producentów i ich zrzeszenia oraz jednostki organizacyjne i organizacje charytatywne uprawnione do bezpłatnej dystrybucji – zawarto w art. 18 ust. 1 o rozporządzenia, którym mowa w odnośniku 2 lit. d.
- ¹³⁾ sprawy związane z kontrolami, w tym ich zakres – zawarto w art. 18 ust. 1 i 2 rozporządzenia, o którym mowa w odnośniku 2 lit. d.
- ¹⁴⁾ sprawy związane z przypisaniem przez państwo członkowskie odpowiedniej jednostce:
- funkcji jednostki kontrolnej w zakresie jakości handlowej - uregulowano w art. 2 ust. 3 rozporządzenia o którym mowa w odnośniku 2 lit. i,
 - funkcji związanych z wydawaniem i przyznawaniem w drodze decyzji administracyjnej, zezwolenia na korzystanie ze specjalnego oznakowania opakowań - uregulowano w art. 4 ust. 3 rozporządzenia o którym mowa w odnośniku 2 lit. i,
 - funkcji związanych z dokonywaniem kontroli owoców i warzyw nieprzeznaczonych do przetwórstwa w zakresie spełniania przez nie wymagań jakości handlowej – uregulowano w art. 4 ust. 1 rozporządzenia o którym mowa w odnośniku 2 lit. i,

- funkcji związanych z dokonywaniem kontroli na miejscu odnośnie ilości i jakości handlowej owoców i warzyw nieprzeznaczonych do sprzedaży poddawanych biodegradacji lub kompostowaniu – uregulowano w art. 30 ust. 2 rozporządzenia, o którym mowa w odnośniku 2 lit. a oraz art. 17 ust. 2 akapit 3 rozporządzenia, o którym mowa w odnośniku 2 lit. d.
- 15) sprawy związane z wymaganiami, które muszą być spełnione aby mogło być przyznane zezwolenie na korzystanie ze specjalnego oznakowania opakowań – zawarto w art. 4 ust. 3 rozporządzenia o którym mowa w odnośniku 2 lit. i.
- 16) sprawy związane z zakresem, o którym mowa – zawarto w art. 2 ust. 1 oraz art. 3 ust. 1 rozporządzenia o którym mowa w odnośniku 2 lit. i.
- 17) sprawy związane z zakresem, o którym mowa – zawarto w art. 2 ust. 2 rozporządzenia o którym mowa w odnośniku 2 lit. i.
- 18) sprawy związane terminami wypłat środków na dofinansowanie funduszu operacyjnego – zawarto w art. 19 rozporządzenia, o którym mowa w odnośniku 2 lit. c.
- 19) sprawy związane z ustaleniem przez kraj członkowski wskaźników redukcji oraz okresów referencyjnych - zawarto w art.3 ust. 6 akapit 2 oraz art. 4 ust. 1 rozporządzenia, o którym mowa w odnośniku 2 lit. c.
- 20) sprawy związane z określeniem przypadków, w których wprowadzane do obrotu mogą być wprowadzone owoce i warzywa nie spełniające wymagań jakości handlowej – zawarto w art. 3 ust. 1 i 2 rozporządzenia o którym mowa w odnośniku 2 lit. a.
- 21) sprawy związane z kryteriami wpisu do bazy danych o handlowcach - zawarto w art. 3 ust. 1 rozporządzenia o którym mowa w odnośniku 2 lit. i.
- 22) a) sprawy związane z certyfikacją chmielu i produktów chmielowych zawarte są w art. 2 i 3 rozporządzenia, o którym mowa w odnośniku 3 lit a oraz w rozporządzeniach, o których mowa w odnośniku 3 lit. b i c,
- b) sprawy związane z pobieraniem próbek chmielu lub produktów chmielowych do badań laboratoryjnych zawarte są w art. 4 rozporządzenia, o którym mowa w odnośniku 3 lit. c,
- c) sprawy związane z prowadzeniem ewidencji:
- umów kontraktacji oraz umów potwierdzających przeniesienie własności chmielu, zawartych pomiędzy producentem chmielu lub grupą producentów chmielu a nabywcą chmielu – zawarte zostały w art. 6 rozporządzenia, o którym mowa w odnośniku 3 lit. a oraz w art. 1 i 2 rozporządzenia, o którym mowa w odnośniku 3 lit. e,
 - ilości chmielu dostarczonego przez producentów chmielu lub grupę producentów chmielu do nabywcy chmielu – zawarte zostały w art. 3 rozporządzenia, o którym mowa w odnośniku 3 lit. e,
 - chmielu zebranego z plantacji należących do browarów i zużytego przez te browary w stanie świeżym lub po przetworzeniu – zawarte zostały w art. 1 ust. 1 lit a rozporządzenia, o którym mowa w odnośniku 3 lit b oraz w art. 10 lit. a rozporządzenia, o którym mowa w odnośniku 3 lit. c,
 - ilości wyprodukowanych i sprzedanych zizomeryzowanych produktów chmielowych – zawarte zostały w art. 1 ust. 1 lit b - d rozporządzenia, o którym mowa w odnośniku 3 lit b oraz w art. 10 lit. b rozporządzenia, o którym mowa w odnośniku 3 lit. c,
- d) sprawy dotyczące sprawowania nadzoru nad:
- zamkniętym obiegiem operacji – zawarte są w art. 1 lit. i, art. 8 ust. 1, 4 - 6 i art. 8 bis ust. 1 i 2 rozporządzenia, o którym mowa w odnośniku 3 lit. c,
 - sporządzaniem dokumentów potwierdzających ilość chmielu lub produktów chmielowych poddanych procesowi obróbki i ilość wytworzonych produktów chmielowych – zawarte są w art. 8 bis ust. 5 rozporządzenia, o którym mowa w odnośniku 3 lit. c,
 - mieszaniem chmielu – zawarte są w art. 8 rozporządzenia, o którym mowa w odnośniku 3 lit. b,
 - przepakowywaniem chmielu lub produktów chmielowych, na które został wydany certyfikat – zawarte są w art. 9 ust. 1 rozporządzenia, o którym mowa w odnośniku 3 lit. c,
 - oznaczeniem i pieczętowaniem opakowań chmielu przygotowanego lub produktów chmielowych, na które wydaje się certyfikat – zawarte są w art. 1 ust. 2 i 3 rozporządzenia, o którym mowa w odnośniku 3 lit. b oraz w art. 7 i 8 bis ust. 1 rozporządzenia, o którym mowa w odnośniku 3 lit. c,

- e) sprawy dotyczące wydawania dokumentów na chmiel przygotowany lub produkty chmielowe wytwarzane na zlecenie browaru i zużyte przez ten browar na własne potrzeby uregulowane zostały w art. 10 lit. c rozporządzenia, o którym mowa w odnośniku 3 lit. c,
- 23) Sprawy związane z kontrolą spełniania przez importowany chmiel lub produkt chmielowy minimalnych wymagań jakościowych uregulowane zostały w art. 5 rozporządzenia, o którym mowa w odnośniku 3 lit. a oraz w art. 7 bis rozporządzenia, o którym mowa w odnośniku 3 lit. d.
- 24) a) sprawy związane przeprowadzaniem kontroli przestrzegania procedur certyfikacji chmielu lub produktów chmielowych uregulowane zostały w art. 1 ust. 6 rozporządzenia, o którym mowa w odnośniku 3 lit. b oraz w art. 8 bis ust. 6 rozporządzenia, o którym mowa w odnośniku 3 lit. c,
- b) wyznaczenia jednostki odpowiedzialnej za zatwierdzanie ośrodków certyfikacji wynika z art. 1 ust. 4 rozporządzenia, o którym mowa w odnośniku 3 lit. b,
- c) sprawy związane z nadawaniem numerów identyfikacyjnych ośrodkom certyfikacji uregulowane zostały w art. 6 ust.1 oraz w załączniku III rozporządzenia, o którym mowa w odnośniku 3 lit. c,
- d) prowadzenie ewidencji świadectw równoważności na chmiel i produkty chmielowe pochodzące z importu jest konsekwencją przepisu art. 6 rozporządzenia, o którym mowa w odnośniku 3 lit. d.
- 25) Sprawy związane z uznawaniem grup producentów chmielu lub związku takich grup oraz z cofaniem tego uznania zostały uregulowane w art. 7 rozporządzenia, o którym mowa w odnośniku 3 lit. a oraz w rozporządzeniu, o którym mowa w odnośniku 3 lit. f.
- 26) Sprawy związane z przekazywaniem Komisji Europejskiej informacji o:
- a) ośrodkach certyfikacji albo wyznaczonych jako ośrodki certyfikacji wojewódzkich inspektoratach jakości handlowej artykułów rolno-spożywczych i nadanych im numerach identyfikacyjnych – uregulowane zostały w art. 6 ust. 3 rozporządzenia, o którym mowa w odnośniku 3 lit. c,
- b) stosowanej metodzie kontroli wilgotności względnej chmielu - uregulowane zostały w art. 3 ust. 2 rozporządzenia, o którym mowa w odnośniku 3 lit. c,
- c) ilości i wynikach przeprowadzonych, w ciągu roku kalendarzowego, kontroli przestrzegania procedur certyfikacji chmielu i produktów chmielowych - uregulowane zostały w art. art. 8 bis ust. 7 rozporządzenia, o którym mowa w odnośniku 3 lit. c,
- d) ilości i wynikach przeprowadzonych w ciągu roku kalendarzowego, kontroli chmielu i produktów chmielowych pochodzących z importu - uregulowane zostały w art. 7 bis rozporządzenia, o którym mowa w odnośniku 3 lit. d,
- e) nazwach i adresach jednostek certyfikujących - uregulowane zostały w art. 9 rozporządzenia, o którym mowa w odnośniku 3 lit. b,
- f) ilości chmielu, która jest w roku kalendarzowym przedmiotem umów kontraktacji oraz średniej ceny za 50 kg chmielu - uregulowane zostały w art. 4 ust. 1 lit. a rozporządzenia, o którym mowa w odnośniku 3 lit. e,
- g) ilości chmielu dostarczonego w roku kalendarzowym oraz średniej cenie za 50 kg - uregulowane zostały w art. 4 ust. 1 lit. b rozporządzenia, o którym mowa w odnośniku 3 lit. e,
- h) średnim koszcie wstępnego przygotowania 50 kg chmielu ponoszonym przez producenta - uregulowane zostały w art. 4 ust. 2 lit. a rozporządzenia, o którym mowa w odnośniku 3 lit. e,
- i) średnim koszcie drugiego przygotowania 50 kg chmielu - uregulowane zostały w art. 4 ust. 2 lit. b rozporządzenia, o którym mowa w odnośniku 3 lit. e,
- j) średnim koszcie składowania 50 kg chmielu ponoszonym przez grupę producentów - uregulowane zostały w art. 4 ust. 2 lit. c rozporządzenia, o którym mowa w odnośniku 3 lit. e,
- k) średnim koszcie ponoszonym przez grupę producentów przy sprzedaży 50 kg chmielu - uregulowane zostały w art. 4 ust. 2 lit. d rozporządzenia, o którym mowa w odnośniku 3 lit. e;
- 27) Sprawy związane z przekazywaniem Komisji Europejskiej informacji o:
- a) rejonach uprawy chmielu - uregulowane zostały w art. 11 rozporządzenia, o którym mowa w odnośniku 3 lit. c,
- b) uznanych grupach producentów – uregulowane zostały w art. 6 ust. 1 rozporządzenia, o którym mowa w odnośniku 3 lit. f,
- c) jednostce odpowiedzialnej za przeprowadzenie kontroli przestrzegania procedur certyfikacji – uregulowane zostały w art. 9 rozporządzenia, o którym mowa w odnośniku 3 lit. b.

- 28) a) sprawy związane z wydawaniem zezwoleń na wykonywanie działalności gospodarczej w zakresie wstępnego przetwarzania surowca tytoniowego reguluje art. 6 ust. 2 drugi tiret rozporządzenia, o którym mowa w odnośniku 4 lit. a, oraz art. 7 ust. 1 i 2 rozporządzenia, o którym mowa w odnośniku 4 lit. b,
- b) sprawy związane z cofnięciem zezwolenia na wykonywanie działalności gospodarczej w zakresie wstępnego przetwarzania surowca tytoniowego reguluje art. 17 ust. 3 rozporządzenia, o którym mowa w odnośniku 4 lit. a oraz art. 7 ust. 3 i art. 53 rozporządzenia, o którym mowa w odnośniku 4 lit. b,
- c) sprawy związane z zatwierdzeniem punktów odbioru surowca tytoniowego reguluje art. art. 16 ust. 1 rozporządzenia, o którym mowa w odnośniku 4 lit. b,
- d) sprawy związane z przydzielaniem kwot produkcji surowca tytoniowego producentom, którzy nie są członkami grup producentów tytoniu reguluje art. 9 ust. 3 rozporządzenia, o którym mowa w odnośniku 4 lit. a oraz art. 22 ust. 1 - 3, art. 23 – 28, art. 30 – 33 i art. 38 rozporządzenia, o którym mowa w odnośniku 4 lit. b,
- e) sprawy związane z przydzielaniem kwot produkcji surowca tytoniowego wynikających z przeniesienia grup odmian tytoniu producentom, którzy nie są członkami grup producentów tytoniu reguluje art. 22 ust. 4 rozporządzenia, o którym mowa w odnośniku 4 lit. b,
- 29) a) sprawy związane z:
- przydzielaniem grupom producentów tytoniu kwoty produkcji surowca tytoniowego reguluje art. 9 ust. 3 rozporządzenia, o którym mowa w odnośniku 4 lit. a oraz art. 22 ust. 1 - 3, art. 23 – 28, art. 30 – 33 i art. 38 - 39 rozporządzenia, o którym mowa w odnośniku 4 lit. b,
 - przydzielaniem grupom producentów tytoniu kwot produkcji surowca tytoniowego wynikających z przeniesienia grup odmian tytoniu reguluje art. 22 ust. 4 rozporządzenia, o którym mowa w odnośniku 4 lit. b,
 - wykupem kwot produkcji surowca tytoniowego reguluje art. 14 ust. 1 rozporządzenia, o którym mowa w odnośniku 4 lit. a oraz art. 34 - 36 rozporządzenia, o którym mowa w odnośniku 4 lit. b,
- b) obowiązek prowadzenia ewidencji umów na uprawę tytoniu wynika z art. 10 ust. 2 rozporządzenia, o którym mowa w odnośniku 4 lit. b,
- c) obowiązek prowadzenia ewidencji umów dotyczących:
- wymiany praw do kwot produkcji surowca tytoniowego wynika z art. 32 ust. 1 rozporządzenia, o którym mowa w odnośniku 4 lit. b,
 - zbywania przyznanych kwot produkcji surowca tytoniowego wynika z art. 33 ust. 2 rozporządzenia, o którym mowa w odnośniku 4 lit. b,
- d) sprawy związane z opracowywaniem programów dotyczących przestawienia produkcji surowca tytoniowego reguluje art. 18 ust. 1 rozporządzenia, o którym mowa w odnośniku 4 lit. d,
- e) sprawy związane z zatwierdzeniem, projektów realizowanych w ramach programów dotyczących przestawienia produkcji surowca tytoniowego reguluje art. 18 ust. 2 rozporządzenia, o którym mowa w odnośniku 4 lit. d,
- f) sprawy związane z wypłatą zaliczek oraz środków na pomoc finansową na realizację projektów realizowanych w ramach programów dotyczących przestawienia produkcji surowca tytoniowego reguluje art. 22 ust. 2 - 3 rozporządzenia, o którym mowa w odnośniku 4 lit. d,
- g) obowiązek prowadzenia kontroli administracyjnych i kontroli w terenie realizacji projektów w ramach programów dotyczących przestawienia produkcji surowca tytoniowego wynika z art. 20 ust. 3 rozporządzenia, o którym mowa w odnośniku 4 lit. d,
- h) sprawy dotyczące tworzenia bazy danych o realizowanych projektach w ramach programów dotyczących przestawienia produkcji surowca tytoniowego reguluje art. 20 ust. 1 i 2 oraz art. 25 rozporządzenia, o którym mowa w odnośniku 4 lit. d,
- i) tworzy komputerową bazę danych służącą administrowaniu kwotami produkcji surowca tytoniowego reguluje art. 38 rozporządzenia, o którym mowa w odnośniku 4 lit. b,
- j) sprawy związane z przeprowadzaniem kontroli administracyjnych i kontroli w terenie:
- producentów i grup producentów tytoniu reguluje art. 17 ust. 4 rozporządzenia, o którym mowa w odnośniku 4 lit. a oraz art. 16 ust. 2 i art. 46 ust. 1 lit. a i ust. 2-3 rozporządzenia, o którym mowa w odnośniku 4 lit. b,
 - przedsiębiorców prowadzących wstępne przetwarzanie surowca tytoniowego reguluje art. 17 ust. 4 rozporządzenia, o którym mowa w odnośniku 4 lit. a oraz art. 46 ust. 1 lit. a, art. 47 – 48 i art. 53 ust. 1 rozporządzenia, o którym mowa w odnośniku 4 lit. b,
 - przedsiębiorców prowadzących odbiór surowca tytoniowego reguluje art. 47 ust. 1 i 2 rozporządzenia, o którym mowa w odnośniku 4 lit. b.

- ³⁰⁾ Sprawy związane z wnioskowaniem o przeniesienie grup odmian tytoniu reguluje art. 9 ust. 4 rozporządzenia, o którym mowa w odnośniku 4 lit. a.
- ³¹⁾ a) sprawy związane z uznawaniem grup producentów tytoniu regulują art. 2 – 5 rozporządzenia, o którym mowa w odnośniku 4 lit. b,
b) sprawy związane z cofaniem uznania grupie producentów tytoniu reguluje art. 6 rozporządzenia, o którym mowa w odnośniku 4 lit. b.
- ³²⁾ Sprawy związane z przekazywaniem Komisji Europejskiej informacji o:
- a) nazwach i adresach przedsiębiorców posiadających zezwolenie na prowadzenie działalności gospodarczej w zakresie wstępnego przetwarzania surowca tytoniowego ujęte zostały w art. 54 lit. c rozporządzenia, o którym mowa w odnośniku 4 lit. b,
 - b) uwzględnieniu przy przydzielaniu kwot produkcji surowca tytoniowego wyjątkowych okoliczności, których skutkiem był nienormalnie niski zbiór tytoniu w danym roku okresu referencyjnego ujęte zostały w art. 54 lit. f rozporządzenia, o którym mowa w odnośniku 4 lit. b,
 - c) ilościach surowca tytoniowego poszczególnych grup odmian przekazanych na stałe zostały ujęte w art. 54 lit. i rozporządzenia, o którym mowa w odnośniku 4 lit. b,
 - d) ilościach surowca tytoniowego, które były przedmiotem wniosku o wykup kwot oraz ilościach wykupionych, z podziałem na poszczególne grupy odmian zostały ujęte w art. 54 lit. j rozporządzenia, o którym mowa w odnośniku 4 lit. b,
 - e) liczbie zaewidencjonowanych umów na uprawę tytoniu oraz wielkości powierzchni uprawy prowadzonej na podstawie tych umów ujęte zostały w zał. I rozporządzenia, o którym mowa w odnośniku 4 lit. c,
 - f) ogólnej liczbie producentów oraz liczbie producentów należących do uznanych grup producentów ujęte zostały w zał. I rozporządzenia, o którym mowa w odnośniku 4 lit. c,
 - g) liczbie przedsiębiorców posiadających zezwolenie na prowadzenie działalności gospodarczej w zakresie wstępnego przetwarzania surowca tytoniowego, którzy zawarli umowy na uprawę ujęte zostały w zał. I rozporządzenia, o którym mowa w odnośniku 4 lit. c,
 - h) maksymalnych i minimalnych cenach za 1 kg surowca tytoniowego, z wyłączeniem podatków i innych opłat, uzgodnionych w umowach na uprawę zostały ujęte w zał. I rozporządzenia, o którym mowa w odnośniku 4 lit. c,
 - i) wielkości dostaw w poszczególnych miesiącach danego roku zbioru zostały ujęte w zał. II rozporządzenia, o którym mowa w odnośniku 4 lit. c,
 - j) szacowanej wielkości pozostałej do dostarczenia z danego roku zbioru zostały ujęte w zał. II rozporządzenia, o którym mowa w odnośniku 4 lit. c,
 - k) średniej cenie ważonej za kg surowca tytoniowego płaconej przez przedsiębiorców posiadających zezwolenie na prowadzenie działalności gospodarczej w zakresie wstępnego przetwarzania surowca tytoniowego zostały ujęte w zał. II rozporządzenia, o którym mowa w odnośniku 4 lit. c,
 - l) przepływie zapasów surowca tytoniowego będącego w dyspozycji przedsiębiorców posiadających zezwolenie na prowadzenie działalności gospodarczej w zakresie wstępnego przetwarzania surowca tytoniowego zostały ujęte w zał. III rozporządzenia, o którym mowa w odnośniku 4 lit. c,
 - m) postępie w realizacji programów dotyczących przestawienia produkcji surowca tytoniowego zostały ujęte w art. 18 ust. 3 rozporządzenia, o którym mowa w odnośniku 4 lit. d,
 - n) wydatkach poniesionych w danym roku obrachunkowym, na działania mające na celu zmianę profilu produkcji zostały ujęte w art. 23 rozporządzenia, o którym mowa w odnośniku 4 lit. d,
- ³³⁾ Sprawy związane z przekazywaniem Komisji Europejskiej informacji o:
- a) rejonach uprawy tytoniu oraz grupach odmian tytoniu przeznaczonych do uprawy w poszczególnych rejonach obejmuje art. 54 lit. l rozporządzenia, o którym mowa w odnośniku 4 lit. b,
 - b) nazwach i adresach jednostek prowadzących ewidencję umów na uprawę tytoniu ujęte zostały w art. 54 lit. c rozporządzenia, o którym mowa w odnośniku 4 lit. b,
 - c) uznanych grupach producentów ujęte zostały w art. 54 lit. k rozporządzenia, o którym mowa w odnośniku 4 lit. b,
 - d) odmowie lub cofnięciu uznania grupie producentów tytoniu ujęte zostały w art. 54 lit. b rozporządzenia, o którym mowa w odnośniku 4 lit. b,
 - e) umieszczeniu w statutach albo umowach grup producentów tytoniu informacji o możliwości rezygnacji z członkostwa w grupie producentów tytoniu ujęte zostały w art. 54 lit. a rozporządzenia, o którym mowa w odnośniku 4 lit. b,

- f) warunkach podziału dodatkowych kwot produkcji surowca tytoniowego w przypadku, gdy gwarantowany próg ustalony na dane zbiory jest wyższy niż gwarantowany próg ustalony na poprzednie zbiory ujęte zostały w art. 54 lit. g rozporządzenia, o którym mowa w odnośniku 4 lit. b,
 - g) warunkach podziału dodatkowych kwot produkcji surowca tytoniowego w przypadku przeniesienia grup odmian tytoniu ujęte zostały w art. 54 lit. m rozporządzenia, o którym mowa w odnośniku 4 lit. b,
 - h) środkach podejmowanych w celu właściwego stosowania przepisów wynikających z rozporządzenia, o którym mowa w odnośniku 24, ujęte zostały w art. 54 lit. k rozporządzenia, o którym mowa w odnośniku 4 lit. b,
 - i) rynku tytoniu żądane przez Komisję Europejską ujęte zostały w art. 54 lit. 1 rozporządzenia, o którym mowa w odnośniku 4 lit. b,
- ³⁴⁾ Rozporządzenie Komisji (WE) nr 2848/98 z dnia 22 grudnia 1998 r. ustanawiające szczegółowe zasady stosowania rozporządzenia Rady (EWG) nr 2075/92 w zakresie systemu premii, kwot produkcji i przyznawania specjalnej pomocy grupom producentów w sektorze surowca tytoniowego
- ³⁵⁾ a) sprawy dotyczące zatwierdzenia przedsiębiorstw przetwórczych reguluje art. 1 ust. 2, art. 4 ust. 1 i 3 rozporządzenia, o którym mowa w odnośniku 5 lit. b
- b) sprawy dotyczące zatwierdzenia podmiotów skupujących zielonkę reguluje art. 2 ust. 3, art. 4 ust. 2 i 3 rozporządzenia, o którym mowa w odnośniku 5 lit. b
- c) upoważnienie do określenia okresu na jaki następuje cofnięcie zatwierdzenia przedsiębiorstwu przetwórczemu, w zależności od wagi uchybień, określa art. 4 ust. 1 lit. b rozporządzenia, o którym mowa w odnośniku 5 lit. b
- d) upoważnienie do określenia okresu na jaki następuje cofnięcie zatwierdzenia podmiotowi skupującemu zielonkę do suszenia i śrutowania, w zależności od wagi uchybień, określa art. 4 ust. 2 rozporządzenia, o którym mowa w odnośniku 5 lit. b
- e) zasady przyznawania dopłat z tytułu produkcji suszu paszowego reguluje art. 3, art. 6, 8, 9 rozporządzenia, o którym mowa w odnośniku 5 lit. a oraz art. 3 ust. 1 art. 5, 6, 7 rozporządzenia, o którym mowa w odnośniku 5 lit. b
- f) zasady ponownego wprowadzania na teren zatwierzonego przedsiębiorstwa przetwórczego suszu wyprodukowanego przez to przedsiębiorstwo oraz wprowadzania suszu wyprodukowanego przez inne przedsiębiorstwo przetwórcze reguluje art. 3 ust. 2 rozporządzenia, o którym mowa w odnośniku 5 lit. b
- g) warunki wprowadzania suszu, o którym mowa w art. 34 ust. 1 pkt 2 ustawy, określa art. 3 ust. 2 rozporządzenia, o którym mowa w odnośniku 5 lit. b
- ³⁶⁾ a) zakres dokumentacji, którą przekazują przedsiębiorstwa przetwórcze określa art. 4 ust. 1 rozporządzenia, o którym mowa w odnośniku 5 lit. b
- b) zakres informacji wymaganych we wniosku o dopłatę z tytułu produkcji suszu paszowego określa art. 5 ust. 2 rozporządzenia, o którym mowa w odnośniku 5 lit. b
- ³⁷⁾ elementy analizy ryzyka przy kwalifikowaniu wniosków o przyznanie pomocy finansowej z tytułu produkcji suszu paszowego do kontroli w terenie reguluje art. 14 ust. 4 2 rozporządzenia, o którym mowa w odnośniku 5 lit. b
- ³⁸⁾ termin przekazywania kopii umów zawartych z producentami zielonki oraz z podmiotami prowadzącymi zatwierdzone przedsiębiorstwa przetwórcze przez podmioty skupujące zielonkę do suszenia i śrutowania reguluje art. 8 ust. 5 rozporządzenia, o którym mowa w odnośniku 5 lit. b

- ³⁹⁾ rodzaj i zakres dokumentacji sporządzanej przez podmioty prowadzące zatwierdzone przedsiębiorstwo przetwórcze reguluje art. 10 i 11 rozporządzenia, o którym mowa w odnośniku 5 lit. a oraz w art. 8, art. 9 ust. 3, art. 12, 13 rozporządzenia, o którym mowa w odnośniku 5 lit. b
- ⁴⁰⁾ dokumenty, które przekazuje podmiot prowadzący zatwierdzone przedsiębiorstwo przetwórcze są określone w art. 8 ust. 5 oraz w art. 9 ust. 4 rozporządzenia, o którym mowa w odnośniku 5 lit. b,
- ⁴¹⁾ zakres kontroli zatwierdzonych przedsiębiorstw przetwórczych określa art. 11 ust. 2, art. 13 i 14 rozporządzenia, o którym mowa w odnośniku 5 lit. b,
- ⁴²⁾ rodzaj i zakres dokumentacji sporządzanej przez podmioty skupujące zielonkę do suszenia i śrutowania reguluje art. 4 ust. 2 rozporządzenia, o którym mowa w odnośniku 5 lit. b
- ⁴³⁾ termin przekazywania informacji przez podmiot skupujący zielonkę do suszenia i śrutowania reguluje art. 4 ust. 2 tiret pierwsze rozporządzenia, o którym mowa w odnośniku 5 lit. b.
- ⁴⁴⁾ rodzaje i terminy przekazywania informacji Komisji Europejskiej przez Państwo Członkowskie reguluje art. 15 rozporządzenia, o którym mowa w odnośniku 5 lit. b
- ⁴⁵⁾ 1) Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1619/2001 z dnia 6 sierpnia 2001 r. ustanawiające normy handlowe w odniesieniu do jabłek i gruszek oraz zmieniające rozporządzenie (EWG) nr 920/89 (Dz. Urz. WE nr L 215, 09/08/2001),
- 2) Rozporządzenie Komisji (WE) nr 843/2002 z dnia 21 maja 2002 r. ustanawiające normę handlową dla truskawek i zmieniające rozporządzenie (EWG) nr 899/87 (Dz. Urz. WE nr L 134, 22/05/2002),
- 3) Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1168/1999 z dnia 3 czerwca 1999 r. ustanawiające normy handlowe w odniesieniu do śliwek (Dz. Urz. WE nr L 141, 04/06/1999),
- a. Rozporządzenie Komisji (WE) nr 848/2000 z dnia 27 kwietnia 2000 r. zmieniające rozporządzenie (WE) nr 1168/1999 ustanawiające normy handlowe w odniesieniu do śliwek (Dz. Urz. WE nr L 103, 28/04/2000),
- 4) Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1284/2002 z dnia 15 lipca 2002 r. ustanawiające normę handlową w odniesieniu do orzechów laskowych w łupinach (Dz. Urz. WE nr L 187, 16/07/2002),
- 5) Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1799/2001 z dnia 12 września 2001 r. ustanawiające normę handlową dla owoców cytrusowych (Dz. Urz. WE nr L 244, 14/09/2001),
- 6) Rozporządzenie Komisji (EWG) nr 410/90 z dnia 16 lutego 1990 r. ustanawiające normy jakości kiwi (Dz. Urz. WE nr L 0433, 17/02/1990),
- a. Rozporządzenie Komisji (EWG) nr 305/92 z dnia 7 lutego 1992 r., zmieniające rozporządzenie (EWG) nr 410/90 ustanawiające normy jakości kiwi (Dz. Urz. WE nr L 032, 08/02/1992),
- b. Rozporządzenie Komisji (WE) nr 888/97 z dnia 16 maja 1997 r. zmieniające niektóre przepisy norm w odniesieniu do świeżych owoców i warzyw (Dz. Urz. WE nr L 126, 17/05/1997),
- 7) Rozporządzenie Komisji (EWG) nr 899/87 z dnia 30 marca 1987 r. ustanawiające normy jakości wiśni i czereśni oraz truskawek (Dz. Urz. WE nr L 088, 31/03/1987),
- a. Rozporządzenie Komisji (WE) nr 888/1997 z dnia 16 maja 1997 r. zmieniające niektóre przepisy norm w odniesieniu do świeżych owoców i warzyw (Dz. Urz. WE nr L 126, 17/05/1997),
- 8) Rozporządzenie Komisji (WE) nr 175/2001 z dnia 26 stycznia 2001 r. ustanawiające normę handlową w odniesieniu do orzechów włoskich w łupinach (Dz. Urz. WE nr L 026, 27/01/2001),
- 9) Rozporządzenie Komisji (WE) nr 851/2000 z dnia 27 kwietnia 2000 r. ustanawiające normy handlowe w odniesieniu do moreli (Dz. Urz. WE nr L 103, 28/04/2000),
- 10) Rozporządzenie Komisji (WE) nr 2789/1999 z dnia 22 grudnia 1999 r. ustanawiające normę handlową w odniesieniu do winogron deserowych (Dz. Urz. WE nr L 336, 29/12/1999),
- a. Rozporządzenie Komisji (WE) nr 716/2001 r. z dnia 10 kwietnia 2001 r. zmieniające rozporządzenie (WE) nr 2789/1999 ustanawiające normę handlową w odniesieniu do winogron deserowych (Dz. Urz. WE nr L 100, 11/04/2001),

- b. Rozporządzenie Komisji (WE) nr 2137/2002 z dnia 29 listopada 2002 r. zmieniające rozporządzenie (WE) nr 2789/1999 ustanawiające normę handlową w odniesieniu do winogron deserowych (Dz. Urz. WE nr L 325, 30/11/2002),
- 11) Rozporządzenie Komisji (WE) nr 831/97 z dnia 7 maja 1997 r. ustanawiające normy handlowe mające zastosowanie do awokado (Dz. Urz. WE nr L 119, 08/05/1997),
 - a. Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1167/1999 z dnia 3 czerwca 1999 r. zmieniające rozporządzenie (WE) nr 831/97 ustanawiające normy handlowe mające zastosowanie do awokado (Dz. Urz. WE nr L 141, 04/06/1999),
- 12) Rozporządzenie Komisji (EWG) nr 1591/1987 z dnia 5 czerwca 1987 r. ustanawiające normy jakości kapusty, kapusty brukselskiej, selera naciowego, szpinaku i śliwek (Dz. Urz. WE nr L 146, 06/06/1987),
 - a. Rozporządzenie Komisji (WE) nr 888/1997 z dnia 16 maja 1997 r. zmieniające niektóre przepisy norm w odniesieniu do świeżych owoców i warzyw (Dz. Urz. WE nr L 126, 17/05/1997),
 - b. Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1135/2001 z dnia 8 czerwca 2001 r. zmieniające przepisy dotyczące klasyfikacji według wielkości, prezentacji i oznakowania ustalonych w normach handlowych dla niektórych świeżych warzyw oraz zmieniające rozporządzenie (WE) nr 659/97 (Dz. Urz. WE nr L 154, 09/06/2001),
- 13) Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1543/2001 z dnia 27 lipca 2001 r. ustanawiające normy handlowe w odniesieniu do sałaty i endywii o karbowanych liściach i endywii szerokolistej (Batavian) (Dz. Urz. WE nr L 203, 28/07/2001),
- 14) Rozporządzenie Komisji (WE) nr 982/2002 z dnia 7 czerwca 2002 r. ustanawiające normy handlowe dla pieczarek hodowlanych (Dz. Urz. WE nr L 150, 08/06/2002),
- 15) Rozporządzenie Komisji (WE) nr 532/2001 z dnia 16 marca 2001 r. zmieniające rozporządzenie (WE) nr 2561/1999 ustanawiające normę handlową dla grochu (Dz. Urz. WE nr L 079, 17/03/2001),
- 16) Rozporządzenie Komisji (WE) nr 963/1998 z 7 maja 1998 r. ustanawiające normy handlowe dla kalafiorów i karczochów (Dz. Urz. WE nr L 135, 08/05/1998),
 - a. Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1135/2001 z dnia 8 czerwca 2001 r. zmieniające przepisy dotyczące klasyfikacji według wielkości, prezentacji i oznakowania ustalonych w normach handlowych dla niektórych świeżych warzyw oraz zmieniające rozporządzenie (WE) nr 659/97 (Dz. Urz. WE nr L 154, 09/06/2001),
- 17) Rozporządzenie Komisji (EWG) nr 1677/88 z dnia 15 czerwca 1988 r. ustanawiające normy jakości ogórków (Dz. Urz. WE nr L 150, 16/06/1988),
 - a. Rozporządzenie Komisji (WE) nr 888/1997 z dnia 16 maja 1997 r. zmieniające niektóre przepisy norm w odniesieniu do świeżych owoców i warzyw (Dz. Urz. WE nr L 126, 17/05/1997),
- 18) Rozporządzenie Komisji (WE) nr 730/1999 z dnia 7 kwietnia 1999 r. ustanawiające normy handlowe w odniesieniu do marchwi (Dz. Urz. WE nr L 093, 08/04/1999),
- 19) Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1093/1997 z dnia 16 czerwca 1997 r. ustanawiające normy handlowe mające zastosowanie do melonów i arbuzów (Dz. Urz. WE nr L 158, 17/06/1997),
- 20) Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1455/1999 z dnia 1 lipca 1999 r. ustanawiające normę handlową dla papryki słodkiej (Dz. Urz. WE nr L 167, 02/07/1999),
 - a. Rozporządzenie Komisji (WE) nr 2706/2000 z dnia 11 grudnia 2000 r. zmieniające rozporządzenie (WE) nr 1455/1999 ustanawiające normę handlową dla słodkiej papryki (Dz. Urz. WE nr L 311, 12/12/2000),
- 21) Rozporządzenie Komisji (WE) nr 790/2000 z 14 kwietnia 2000 r. ustanawiające normy handlowe w odniesieniu do pomidorów (Dz. Urz. WE nr L 095, 15/04/2000),
 - a. Rozporządzenie Komisji (WE) nr 717 z dnia 10 kwietnia 2001 r. zmieniające rozporządzenie (WE) nr 790/2000 ustanawiające normy handlowe w odniesieniu do pomidorów (Dz. Urz. WE nr L 100, 11/04/2001),
- 22) Rozporządzenie komisji (WE) nr 1292/1981 z dnia 12 maja 1981 r. ustanawiające normy jakości porów, oberżyn i kukini (Dz. Urz. WE nr L 129, 15/05/1981),
 - a. Rozporządzenie Komisji (WE) nr 888/1997 z dnia 16 maja 1997 r. zmieniające niektóre przepisy norm w odniesieniu do świeżych owoców i warzyw (Dz. Urz. WE nr L 126, 17/05/1997),
 - b. Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1135/2001 z dnia 8 czerwca 2001 r. zmieniające przepisy dotyczące klasyfikacji według wielkości, prezentacji i oznakowania ustalonych w normach handlowych dla niektórych świeżych warzyw oraz zmieniające rozporządzenie (WE) nr 659/97 (Dz. Urz. WE nr L 154, 09/06/2001),
- 23) Rozporządzenie Komisji (WE) nr 2288/97 z dnia 18 listopada 1997 r. ustanawiające normy handlowe dla czosnku (Dz. Urz. WE nr L 315, 19/11/1997),
- 24) Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1508/2001 z dnia 24 lipca 2001 r. ustanawiające normę handlową dla cebuli i zmieniające rozporządzenie (EWG) nr 2213/1983 (Dz. Urz. WE nr L 200, 25/07/2001),

- 25) Rozporządzenie Komisji (WE) nr 2396/2001 z dnia 7 grudnia 2001 r. ustanawiające normę handlową w odniesieniu do porów (Dz. Urz. WE nr L 325, 08/12/2001),
- 26) Rozporządzenie Komisji (EWG) nr 2213/1983 z dnia 28 lipca 1983 r. ustanawiające normy jakości cebuli i cykorii liściowej (Dz. Urz. WE nr L 213, 04/08/1983),
- a. Rozporządzenie Komisji (EWG) nr 1872/1991 z dnia 28 czerwca 1991 r. zmieniające rozporządzenie (EWG) nr 2213/83 ustanawiające normy jakości dla cebuli i cykorii liściowej, w zakresie cech klasy II dla cykorii liściowej (Dz. Urz. WE nr L 168, 29/06/1991),
 - b. Rozporządzenie Komisji (WE) nr 888/1997 z dnia 16 maja 1997 r. zmieniające niektóre przepisy norm w odniesieniu do świeżych owoców i warzyw (Dz. Urz. WE nr L 126, 17/05/1997),
- 27) Rozporządzenie Komisji (WE) nr 912/2001 z dnia 10 maja 2001 r. ustanawiające normę handlową w odniesieniu do fasoli (Dz. Urz. WE nr L 129, 11/05/2001),
- 28) Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1615/2001 z dnia 7 sierpnia 2001 r. ustanawiające normy handlowe dla melonów i zmieniające rozporządzenie nr 1093/1997 (Dz. Urz. WE nr L 214, 08/08/2001),
- 29) Rozporządzenie Komisji (WE) nr 2377/1999 z dnia 9 listopada 1999 ustanawiające normę handlową dla szparagów (Dz. Urz. WE nr L 287, 10/11/1999),
- ⁴⁶⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 2201/96 z dnia 28 października 1996 r. w sprawie wspólnej organizacji rynków przetworów owocowych i warzywnych (Dz. Urz. WE nr L 297, 21/11/1996),
Rozporządzenie Rady (WE) nr 2699/2000 z dnia 4 grudnia 2000 r. zmieniające rozporządzenie (WE) nr 2200/96 w sprawie wspólnej organizacji rynku owoców i warzyw, rozporządzenie (WE) nr 2201/96 w sprawie wspólnej organizacji rynków przetworów owocowych i warzywnych oraz rozporządzenie (WE) nr 2202/96 wprowadzające wspólnotowy system pomocy dla producentów niektórych owoców cytrusowych (Dz. Urz. WE nr L 311, 12/12/2000),
- ⁴⁷⁾ Rozporządzenie Komisji (WE) nr 449 z dnia 2 marca 2001 r. ustanawiające szczegółowe zasady stosowania rozporządzenia Rady (WE) nr 2201/96 w odniesieniu do systemu pomocy dla przetworów owocowych i warzywnych, art. 3 ust.1, art. 21 ust. 1 i 2, art. 12 ust. 1 i 3, art. 20 ust. 1 i 3, art. 20 ust. 4-6 (Dz. Urz. WE nr L 64, 06/03/2001),
- ⁴⁸⁾ Rozporządzenie Komisji (WE) nr 449 z dnia 2 marca 2001 r. ustanawiające szczegółowe zasady stosowania rozporządzenia Rady (WE) nr 2201/96 w odniesieniu do systemu pomocy dla przetworów owocowych i warzywnych, art. 5 i 15 (Dz. Urz. WE nr L 64, 06/03/2001),
- ⁴⁹⁾ Rozporządzenie Komisji (WE) nr 449 z dnia 2 marca 2001 r. ustanawiające szczegółowe zasady stosowania rozporządzenia Rady (WE) nr 2201/96 w odniesieniu do systemu pomocy dla przetworów owocowych i warzywnych, art. 3 ust. 1, art. 21 ust. 2 (Dz. Urz. WE nr L 64, 06/03/2001),
- ⁵⁰⁾ Rozporządzenie Komisji (WE) nr 449 z dnia 2 marca 2001 r. ustanawiające szczegółowe zasady stosowania rozporządzenia Rady (WE) nr 2201/96 w odniesieniu do systemu pomocy dla przetworów owocowych i warzywnych, art. 13 ust. 1 (Dz. Urz. WE nr L 64, 06/03/2001),
- ⁵¹⁾ Rozporządzenie Komisji (WE) nr 449 z dnia 2 marca 2001 r. ustanawiające szczegółowe zasady stosowania rozporządzenia Rady (WE) nr 2201/96 w odniesieniu do systemu pomocy dla przetworów owocowych i warzywnych, art. 14 ust. 1, art. 3 ust. 1 (Dz. Urz. WE nr L 64, 06/03/2001),
- ⁵²⁾ Rozporządzenie Komisji (WE) nr 449 z dnia 2 marca 2001 r. ustanawiające szczegółowe zasady stosowania rozporządzenia Rady (WE) nr 2201/96 w odniesieniu do systemu pomocy dla przetworów owocowych i warzywnych, art. 16 (Dz. Urz. WE nr L 64, 06/03/2001),
- ⁵³⁾ Rozporządzenie Komisji (WE) nr 449 z dnia 2 marca 2001 r. ustanawiające szczegółowe zasady stosowania rozporządzenia Rady (WE) nr 2201/96 w odniesieniu do systemu pomocy dla przetworów owocowych i warzywnych, art. 17 (Dz. Urz. WE nr L 64, 06/03/2001),
- ⁵⁴⁾ Rozporządzenie Komisji (WE) nr 217/2002 z dnia 5 grudnia 2002 r. ustalające kryteria kwalifikujące surowce w ramach systemu pomocy produkcyjnej w rozporządzeniu (WE) nr 2201/96 (Dz. Urz. WE nr L 35, 06/02/2002).

UZASADNIENIE

Projekt ustawy wprowadza do prawodawstwa polskiego rozwiązania prawne i organizacyjne stosowane w Unii Europejskiej na rynkach owoców i warzyw, rynku chmielu, rynku tytoniu oraz rynku suszu paszowego. Rozwiązania te wejdą w życie z dniem akcesji. Dlatego też w projekcie nie dokonano bezpośredniej transpozycji przepisów aktów Unii Europejskiej, tj. rozporządzeń Rady oraz Komisji Europejskiej, które zgodnie z postanowieniem art. 249 Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską, będą obowiązywać w całości i wprost, podobnie jak we wszystkich państwach członkowskich Unii Europejskiej.

W projekcie ustawy zostały wprowadzone przepisy, które w prawie wspólnotowym należą do kompetencji państw członkowskich. W praktyce określono instytucje właściwe do wykonywania działań przewidzianych w prawie wspólnotowym oraz wprowadzono regulacje, które zgodnie z treścią rozporządzeń Unii Europejskiej regulujących ww. rynki powinny zostać określone przez poszczególne państwa członkowskie.

Ponadto, w projekcie:

- wprowadzono rozwiązania prawne stosowane w Unii Europejskiej, które powinny być wdrożone przed dniem akcesji Polski do UE, w celu umożliwienia polskim producentom otrzymania kwot produkcji surowca tytoniowego na 2004 r. oraz pomocy finansowej z tytułu produkcji suszu paszowego,
- doprecyzowane zostały przepisy ustawy z dnia 29 listopada 2000 r. o organizacji rynków owoców i warzyw, rynku chmielu, rynku tytoniu oraz rynku suszu paszowego, które powodowały trudności w jej stosowaniu w praktyce (zmiany dotyczą rynków owoców i warzyw, chmielu oraz tytoniu),
- dokonano zmian ustawy z dnia 21 grudnia 2000 r. o jakości handlowej artykułów rolno-spożywczych (Dz. U. z 2001 r. Nr 5, poz. 44, z późn. zm.) w celu umożliwienia Inspekcji Jakości Handlowej Artykułów Rolno-Spożywczych przeprowadzania kontroli przestrzegania wymagań jakości handlowej określonych przepisami Unii Europejskiej przez podmioty wprowadzające do obrotu owoce i warzywa oraz do ustawy z dnia 27 lipca 2002 r. o organizacji rynku przetworów owocowych i warzywnych (Dz. U. Nr 150, poz. 1238) mając na względzie sprawne i zgodne z przepisami UE funkcjonowanie systemu płatności dla producentów owoców i warzyw przeznaczonych do przetwórstwa.

Ustawa nie reguluje spraw dotyczących handlu zagranicznego towarami rolno-spożywczymi. Zagadnienia te zostaną uregulowane odrębnymi przepisami.

Rynek owoców i warzyw

Zgodnie z rozporządzeniem Rady 2200/96 oraz rozporządzeniem Komisji 1432/2003 państwo członkowskie odpowiedzialne jest za wstępne uznawanie grup producentów, uznawanie organizacji producentów (w tym także ponadnarodowych organizacji producentów), a także uznawanie zrzeszeń organizacji producentów (a także ponadnarodowych zrzeszeń organizacji producentów), jak również wykonywanie niezbędnych w tym zakresie czynności kontrolnych. Kraj członkowski, w którym znajduje się siedziba ponadnarodowej organizacji producentów lub ponadnarodowego zrzeszenia organizacji producentów, zobowiązany jest zgodnie z przepisami UE do nawiązania współpracy z właściwymi władzami państw członkowskich Unii Europejskiej w celu zapewnienia przestrzegania prawa przez członków organizacji producentów spoza kraju członkowskiego, w którym znajduje się siedziba organizacji lub zrzeszenia. W artykule 2 projektu ustawy, zadania te przypisane zostały wojewodom.

Właściwy przepływ informacji między instytucjami zaangażowanymi w realizację zadań regulowanych ustawą zapewniono przez odpowiedni rozdział kompetencji i nałożenie obowiązków w art. 3, 8, 10, 12, 13, 16 i 17.

Prezesowi Agencji Rynku Rolnego powierzono administrowanie zagospodarowaniem owoców i warzyw nieprzeznaczonych do sprzedaży przez organizacje producentów i ich zrzeszenia, a także przez inne jednostki organizacyjne (m.in. organizacje charytatywne). Zgodnie z przepisami UE do realizacji zadań związanych z zagospodarowaniem owoców i warzyw nieprzeznaczonych do sprzedaży, uprawnione są wyłącznie uznane organizacje producentów i ich zrzeszenia.

Zgodnie z rozporządzeniem Rady 2200/96 i rozporządzeniami Komisji 1432/2003 i 1433/2003 do kompetencji kraju członkowskiego należy:

- zatwierdzanie programu operacyjnego uznanych organizacji producentów i ich zrzeszeń oraz zmian w tym programie,
- coroczne zatwierdzanie kwoty funduszu operacyjnego,
- przyznawanie i wypłacanie pomocy finansowej dla organizacji producentów i ich zrzeszeń,
- przyznawanie i wypłacanie uznanym organizacjom producentów i ich zrzeszeniom rekompensat z tytułu nieprzeznaczenia produktów do sprzedaży,
- przeprowadzanie niezbędnych kontroli.

W projekcie ustawy (art. 9-11) realizację ww. zadań na rynku owoców i warzyw powierzono Agencji Restrukturyzacji i Modernizacji Rolnictwa.

W projekcie ustawy przewidziano, że Minister Rolnictwa w drodze rozporządzeń szczegółowo ureguje te zagadnienia, które w rozporządzeniach Unii Europejskiej zostały przewidziane dla krajów członkowskich. Podejście takie zostało przyjęte ze względu na konieczność uzyskania aprobaty przyjętych rozwiązań przez Komisję Europejską.

Zgodnie z art. 25, 28 i 29 RR 2200/96 oraz Rozporządzeniami Komisji 659/97 i 398/00, państwo członkowskie przy pomocy wyznaczonych przez siebie agend realizuje na rynku owoców i warzyw zadania związane z uznawaniem podmiotów uprawnionych do nieodpłatnego otrzymywania i dystrybucji owoców i warzyw nieprzeznaczonych do sprzedaży oraz sposobu zagospodarowania tych produktów. Zadania te oraz przeprowadzanie kontroli niezbędnych przy ich realizacji powierzono Prezesowi Agencji Rynku Rolnego (art. 12 i 14 projektu ustawy). Kontrole na zlecenie Prezesa Agencji mogą być wykonywane również przez jednostki organizacyjne dysponujące odpowiednim zapleczem kadrowym i technicznym. Pozostałe zadania Agencji realizuje jej Prezes.

Artykuł 7 Rozporządzenia Rady nr 2200/96 nakłada na państwo członkowskie obowiązek wyznaczenia jednostki kontrolnej, która nadzoruje zgodność owoców i warzyw wprowadzanych do obrotu z wymaganiami jakości handlowej określonymi w art. 3-6 tego rozporządzenia. W Polsce funkcję taką będzie pełnił Inspekcja Jakości Handlowej Artykułów Rolno-Spożywczych (art. 15 i 18 projektu ustawy). Inspekcja nadzoruje również proces biodegradacji owoców i warzyw nieprzeznaczonych do sprzedaży – stosownie do delegacji zawartej w art. 30 ust. 2 Rozporządzenia Rady nr 2200/96.

Rynek chmielu

Wprowadzenie do porządku prawnego RP przepisów unijnych dotyczących certyfikacji chmielu i produktów chmielowych wymaga określenia jednostek organizacyjnych upoważnionych do wykonywania procedur certyfikacji oraz jednostek odpowiedzialnych za kontrolę wypełniania tych procedur, a także przekazywania stosownych informacji w tym zakresie Komisji (RR 1784/77 art. 1 ust. 6 i art. 9).

W zakresie certyfikacji chmielu i produktów chmielowych projekt ustawy (art. 20 ust. 1) przekazuje wojewódzkiemu inspektorowi jakości handlowej artykułów rolno-spożywczych, właściwemu ze względu na miejsce położenia uprawy chmielu lub lokalizację ośrodka certyfikacji, kompetencje do:

- wydawania certyfikatów na chmiel i produkty chmielowe (prawo UE – RR 1784/77 art. 1 ust. 6),

- pobierania próbek chmielu lub produktów chmielowych do badań laboratoryjnych,
- prowadzenia ewidencji umów kontraktacji oraz umów potwierdzających przeniesienie własności chmielu, zawartych między producentem lub grupą producentów chmielu a nabywcą chmielu oraz ilości dostarczonego chmielu (prawo UE - RK 776/73. Informacje z tej ewidencji są wykorzystywane w kreowaniu WPR),
- sprawowania nadzoru nad procesami przygotowania, przetwarzania i mieszania chmielu, przepakowywaniem chmielu lub produktów chmielowych, na które został wydany certyfikat, sporządzaniem dokumentów potwierdzających ilość chmielu lub produktów chmielowych poddanych procesowi obróbki i wytworzonych produktów chmielowych, oznaczaniem i pieczętowaniem opakowań, na które wydaje się certyfikat (prawo UE – RK 890/78 art. 8 i 8 bis, RR 1784/77 art. 8 ust. 1),
- prowadzenia ewidencji chmielu zebranego z plantacji należących do browarów i zużytego przez te browary (w stanie świeżym lub po przetworzeniu), wydawania dokumentów na chmiel przygotowany i produkty chmielowe wytwarzane na zlecenie browaru (zużyte na własne potrzeby) oraz prowadzenia ewidencji ilości wyprodukowanych i sprzedanych zizomeryzowanych produktów chmielowych (są to elementy „kontroli” chmielu i produktów chmielowych, które w UE nie podlegają certyfikacji. Szczegółowe przepisy są ujęte w prawie UE – RK 890/78 art. 10).

Projekt ustawy przewiduje, zgodnie z przepisami unijnymi (RR 1784/78 art. 1 ust. 4) możliwość przeprowadzenia certyfikacji zarówno w gospodarstwie producenta chmielu, jak i w ośrodku certyfikacji.

W przypadku chmielu nieprzygotowanego, art. 21 ust. 1 projektu ustawy przewiduje składanie przez producenta chmielu wniosku o wydanie certyfikatu, a także wymienia czynności dokonywane przez inspektora. Wzór wniosku o wydanie certyfikatu oraz deklaracji dołączonej do chmielu zgłoszonego do certyfikacji określi minister właściwy do spraw rynków rolnych. Datę i miejsce (w gospodarstwie lub w ośrodku certyfikacji) przeprowadzenia certyfikacji chmielu nieprzygotowanego inspektor ustala z producentem chmielu.

Certyfikacja chmielu przygotowanego i produktów chmielowych będzie odbywać się w ośrodkach certyfikacji, tj. w zatwierdzonych w tym celu przedsiębiorstwach.

Decyzję w sprawie zatwierdzenia ośrodka certyfikacji wydaje Główny Inspektor Jakości Handlowej Artykułów Rolno-Spożywczych (art. 20 ust. 3 pkt 2). Decyzję o zatwierdzeniu ośrodka certyfikacji wydaje się przedsiębiorcy wykonującemu działalność gospodarczą w zakresie obrotu chmielem lub jego przygotowania lub przetwarzania, po

spełnieniu warunków, określonych w projekcie ustawy (art. 22 ust. 1). Ponadto w art. 22 projektu ustawy określono zawartość wniosku o wydanie ww. decyzji (ust. 2) oraz spis dokumentów dołączanych do tego wniosku (ust. 3), a także warunki cofnięcia zatwierdzenia (ust. 4). Po wydaniu ww. decyzji, Główny Inspektor informuje przedsiębiorcę o numerze identyfikacyjnym nadanym ośrodkowi certyfikacji (art. 22 ust. 5).

W przypadku certyfikacji chmielu w gospodarstwie, projekt ustawy (art. 20 ust. 3 pkt 3) przewiduje wyznaczenie wojewódzkich inspektoratów jakości handlowej artykułów rolno-spożywczych jako ośrodków certyfikacji (i nadanie im numerów identyfikacyjnych).

Realizując politykę jakości, przez egzekwowanie spełniania minimalnych wymagań jakościowych m.in. przez towary wprowadzane do obrotu (potwierdzeniem jest wydanie certyfikatu), UE dopuszcza import towarów z krajów spoza Wspólnoty, których jakość została potwierdzona świadectwem równoważności – będącym odpowiednikiem certyfikatu (RR 1696/71 art. 5 i RK 3076/78 art. 1). Dlatego też konieczna jest kontrola towarów importowanych. Kompetencje do wykonywania tej kontroli, projekt ustawy powierza wojewódzkiemu inspektorowi jakości handlowej artykułów rolno-spożywczych, właściwemu ze względu na miejsce objęcia importowanego chmielu lub produktu chmielowego procedurą dopuszczenia do obrotu, w rozumieniu przepisów Kodeksu celnego – art. 20. ust. 2 projektu ustawy.

Głównemu Inspektorowi zostały także przekazane kompetencje do wykonywania kontroli przestrzegania procedur certyfikacji (konieczność nadania tej kompetencji wynika z RR 1784/77 art. 1 ust. 6, a sposób jej realizacji z RK 890/78 art. 8 bis ust. 6) oraz ewidencji świadectw równoważności (art. 20 ust. 3 pkt 1 i 5 projektu ustawy).

Pozostałe przepisy unijne, związane z zadaniami i właściwościami jednostek organizacyjnych w zakresie określonym w art. 20 ust. 1-3, będą po akcesji Polski do UE stosowane wprost z prawa unijnego.

Zadania, o których mowa w art. 20 ust. 4 projektu ustawy, tj. odnoszące się do uznawania grup producentów chmielu lub związków takich grup zostały przekazane wojewodzie. Przepisy unijne bardzo szczegółowo określają zarówno warunki i zasady tworzenia, jak i zadania realizowane przez uznane grupy producentów, dlatego też zakres ten został pominięty w projekcie niniejszej ustawy.

Projekt ustawy zawiera upoważnienie dla ministra właściwego do spraw rynków rolnych do określenia rejonów uprawy chmielu (art. 24).

Prawodawstwo unijne zobowiązuje państwa członkowskie do przekazania Komisji wielu informacji, m.in. o jednostkach wdrażających mechanizmy Wspólnej Organizacji

Rynku (WOR) oraz o sytuacji na rynku chmielu (prawo UE – RK 890/78 art. 3, 6, 8, 8 bis i 11, RR 1784/77 art. 6 i 9, RK 3076/78 art. 7 bis, RK 1351/72 art. 6). Art. 23 projektu ustawy szczegółowo wymienia informacje, które Główny Inspektor (ust. 1) i minister właściwy do spraw rynków rolnych (ust. 2) przekazują Komisji Europejskiej (terminy przekazywania tych informacji są ustalone prawem UE) oraz precyzuje informacje, które grupa producentów chmielu i przedsiębiorca prowadzący działalność gospodarczą w zakresie przygotowania chmielu są obowiązani przekazać Głównemu Inspektorowi w określonych terminach (ust. 3 i 4).

Rynek tytoniu

Wprowadzenie przepisów unijnych dotyczących rynku tytoniu wymaga określenia jednostek mających kompetencje do realizacji WOR na tym rynku (art. 25, 27, 29, 32 i 33).

Podział kompetencji między dyrektora terenowego oddziału Agencji Rynku Rolnego i Prezesa ARR jest spowodowany względami organizacyjnymi.

Projekt ustawy (art. 25) przekazuje dyrektorowi oddziału terenowego Agencji Rynku Rolnego kompetencje do wydawania decyzji administracyjnych w sprawie:

- zezwolenia na prowadzenie działalności gospodarczej w zakresie wstępnego przetwarzania surowca tytoniowego oraz cofnięcia tego zezwolenia (prawo UE – RK 2848/98 art. 7),
- zatwierdzania punktów odbioru surowca tytoniowego (prawo UE – RK 2848/98 art. 16 ust. 1),
- przydzielania kwot produkcji surowca tytoniowego producentom, którzy nie są członkami grup producentów tytoniu (prawo UE – RR 2075/92 art. 9 ust. 3 i RK 2848/98 art. 22 ust. 1 i 2),
- przydzielania kwot produkcji surowca tytoniowego wynikających z przeniesienia grup odmian tytoniu ww. producentom (prawo UE – RK 2848/98 art. 22 ust 4). Minister właściwy do spraw rynków rolnych może określić, w drodze rozporządzenia, warunki podziału tych dodatkowych kwot.

Art. 26 projektu ustawy precyzuje zasady wnioskowania o wydanie ww. decyzji.

W art. 27 określono kompetencje Prezesa ARR, które sprowadzają się do:

- wydawania decyzji administracyjnych w sprawie przydzielania grupom producentów tytoniu kwot produkcji surowca tytoniowego (w tym wynikających z przeniesienia grup odmian tytoniu), a także decyzji w sprawie wykupu kwot produkcji surowca tytoniowego

i wypłaty należności z tego tytułu (prawo UE – RR 2075/92 art. 9 ust. 3, RK 2848/98 art. 22 ust. 1-2 oraz art. 35 ust. 1),

- podania do publicznej wiadomości zamiaru sprzedaży kwot produkcji surowca tytoniowego (prawo UE – RK 2848/98 art. 35 ust. 2),
- prowadzenia ewidencji umów na uprawę tytoniu oraz ewidencji umów dotyczących wymiany praw do kwot produkcji surowca tytoniowego lub zbywania przyznanych kwot produkcji surowca tytoniowego (prawo UE – RK 2848/98 art. 9 ust. 5 lit. b, art. 10 ust. 2, art. 32 ust. 1, art. 33 ust. 2),
- opracowania programów dotyczących przestawienia produkcji surowca tytoniowego (prawo UE – RK 2182/2002 art. 18 ust. 1),
- zatwierdzania, w drodze decyzji administracyjnej, na wniosek zainteresowanych podmiotów, projektów realizowanych w ramach ww. programów (prawo UE – RK 2182/2002 art. 18 ust. 2),
- wypłacania zaliczek oraz środków na pomoc finansową na realizację ww. projektów (prawo UE – RK 2182/2002 art. 22 ust. 2 i 3), prowadzenia kontroli administracyjnych i w terenie dotyczących realizacji projektów (prawo UE – RK 2182/2002 art. 20 ust. 3) oraz tworzenia bazy danych o realizowanych projektach (prawo UE – RK 2182/2002 art. 20 ust. 1),
- tworzenia komputerowej bazy danych służącej administrowaniu kwotami produkcji surowca tytoniowego (prawo UE – RK 2848/98 art. 38),
- przeprowadzania kontroli administracyjnych i w terenie producentów i grup producentów tytoniu, przedsiębiorców prowadzących wstępne przetwarzanie surowca tytoniowego oraz przedsiębiorców prowadzących jego odbiór (prawo UE – RK 2848/98 art. 16 ust. 2, art. 46 ust. 1, art. 47, art. 48 i art. 53 ust. 1).

Uprawnienia odnoszące się do uznawania grup producentów tytoniu oraz cofania uznania, projekt ustawy przekazuje wojewodzie właściwemu ze względu na siedzibę grupy producentów tytoniu (szczegółowe zasady zostały określone w prawie UE).

Zakres kontroli prowadzonych w sektorze surowca tytoniowego został uregulowany przepisami art. 30 projektu ustawy. Część kontroli będzie wykonywana wyłącznie przez Agencję Rynku Rolnego, jednakże wskazano również na możliwość zlecenia niektórych kontroli IJHAR-S (art. 27 ust. 4). Warunki wykonywania czynności kontrolnych zostały określone w art. 31 projektu ustawy.

W projekcie ustawy przewidziano upoważnienie dla ministra właściwego do spraw rynków rolnych do wydania rozporządzeń określających:

- rejony uprawy tytoniu - art. 32 ust. 1 pkt. 1 (prawo UE – RR 2075/92 art. 5 i RK 2848/98 art. 8),
- warunki podziału kwot dodatkowych produkcji surowca tytoniowego w przypadku, jeżeli gwarantowany próg ustalony dla grupy odmian na dane zbiory jest wyższy niż gwarantowany próg ustalony na poprzednie zbiory - art. 32 ust. 1 pkt 2 (prawo UE - RK 2848/98 art. 28),
- ostateczny termin rejestracji przekazania gospodarstwa, w którym jest produkowany tytoń - art. 32 ust. 1 pkt 3 (prawo UE – RK 2848/98 art. 31).

Ponadto projekt ustawy przewiduje możliwość wystąpienia ministra właściwego do spraw rynków rolnych do Komisji Europejskiej z wnioskiem o przeniesienie grup odmian tytoniu oraz możliwość określenia przez ministra warunków podziału kwot dodatkowych produkcji surowca tytoniowego wynikających z tego przeniesienia (art. 28 oraz art. 32 ust. 2 projektu ustawy).

Prawodawstwo unijne zobowiązuje państwa członkowskie do przekazania Komisji wielu informacji, m.in. o jednostkach wdrażających mechanizmy WOR oraz o sytuacji na rynku surowca tytoniowego. Art. 33 projektu ustawy szczegółowo wymienia informacje, które Prezes Agencji Rynku Rolnego (ust. 1) i minister właściwy do spraw rynków rolnych (ust. 3) przekazują Komisji Europejskiej (terminy przekazywania tych informacji są ustalone prawem UE) oraz precyzuje informacje, które przedsiębiorcy prowadzący działalność gospodarczą w zakresie wstępnego przetwarzania surowca tytoniowego są obowiązani przekazywać Prezesowi Agencji w określonych terminach (ust. 4).

Rynek suszu paszowego

Wprowadzane w tym rozdziale przepisy projektu ustawy wynikają z kompetencji przypisanych państwom członkowskim w aktach prawnych Unii Europejskiej, obowiązujących na rynku suszu paszowego, tj. Rozporządzenia Rady (WE) nr 603/95 z dnia 21 lutego 1995 r. w sprawie wspólnej organizacji rynku suszu paszowego oraz Rozporządzenia Komisji (WE) nr 785/95 z dnia 6 kwietnia 1995 r. ustanawiającego szczegółowe zasady stosowania Rozporządzenia Rady (WE) nr 603/95 w sprawie wspólnej organizacji rynku suszu paszowego.

Zgodnie z art. 34 projektu ww. ustawy kompetencje w zakresie zatwierdzania przedsiębiorstw przetwórczych produkujących susz paszowy oraz podmiotów skupujących

zielonkę do suszenia i śrutowania, udzielania pomocy finansowej podmiotom prowadzącym zatwierdzone przedsiębiorstwo przetwórcze, kontroli zatwierdzania tych podmiotów, a także udzielania pomocy finansowej podmiotom prowadzącym zatwierdzone przedsiębiorstwa przetwórcze, określone przepisami ww. rozporządzeń UE, zostały przypisane Agencji Rynku Rolnego. Wyżej wymienione obowiązki, z wyjątkiem prowadzenia kontroli, będzie wykonywał dyrektor oddziału terenowego tej agencji. Ponadto, będzie on sprawował nadzór nad ponownym wprowadzaniem na teren zatwierdzonego przedsiębiorstwa suszu wyprodukowanego przez to przedsiębiorstwo (taki susz paszowy może być wprowadzony ponownie do przedsiębiorstwa wyłącznie w celu jego przepakowania lub powtórnego przerobu) oraz wprowadzaniem na teren przedsiębiorstwa suszu wyprodukowanego przez inne przedsiębiorstwo przetwórcze. Konieczność wprowadzenia tych przepisów wynika z treści art. 3 ust. 2 Rozporządzenia Komisji nr 785/95, który nakłada na właściwą władzę państwa członkowskiego obowiązek prowadzenia nadzoru nad tymi czynnościami oraz określenia przez państwo członkowskie warunków wprowadzenia takiego suszu. Wspomniana dyspozycja została wykonana przez nałożenie na podmioty prowadzące zatwierdzone przedsiębiorstwo przetwórcze produkujące susz paszowy - w art. 36 pkt 2 lit. c projektu ustawy - obowiązku powiadamiania o zamiarze wykonania wyżej wymienionych czynności dyrektora oddziału terenowego Agencji Rynku Rolnego na co najmniej 3 dni przed ich wykonaniem.

W art. 34 ust. 2 i 3 wymienione zostały dokumenty, które podmioty prowadzące zatwierdzone przedsiębiorstwa przetwórcze produkujące susz paszowy oraz podmioty skupujące zielonkę do suszenia i śrutowania powinny dołączać do wniosku o zatwierdzenie.

W art. 35 zostały uregulowane zasady przeprowadzania kontroli administracyjnych i w terenie przez Prezesa Agencji Rynku Rolnego. Prezes Agencji może zlecić wykonywanie tych czynności innym jednostkom organizacyjnym, które dysponują odpowiednimi pracownikami oraz zapleczem technicznym (np. do kontroli urządzeń technicznych, prowadzonej dokumentacji oraz jakości suszu paszowego). Obecnie brak jest jednostki, która mogłaby wykonać wszystkie ww. rodzaje czynności kontrolnych. Dlatego Prezes Agencji Rynku Rolnego będzie mógł zlecać powyższe kontrole różnym jednostkom organizacyjnym, wyspecjalizowanym w ich poszczególnych rodzajach. Kontrole będą wykonywane na podstawie imiennego upoważnienia wydanego przez Prezesa Agencji Rynku Rolnego lub kierownika jednostki, działającej na zlecenie tej Agencji. Obowiązek prowadzenia kontroli wynika z art. 14 ust. 1-3 Rozporządzenia Komisji (WE) nr 785/95.

Art. 14 ust. 4 tego rozporządzenia nakłada na państwa członkowskie obowiązek określenia dodatkowych elementów analizy ryzyka przy wyborze do kontroli w terenie wniosków o przyznanie pomocy finansowej z tytułu produkcji suszu paszowego, składanych na podstawie art. 5 ust. 1 rozporządzenia. Dodatkowe elementy tej analizy wymienione zostały w art. 35 ust. 11 projektu ustawy.

Art. 36 projektu ustawy określa rodzaje dokumentów i informacje, jakie sporządzają i przekazują podmioty prowadzące zatwierdzone przedsiębiorstwo przetwórcze produkujące susz paszowy oraz zatwierdzone podmioty skupujące zielonkę do suszenia i śrutowania dyrektorowi oddziału terenowego Agencji Rynku Rolnego. Przepisy te wynikają z art. 3 ust. 2, art. 4 ust. 2 tiret pierwsze, art. 8 ust. 5, art. 9 ust. 3 i 4, art. 11 ust. 2 i art. 15 lit. e Rozporządzenia Komisji (WE) nr 785/95.

Art. 37 projektu ustawy został opracowany na podstawie delegacji zawartej w art. 4 ust. 1 lit. b i ust. 2 Rozporządzenia. Wyżej wymieniony artykuł projektu określa długość okresu cofnięcia zatwierdzenia przedsiębiorstwa przetwórczego produkującego susz paszowy oraz podmiotu skupującego zielonkę do suszenia i śrutowania w zależności od wagi popełnionych przez nie uchybień.

Art. 38 projektu ustawy Prezesowi Agencji Rynku Rolnego nadane zostały kompetencje do przekazywania Komisji Europejskiej informacji wymaganych art. 15 Rozporządzenia Komisji (WE) nr 785/95. W ww. artykule rozporządzenia Unii Europejskiej określone zostały zakres i terminy przekazywania tych informacji.

Przepisy karne

W rozdziale 6 projektu ustawy zawarto przepisy karne, przewidziane za wprowadzanie do obrotu chmielu lub produktów chmielowych bez certyfikatu albo świadectwa równoważności, a także za nieprzekazywanie informacji wymaganych przez Komisję Europejską. W wyżej wymienionych przypadkach orzekanie kary grzywny następuje w trybie przepisów o postępowaniu w sprawach o wykroczenia.

Zmiany w przepisach obowiązujących

1. Zmiany do ustawy z dnia 29 listopada 2000 r. o organizacji rynków owoców i warzyw, rynku chmielu, rynku tytoniu oraz rynku suszu paszowego

Rynek owoców i warzyw

Nowelizacja przepisów rozdziału 2 ustawy z dnia 29 listopada 2000 r. o organizacji rynków owoców i warzyw, rynku chmielu, rynku tytoniu oraz rynku suszu paszowego (Dz. U. z 2001 r. Nr 3, poz. 19 oraz z 2002 r. Nr 238, poz. 2019) wynika z konieczności dostosowania przed dniem akcesji wymagań tworzenia, wstępnego uznania i funkcjonowania grup producentów owoców lub warzyw do wymagań obowiązujących w przepisach Unii Europejskiej, a także zapisanych w Traktacie Akcesyjnym. Zapisy w Traktacie Akcesyjnym dotyczą minimalnej liczby członków tworzących grupę producentów (5 członków) oraz minimalnej wartości rocznej produkcji członków grupy (równowartość 100 tys. euro). Zmiany wprowadzane w rozdziale 2 wejdą w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia, co umożliwi tworzenie i wstępne uznanie grup producentów zgodnie z przepisami Unii Europejskiej przed dniem akcesji i umożliwi grupom producentów korzystanie z pomocy unijnej po akcesji.

Rynek chmielu

Nowelizacja przepisów art. 2 pkt. 6 ustawy z dnia 29 listopada 2000 r. o organizacji rynków owoców i warzyw, rynku chmielu, rynku tytoniu oraz rynku suszu paszowego (Dz. U. z 2001 r. Nr 3, poz. 19 oraz z 2002 r. Nr 238, poz. 2019) polegająca na skreśleniu z definicji „świadcstwo równoważności” wyrazów „i uznane za równoważne z polskim certyfikatem na podstawie umów międzynarodowych”, została podyktowana względami proceduralno-organizacyjnymi związanymi z zawieraniem takich umów.

Do chwili obecnej, mimo ponadrocznych starań sprawa zawarcia stosownych umów z krajami-partnerami Polski w wymianie handlowej dot. chmielu i produktów chmielowych, nie wyszła poza ramy uzgodnień. Stawia to pod znakiem zapytania celowość kontynuowania wszczętych procedur, wobec rychłej akcesji Polski do UE.

Wziąwszy pod uwagę:

- istnienie prawa krajowego w zakresie minimalnych wymagań jakościowych dla chmielu (rozporządzenie MRiRW z dnia 6 lipca 2001 r. – Dz. U. Nr 80, poz. 864). Wymagania jakościowe są zgodne z wymaganiami obowiązującymi w UE,

a także fakt importu chmielu z:

- UE (we Wspólnocie obowiązują certyfikaty tożsame w zapisach ze świadectwem równoważności, wydawane po spełnieniu przez towar minimalnych wymagań jakościowych),

- Republiki Czeskiej (posiada wdrożony system certyfikacji, który jest zgodny z przepisami UE),
- USA (strona amerykańska wyraziła gotowość dołączania do chmielu i produktów chmielowych druku świadectwa równoważności obowiązującego w wymianie handlowej z UE),

możliwe staje się porównanie stosownych parametrów jakości podanych w dokumentach towarzyszących importowanym towarom z parametrami określonymi w prawie krajowym (art. 41 pkt 1 projektu ustawy).

Nowelizacja przepisów art. 37 cytowanej ustawy polegająca na wprowadzeniu ust. 2a jest dostosowaniem do prawodawstwa UE i zgodna z procedurami wdrożonymi już przez GIJHAR-S (art. 41 pkt 3 projektu ustawy).

Zmiana art. 38 cytowanej ustawy (art. 41 pkt 4 projektu ustawy) jest wynikiem dostosowania przepisów tej ustawy do prawa unijnego. Przepakowywanie chmielu lub produktów chmielowych może odbywać się wyłącznie pod nadzorem inspektora, przy czym konieczne jest nowe oznakowanie opakowań i wpisanie w certyfikacie informacji o zmianie opakowania i nowym jego oznakowaniu.

Natomiast w przypadku podziału partii chmielu lub produktu chmielowego, na którą wydano certyfikat (art. 9 bis Rozporządzenia Komisji (EWG) Nr 890/78) lub świadectwo równoważności (art. 7 Rozporządzenia Komisji (EWG) Nr 3076/78) osoba wprowadzająca ten towar do obrotu (sprzedawca) dołącza do każdej części tej partii fakturę lub inny dokument handlowy, zawierający informacje o towarze, zgodne z certyfikatem lub świadectwem równoważności.

Nowelizacja art. 39 wynika z konieczności usunięcia błędnych zapisów z cytowanej wyżej ustawy i dostosowania przepisów do prawa UE. Konsekwencją tej nowelizacji jest zmiana brzmienia art. 40 ust. 2 (art. 41 pkt 5 i 6 projektu ustawy).

Rynek tytoniu

Zgodnie z definicjami zawartymi w przepisach UE (art. 6 ust. 2 Rozporządzenia Rady (EWG) Nr 2075/92) wstępne przetwarzanie oznacza przetwarzanie surowca tytoniowego dostarczonego przez producenta na stabilny, nadający się do przechowywania produkt i powinno odbywać się w zakładzie odpowiednio wyposażonym w tym celu. Warunki te nie były dotychczas wymagane przepisami krajowymi, dlatego też niezbędna jest nowelizacja art. 44 i 45 ustawy z dnia 29 listopada 2000 r. o organizacji rynków owoców i warzyw, rynku chmielu, rynku tytoniu oraz rynku suszu paszowego (Dz. U. z 2001 r. Nr 3, poz. 19 oraz

z 2002 r. Nr 238, poz. 2019). Przetwórcy, którzy uzyskali zezwolenia zgodnie z dotychczasowymi przepisami, będą musieli ponownie wystąpić o zezwolenie na prowadzenie działalności gospodarczej w zakresie wstępnego przetwarzania surowca tytoniowego, zgodnie z art. 53 niniejszego projektu. Pozwoli to na zapewnienie, że wszyscy działający w Polsce wstępni przetwórcy surowca tytoniowego będą spełniać z dniem akcesji wymagania określone przepisami UE.

Konsekwencją dokonania tych zmian jest przepis art. 55 ust. 2.

Ponadto zachodzi konieczność uchylecia przepisów art. 46-52 ww. ustawy, do czego podstawą są:

- określenie przez Radę UE krajowego gwarantowanego progu produkcji surowca tytoniowego (cytowana ustawa delegowała tę kompetencję na ministra właściwego do spraw rynków rolnych),
- określenie krajowego gwarantowanego progu produkcji surowca tytoniowego tylko na 2004 r. (cytowana ustawa stanowiła o określeniu tej wielkości na 3 kolejne lata – dotyczyło to lat 2003-2005),
- rezygnacja z określenia rezerwy, w ramach krajowego gwarantowanego progu produkcji surowca tytoniowego (przepisy UE zniosły obligatoryjny charakter określania rezerwy).

W związku z powyższym podział krajowej kwoty produkcji surowca tytoniowego na 2004 r. nastąpi na podstawie przepisów przejściowych (art. 46-52 projektu ustawy).

2. Zmiany do ustawy z dnia 27 lipca 2002 r. o organizacji rynku przetworów owocowych i warzywnych

Zbliżające się przystąpienie Polski do Unii Europejskiej zrodziło potrzebę nowelizacji ustawy z dnia 27 lipca 2002 r. o organizacji rynku przetworów owocowych i warzywnych (Dz. U. Nr 150, poz. 1238). Wynikła ona z konieczności wprowadzenia zawartych w przepisach Unii Europejskiej delegacji dla państwa członkowskiego. Umożliwi to sprawne i zgodne z przepisami UE funkcjonowanie systemu płatności dla producentów owoców i warzyw przeznaczonych dla przetwórstwa. Nowelizacji dokonuje się artykułem 43 niniejszej ustawy.

Zmiana zawarta w pkt 1 dotyczy brzmienia art. 1 i polega na umożliwieniu związkowi organizacji producentów owoców i warzyw działania w charakterze przetwórcy. Z prawodawstwa i praktyki gospodarczej UE wynika, że takie związki działają już w wielu krajach (np. Francja, Włochy). Dla realizacji określonego programu operacyjnego mogą one

otrzymywać uprawnienia organizacji producentów. Mogą także działać jako przetwórcy, i podlegają wtedy obowiązkowi zatwierdzenia.

W pkt 3 wprowadza się nowy art. 2a, stanowiący realizację delegacji dla państwa członkowskiego zawartej w Rozporządzeniu Komisji 449/01, dotyczącej:

- 1) zatwierdzania przetwórców, wstępnie uznanych grup producentów i organizacji producentów działających jako przetwórcy (art. 3 ust. 1 RK 449/01),
- 2) zawieszenia zatwierdzenia przetwórcy, wstępnie uznanych grup producentów i organizacji producentów działających jako przetwórcy (art. 21 ust. 1 RK 449/01),
- 3) cofnięcia zatwierdzenia przetwórców, wstępnie uznanych grup producentów i organizacji producentów działających jako przetwórcy (art. 21 ust. 2 RK 449/01),
- 4) przyznania zaliczki na pomoc finansową z tytułu dostarczenia owoców i warzyw do przetwórstwa (art. 12 ust. 3 RK 449/01),
- 5) przyznania pomocy finansowej z tytułu dostarczenia owoców i warzyw do przetwórstwa (art. 12 ust. 1 RK 449/01),
- 6) zwrotu nienależnie wypłaconych środków w ramach pomocy finansowej (art. 20 ust. 1 i 3 RK 449/01),
- 7) wymierzania kary pieniężnej lub zastosowania innych sankcji (art. 20, ust. 4-6 RK 449/01).

Realizację ww. delegacji powierzono dyrektorowi oddziału regionalnego Agencji Restrukturyzacji i Modernizacji Rolnictwa. Dyrektor przyjmuje także dokumenty i informacje składane przez wstępnie uznane grupy producentów, organizacje producentów i przetwórców. Wynika to z delegacji zawartej w art. 5 i 15 RK 449/01.

W wypadku cofnięcia zatwierdzenia przetwórcy, wstępnie uznanej grupie producentów i organizacji producentów, wniosek o ponowne zatwierdzenie może być złożony do dyrektora oddziału regionalnego Agencji Restrukturyzacji i Modernizacji Rolnictwa. Stanowi to realizację delegacji zawartej w art. 21 ust. 2 RK 449/01.

Zgodnie z propozycją zawartą w pkt 4, nowe brzmienie otrzymuje art. 3. Na podstawie delegacji zawartej w art. 3 ust. 1 RK 449/01 ustala się tu warunki zatwierdzania przetwórców, jak również termin składania przez zainteresowanych wniosku o to zatwierdzenie.

Ust. 4 nowego art. 3 stanowi realizację delegacji zawartej w art. 21 ust. 2 RK 449/01 dotyczącej ustanowienia terminu, w którym przetwórcza, wstępnie uznana grupa producentów lub organizacja producentów (jeśli cofnięto im zatwierdzenie) mogą ponownie złożyć wniosek o zatwierdzenie.

Proponowane w punkcie 5 zapisy art. 3a-3c dotyczą:

Art. 3a – zawartości wniosków o przyznanie pomocy finansowej i dołączonych do nich dokumentów,

Art. 3b – wprowadzenia obowiązku składania przedmiotowych wniosków na formularzach udostępnionych przez Agencję Restrukturyzacji i Modernizacji Rolnictwa, co przyczyni się do usprawnienia obiegu dokumentów,

Art. 3c – ustanowienia kompetencji Prezesa Agencji Restrukturyzacji i Modernizacji Rolnictwa w zakresie:

- wypłacania pomocy finansowej (art. 14 ust. 1 RK 449/01);
- prowadzenia rejestru zatwierdzonych przetwórców (art. 3 ust. 1 RK 449/01);
- załatwiania spraw związanych z przetwarzaniem na terytorium RP owoców i warzyw dostarczonych z innego państwa członkowskiego (art. 14 ust. 1 RK 449/01).

W punkcie 6 proponuje się nowe brzmienia art. 4 i 5.

Art. 4 określa, co powinien zawierać rejestr, jak również obowiązki dla przetwórców, wstępnie uznanych grup producentów i organizacji producentów działających w charakterze przetwórców oraz Prezesa Agencji, wynikające z prowadzenia tego rejestru. Zgodnie z delegacją zawartą w art. 3 ust. 1 RK 449/01, Prezes w dzienniku urzędowym ministra właściwego do spraw rynków rolnych, publikuje corocznie do dnia 31 grudnia, listę zatwierdzonych przetwórców.

Art. 5 obliuguje wstępnie uznaną grupę producentów do:

- powiadamiania dyrektora oddziału regionalnego Agencji Restrukturyzacji i Modernizacji Rolnictwa o zamiarze ubiegania się o pomoc finansową z tytułu dostarczenia owoców i warzyw do przetwórstwa, co wynika z art. 8 ust. 1 RK 449/01;
- prowadzenia rejestrów wymaganych przepisami UE, co wynika z art. 16 ust. 2 i 3 RK 449/01.

Do prowadzenia takich rejestrów zobligowany jest także przetwórcza (art. 17 ust. 1-3 RK 449/01).

Punkt 7 zawiera propozycję dodania art. 5a, w którym upoważnia się strony zawierające umowę o dostarczenie owoców i warzyw do przetwórstwa, albo stronę, której dotyczy zobowiązanie do dostaw do ustalenia większego niż określonego przepisami UE, udziału masy wadliwych owoców i warzyw w stosunku do masy dostarczonej partii. Stanowi to wykonanie delegacji zawartej w art. 2 ust. 4 RK 217/02.

Proponowane w pkt 8 brzmienie art. 6 zawiera delegację dla dyrektora oddziału regionalnego Agencji Restrukturyzacji i Modernizacji Rolnictwa, do przeprowadzania koniecznych kontroli, co wynika z art. 15 i 16 RK 449/01.

W pkt 9 proponuje się dodanie art. 7a i 7b.

Art. 7a zawiera realizację delegacji dla państwa członkowskiego do określenia przez ministra właściwego do spraw rynków rolnych w drodze rozporządzeń:

- wzoru świadectwa dostawy owoców i warzyw do przetwórstwa (art. 11 ust. 1 RK 449/01);
- wzorów rejestrów prowadzonych przez wstępnie uznane grupy producentów, organizacje producentów i przetwórców (art. 16 ust. 3 RK 449/01);
- metod pobierania i badania próbek owoców i warzyw dostarczonych do przetwórcy (art. 2 ust. 1 RK 217/02).

Minister właściwy do spraw rynków rolnych może także w drodze rozporządzenia:

- przedłużyć termin zawierania umów o dostarczenie owoców i warzyw do przetwórstwa oraz podejmowania zobowiązań do dostaw (art. 3 ust. 3 RK 449/01);
- określić dodatkowe postanowienia dotyczące umów o dostarczenie owoców i warzyw do przetwórstwa (art. 3 ust. 5 RK 449/01).

W art. 7b wprowadzone zostały przepisy karne w celu zdyscyplinowania przetwórców w zakresie przekazywania informacji koniecznych do sprawnego funkcjonowania systemu.

Przepisy przejściowe i końcowe

Rynek tytoniu

W związku z określeniem przez Radę UE krajowej kwoty produkcji surowca tytoniowego dla Polski na 2004 r. - w wysokości 37 933 t (z podziałem na grupy odmian tytoniu) zachodzi konieczność podziału tej kwoty na poszczególnych producentów z jednoczesną zmianą limitów produkcji surowca tytoniowego na lata 2004-2005, wydanych w 2002 r. na podstawie dotychczas obowiązujących przepisów.

W projekcie ustawy określono zasady ustalenia wielkości kwoty produkcji surowca tytoniowego na 2004 r. (art. 48), zgodnie z przepisami UE oraz określono terminy związane z procedurą zarządzania kwotami. Projekt przewiduje możliwość zbywania kwoty produkcji surowca tytoniowego lub jej części (art. 49).

Określone w art. 49 i 50 projektu ustawy przepisy dotyczące uprawy tytoniu oraz warunków, jakie muszą spełniać umowy na uprawę i umowy kontraktacji, umożliwią grupom

producentów tytoniu osiągnięcie przychodów ze sprzedaży surowca tytoniowego wytworzonego w gospodarstwach ich członków, co jest warunkiem uzyskania pomocy dla grup producentów (zgodnie z ustawą z dnia 15 września 2000 r. o grupach producentów rolnych i ich związkach oraz o zmianie innych ustaw – Dz. U. Nr 88, poz. 983).

W art. 52 ust. 1 projektu ustawy precyzuje zasady postępowania w przypadku niezawarcia umowy na uprawę lub niewykorzystania ustalonej kwoty produkcji surowca tytoniowego. W ust. 2-6 określono tryb postępowania przy informowaniu producentów o możliwości uzyskania dodatkowej kwoty produkcji surowca tytoniowego oraz sposób wnioskowania i przyznawania tej kwoty. Wspomniane przepisy umożliwią rozdział niewykorzystanych kwot produkcji surowca tytoniowego, przy czym art. 52 ust. 3 przewiduje, że dodatkowe kwoty produkcji będą mogły otrzymać wyłącznie grupy producentów, co jest zgodne z polityką wspierania tworzenia grup.

Rynek suszu paszowego

W roku gospodarczym 2004/2005, który rozpoczyna się 1 kwietnia 2004 r. (miesiąc przed dniem akcesji) na rynku suszu paszowego będą obowiązywały dwa systemy wsparcia produkcji, z których pierwszy będzie regulował ten rynek w okresie od dnia 1 do 30 kwietnia 2004 r. - na zasadach określonych w ustawie z dnia 29 listopada 2000 r. o organizacji rynków owoców i warzyw, rynku chmielu, rynku tytoniu oraz rynku suszu paszowego i drugi, który wejdzie w życie od dnia 1 maja 2004 r. - na zasadach obowiązujących w Unii Europejskiej. Chcąc zapewnić płynne przejście z jednego systemu pomocy do drugiego, zasady zatwierdzania przedsiębiorstw przetwórczych i podmiotów skupujących zielonkę do suszenia i śrutowania obowiązujące w UE, zostaną wprowadzone od dnia 1 stycznia 2004 r., ponieważ zgodnie z art. 4 ust. 3 Rozporządzenia Komisji (WE) nr 785/95 podmioty prowadzące przedsiębiorstwo przetwórcze produkujące susz paszowy, chcące otrzymać pomoc finansową z tytułu produkcji suszu paszowego, powinny zostać zatwierdzone przed rozpoczęciem roku gospodarczego. Ta zasada znalazła odzwierciedlenie w przepisach art. 54 projektu ustawy. W celu umożliwienia Agencji Rynku Rolnego weryfikacji wszystkich złożonych wniosków o zatwierdzenie i następnie wydania decyzji administracyjnych, wnioski te powinny wpłynąć do jej oddziałów terenowych co najmniej na 30 dni wcześniej – stąd wyznaczenie granicznej daty wpływu wniosków o zatwierdzenie na dzień 31 stycznia 2004 r. Dodatkowo należało określić treść wniosku o zatwierdzenie przedsiębiorstwa przetwórczego produkującego susz paszowy, ponieważ przepisy dotyczące treści tego wniosku znajdują się w art. 4 ust. 1 Rozporządzenia Komisji (WE) nr 785/95, które będzie obowiązywało w Polsce po dniu

akcesji. W związku z ww. przepisami decyzje o zatwierdzeniu przedsiębiorstw przetwórczych bądź o odmowie zatwierdzenia muszą zostać wydane przez dyrektora oddziału terenowego Agencji Rynku Rolnego przed dniem 31 marca 2004 r.

Przepisy art. 55 projektu ustawy odnoszą się do zatwierdzania podmiotów skupujących zielonkę do suszenia i śrutowania i sprzedających ją podmiotom prowadzącym zatwierdzone przedsiębiorstwo przetwórcze produkujące susz paszowy. Także te podmioty, jeżeli chcą uczestniczyć w obrocie zielonką między jej producentami a zatwierdzonymi przedsiębiorstwami przetwórczymi od dnia wstąpienia Polski do Unii Europejskiej muszą zostać zatwierdzone przez dyrektora oddziału terenowego Agencji Rynku Rolnego przed rozpoczęciem roku gospodarczego 2004/2005, tj. przed dniem 1 kwietnia 2004 r. (art. 4 ust. 3 Rozporządzenia Komisji (WE) nr 785/95), co umożliwiają przepisy art. 62 pkt 2 projektu ustawy.

Ocena skutków regulacji:

Oddziaływanie regulacji na budżet państwa

Celem ustawy jest przygotowanie i umożliwienie realizacji zadań przewidzianych w rozporządzeniach Unii Europejskiej, wymienionych w przypisach do projektu ustawy.

Koszty dla budżetu państwa będą wynikały z wymienionych poniżej zadań realizowanych na rynkach: owoców i warzyw, chmielu, tytoniu oraz suszu paszowego.

Rynek owoców i warzyw

Zakłada się, że dwie grupy producentów owoców i warzyw, które uzyskały status uznania z tytułu przepisów ustawy o organizacji rynków owoców i warzyw, rynku chmielu, rynku tytoniu oraz rynku suszu paszowego będą się ubiegać o wstępne uznanie jako grupy producentów na podstawie przepisów niniejszego projektu ustawy. Pomoc finansowa dla wstępnie uznanych grup producentów owoców i warzyw, zgodnie z przepisami Unii Europejskiej, wynosi 5% wartości produkcji sprzedanej. Zakładając, że wartość produkcji sprzedanej dwóch wstępnie uznanych grup producentów wyniesie w 2004 r. ok. 2 800 tys. zł, pomoc finansowa stanowić będzie kwotę 140 tys. zł. Wypłata należnej pomocy finansowej następuje z budżetu państwa i jest refundowana ze środków UE.

Wejście w życie uregulowań zawartych w niniejszym projekcie ustawy nie powinno pociągnąć za sobą skutków budżetowych dla wojewodów. Obowiązująca ustawa o organizacji rynków owoców i warzyw, rynku chmielu, rynku tytoniu oraz rynku suszu paszowego spowodowała zatrudnienie osób realizujących podobne zadania i procedury.

1. Wstępne szacunkowe koszty przewidywane przez Agencję Rynku Rolnego na rynku owoców i warzyw w 2004 r. wynikające z wprowadzenia prawa unijnego

Wstępny szacunkowy koszt w zł	Działanie	Roczne składowe kosztów
2 169 000	Zatrudnienie 18 osób (2 centrala, 16 osób oddziały terenowe)	Utrzymanie stanowiska pracy dla 1 pracownika 120 500 zł w tym: 1) średnie wynagrodzenie 47 000 zł 2) usługi obce 42 100 zł - czynsz - usługi łącznościowe - usługi transportowe 3) świadczenia na rzecz pracowników 11 600 zł - ZUS - składki na zakładowy fundusz pracy - szkolenia pracowników 4) zużycie materiałów, energii, paliwa 6 400 zł 5) podatki i opłaty 2 300 zł 5) zakup komputera z licencjonowanym oprogramowaniem 6 500 zł 6) pozostałe koszty 4 600 zł - podróże służbowe - krajowe, zagraniczne - ubezpieczenia - reprezentacja, reklama
150 000	Koszty z tytułu budowy i administrowania systemem komputerowym	- budowa systemu komputerowego 120 000 zł (koszt jednorazowy) - administrowanie systemem komp. 30 000 zł
50 000	Przeprowadzenie kontroli organizacji charytatywnych, grup producentów, podmiotów, którym nieodpłatnie przekazano nie wprowadzone do obrotu owoce i warzywa w celu przetworzenia na alkohol lub pasze	Koszty delegacji: - diety - noclegi - koszty dojazdu - koszty utrzymania środków transportu lub ewentualny zakup środka transportu
50 000	Przeprowadzenie przetargów (5 przetargów)	- koszty ogłoszeń prasowych - koszty obsługi przetargu
2 419 000	Razem	

2. Wstępne szacunkowe koszty przewidywane przez Agencję Rynku Rolnego na rynku owoców i warzyw w 2005 r. i w latach następnych

Wstępny szacunkowy koszt w zł	Działanie	Roczne składowe kosztów
2 052 000	Utrzymanie 18 etatów (2 centrala, 16 oddziały terenowe)	Utrzymanie stanowiska pracy dla 1 pracownika 114 000 zł w tym: 1) średnie wynagrodzenie 47 000 zł 2) usługi obce 42 100 zł - czynsz - usługi łącznościowe - usługi transportowe 3) świadczenia na rzecz pracowników 11 600 zł - ZUS - składki na zakładowy fundusz pracy - szkolenia pracowników 4) zużycie materiałów, energii, paliwa 6 400 zł 5) podatki i opłaty 2 300 zł 6) pozostałe koszty 4 600 zł - podróże służbowe - krajowe, zagraniczne - ubezpieczenia - reprezentacja, reklama
30 000	Administrowanie systemem komputerowym	Wynagrodzenie informatyka za nadzór nad systemem
50 000	Przeprowadzenie kontroli organizacji charytatywnych, grup producentów, podmiotów, którym nieodpłatnie przekazano nie wprowadzone do obrotu owoce i warzywa w celu przetworzenia na alkohol lub pasze	Koszty delegacji: - diety - noclegi - koszty dojazdu - koszty utrzymania środków transportu
50 000	Przeprowadzenie przetargów (5 przetargów)	- koszty ogłoszeń prasowych - koszty obsługi przetargu
2 182 000	Razem	

3. Wstępne szacunkowe koszty przewidywane przez Agencję Restrukturyzacji i Modernizacji Rolnictwa na rynku owoców i warzyw w 2004 r.

Wstępny szacunkowy koszt w zł	Działanie	Roczne składowe kosztów
659 200	Zatrudnienie 10 osób	Wynagrodzenie: 10 etatów x 3000 zł x 1,22 x 12 = 439 200 zł koszt utworzenia stanowiska pracy 10 000 x 10 = 100 000 zł koszt utrzymania stanowiska pracy 1000 x 10 x 12 = 120 000 zł
840 000	Koszt oprogramowania	
1 499 200	Razem	

4. Wstępne szacunkowe koszty przewidywane przez Agencję Restrukturyzacji i Modernizacji Rolnictwa na rynku owoców i warzyw w 2005 r.

Wstępny szacunkowy koszt w zł	Działanie	Roczne składowe kosztów
1 218 000	Zatrudnienie kolejnych 10 osób oraz utrzymanie 10 stanowisk pracy	Wynagrodzenie: 20 etatów x 3000 zł x 1,22 x 12 = 878 400 zł koszt utworzenia stanowiska pracy 10 000 x 10 = 100 000 zł koszt utrzymania stanowiska pracy 1000 x 10 x 12 = 120 000 zł
1 218 000	Razem	

5. Wstępne szacunkowe koszty przewidywane przez Agencję Restrukturyzacji i Modernizacji Rolnictwa na rynku owoców i warzyw w kolejnych latach

Wstępny szacunkowy koszt w zł	Działanie	Roczne składowe kosztów
2 356 800	Zatrudnienie kolejnych 20 osób oraz utrzymanie 20 stanowisk pracy	
2 356 800	Razem	

6. Wstępne szacunkowe koszty przewidywane przez Głównego Inspektora Jakości Handlowej Artykułów Rolno-Spożywczych na rynku owoców i warzyw w 2004 r.

Wstępny szacunkowy koszt w zł	Działanie	Roczne składowe kosztów
450 000	Stworzenie bazy danych o handlowcach, o której mowa w art. 15 ust. 4 projektu ustawy	
450 000	Razem	

Nie przewiduje się konieczności przeprowadzania szkoleń w zakresie wymagań jakości handlowej owoców i warzyw wprowadzanych do obrotu. W trakcie realizacji projektu współpracy bliźniaczej PL00/IB/AG/08/A Organizacje Wspólnego Rynku WPR przeszkolono 7800 uczestników rynku oraz 120 inspektorów Inspekcji Jakości Handlowej Artykułów Rolno-Spożywczych.

Rynek chmielu

Szacunkowe koszty ponoszone przez GIJHAR-S w latach 2004, 2005 i następnych wynikające z wprowadzenia prawa unijnego na rynku chmielu

Wstępny szacunkowy koszt w zł	Działanie	Roczne składowe kosztów
90 000	Ewidencja umów kontraktacji i innych umów potwierdzających przeniesienie własności chmielu, ewidencja dostaw chmielu, ewidencja chmielu zebranego z plantacji należących do browarów i zużytego przez te browary	
250 000	Certyfikacja chmielu i produktów chmielowych	wyliczona kwota została oparta na kosztach prowadzenia certyfikacji w latach 2002-2003 i powiększona o wskaźnik inflacji. Na koszty związane z prowadzeniem certyfikacji chmielu i produktów chmielowych składają się wydatki poniesione na: <ul style="list-style-type: none"> - przeprowadzenie analiz laboratoryjnych pobranych próbek chmielu i produktów chmielowych, - delegacje służbowe, - zakup worków,

		<ul style="list-style-type: none"> - zakup paliwa na dojazdy do plantacji, - materiały biurowe, - dodatkowe wyposażenie pracowników (np. sekatory, taśmy, rękawice)
15 000	Kontrole administracyjne w zakresie przestrzegania procedur certyfikacji	
10 000	Kontrole chmielu i produktów chmielowych nie objętych certyfikacją	
8 000	Zatwierdzanie ośrodków certyfikacji	
18 000	Szkolenia pracowników	(3-dwudniowe szkolenia dla około 20 pracowników Inspekcji JHAR-S)
150 000	Administrowanie systemem informatycznym wspierającym certyfikację, wprowadzenie modyfikacji	
1 025 000	<p>etaty - 42 do realizacji ww. zadań</p> <p>- 40 etatów wihar-s (średnie miesięczne wynagrodzenie brutto pracownika ok. 1 980 zł)</p> <p>- 2 etaty GIJHAR-S (średnie miesięczne wynagrodzenie brutto pracownika ok. 3 125 zł)</p>	
1 566 000	Razem	

Rynek tytoniu

1. Szacunkowe koszty ponoszone przez Agencję Rynku Rolnego w 2004 r. wynikające z wprowadzenia prawa unijnego na rynku tytoniu

Wstępny szacunkowy koszt w zł	Działanie	Roczne składowe kosztów
150 000	Kontrole administracyjne i kontrole w terenie: producentów, grup producentów, przedsiębiorców prowadzących odbiór lub wstępne przetwarzanie surowca tytoniowego	koszty delegacji: - diety - noclegi - koszty dojazdu - koszty utrzymania środków transportu i zakup środka transportu (16 tys. producentów, 6 przetwórców, 16 stacji odbioru)
33 000	Druk broszury informacyjnej, formularzy wniosków i decyzji o przyznanej kwocie produkcji na lata 2005-2007	- 17 tys. broszur informacyjnych - 20 tys. wniosków - 16 tys. decyzji
256 210	Budowa, wdrożenie i przeszkolenie użytkowników systemu na potrzeby kwotowania, autoryzacji wstępnych przetwórców, stacji odbioru, obsługi Wspólnotowego Funduszu Tytoniowego (WFT), informowania KE, administrowanie systemem	- budowa, wdrożenie i przeszkolenie użytkowników systemu na potrzeby kwotowania, autoryzacji wstępnych przetwórców, stacji odbioru, obsługi WFT, informowania KE 138 940 zł (koszt jednorazowy) - administrowanie systemem 117 270 zł
38 000	Szkolenie producentów i pracowników	32 pracowników OT ARR, 10 osób reprezentujących związki zawodowe producentów, 12 osób reprezentujących przetwórców, 136 producentów
3 615 000	Wzrost zatrudnienia w ARR - 30 etatów (2 w centrali i 28 w oddziałach terenowych Agencji)	Utrzymanie stanowiska pracy dla 1 pracownika 120 500 zł w tym: 1) średnie wynagrodzenie 47 000 zł 2) usługi obce 42 100 zł - czynsz - usługi łącznościowe - usługi transportowe 3) świadczenia na rzecz pracowników 11 600 zł - ZUS - składki na zakładowy fundusz pracy - szkolenia pracowników 4) zużycie materiałów, energii, paliwa 6 400 zł 5) podatki i opłaty 2 300 zł 6) zakup komputera z licencjonowanym oprogramowaniem 6 500 zł

		7) pozostałe koszty 4 600 zł - podróże służbowe - krajowe, zagraniczne - ubezpieczenia - reprezentacja, reklama
4 092 210	Razem	

2. Szacunkowe koszty ponoszone przez Agencję Rynku Rolnego w 2004 r. w przypadku wprowadzenia przepisów przejściowych na tynku tytoniu

Wstępny szacunkowy koszt w zł	Działanie	Roczne składowe kosztów
30 000	Wprowadzenie modyfikacji w obecnie działającym systemie informatycznym	
17 000	Druk i kolportaż broszur informacyjnych dla producentów surowca tytoniowego	17 tys. broszur informacyjnych
16 080	Druk formularzy i decyzji o przyznanej kwocie produkcji na 2004 r.	20 tys. wniosków 16 tys. decyzji
100 000	Korespondencja z producentami surowca tytoniowego, w tym przesłanie listów poleconych za poświadczeniem odbioru - niezbędnych przy wydaniu decyzji	Koszt przesyłki 6,5 zł x ok.16 tys. plantatorów
163 080	Razem	

3. Szacunkowe koszty ponoszone przez Agencję Rynku Rolnego w 2005 r. i w latach następnym wynikające z wprowadzenia prawa unijnego w sektorze tytoniu

Wstępny szacunkowy koszt w zł	Działanie	Roczne składowe kosztów
100 000	Kontrole administracyjne i kontrole w terenie: producentów, grup producentów, przedsiębiorców prowadzących odbiór lub wstępne przetwarzanie surowca tytoniowego	Koszty delegacji: - diety - noclegi - koszty dojazdu - koszty utrzymania środków transportu (16 tys. producentów, 6 przetwórców, 16 stacji odbioru)
117 270	Administrowanie systemem komputerowym	Bardzo duży i skomplikowany system wymagający stałego monitoringu i nadzoru przez informatyka przez cały rok obsługi mechanizmu
3 420 000	Utrzymanie 30 etatów w ARR (2 w centrali i 28 w oddziałach terenowych Agencji)	Utrzymanie stanowiska pracy dla 1 pracownika 114 000 zł w tym: 1) średnie wynagrodzenie 47 000 zł 2) usługi obce 42 100 zł - czynsz - usługi łącznościowe - usługi transportowe 3) świadczenia na rzecz pracowników 11 600 zł - ZUS - składki na zakładowy fundusz pracy - szkolenia pracowników 4) zużycie materiałów, energii, paliwa 6 400 zł 5) podatki i opłaty 2 300 zł 6) pozostałe koszty 4 600 zł - podróże służbowe - krajowe, zagraniczne - ubezpieczenia - reprezentacja, reklama
3 637 270	Razem	

Rynek suszu paszowego

1. Wstępne szacunkowe koszty przewidywane przez Agencję Rynku Rolnego na rynku suszu paszowego w 2004 r. wynikające z wprowadzenia prawa unijnego

Wstępny szacunkowy koszt w zł	Działanie	Roczne składowe kosztów
130 000	Koszty budowy systemu teleinformatycznego obsługującego zatwierdzanie przedsiębiorstw przetwórczych i podmiotów skupujących zielonkę oraz udzielanie dopłat podmiotom prowadzącym zatwierdzone przedsiębiorstwo przetwórcze (koszt jednorazowy) – 100 000 zł; administrowanie systemem 30 000 zł	
30 000	Koszty zatwierdzania przedsiębiorstw przetwórczych i podmiotów skupujących zielonkę oraz związanej z tym ich kontroli	Koszty delegacji: - diety - noclegi - koszty dojazdu - koszty utrzymania środków transportu lub ewentualny zakup środka transportu
602 500	Wzrost zatrudnienia w ARR - 0,5 etatu w Agencji Rynku Rolnego w Warszawie oraz 4,5 etatu w oddziałach terenowych ARR	Utrzymanie stanowiska pracy dla 1 pracownika 120 500 zł w tym: 1) średnie wynagrodzenie 47 000 zł 2) usługi obce 42 100 zł - czynsz - usługi łącznościowe - usługi transportowe 3) świadczenia na rzecz pracowników 11 600 zł - ZUS - składki na zakładowy fundusz pracy - szkolenia pracowników 4) zużycie materiałów, energii, paliwa 6 400 zł 5) podatki i opłaty 2 300 zł 6) zakup komputera z licencjonowanym oprogramowaniem 6 500 zł 7) pozostałe koszty 4 600 zł - podróże służbowe - krajowe, zagraniczne - ubezpieczenia - reprezentacja, reklama
20 000	Koszty kontroli w terenie (w tym koszty badania jakości suszu paszowego)	1) koszty delegacji - diety - noclegi - koszty dojazdu - koszty utrzymania środków transportu zakup środka transportu 2) koszt analiz jakościowych
4 146 601	Wysokość pomocy finansowej z tytułu produkcji suszu paszowego	$1\text{€} = 4,45\text{ zł}$ $13.538\text{ t} \times 68,83\text{ €} \times 4,45\text{ zł} =$ 4 146 601,40 zł (koszty refinansowane przez Unię Europejską)
4 929 101	Razem	

2. Wstępne szacunkowe koszty przewidywane przez Agencję Rynku Rolnego na rynku suszu paszowego w 2005 r. i w latach następnych

Wstępny szacunkowy koszt w zł	Działanie	Roczne składowe kosztów
30 000	Administrowanie systemem teleinformatycznym obsługującym zatwierdzanie przedsiębiorstw przetwórczych i podmiotów skupujących zielonkę oraz udzielanie dopłat podmiotom prowadzącym zatwierdzone przedsiębiorstwo przetwórcze	
5 000	Koszty zatwierdzania przedsiębiorstw przetwórczych i podmiotów skupujących zielonkę oraz związanej z tym ich kontroli	Koszty delegacji: - diety - noclegi - koszty dojazdu - koszty utrzymania środków transportu
570 000	Utrzymanie 5 etatów w ARR – w tym 0,5 etatu w Agencji Rynku Rolnego w Warszawie oraz 4,5 etatu w oddziałach terenowych ARR	Utrzymanie stanowiska pracy dla 1 pracownika 114 000 zł w tym: 1) średnie wynagrodzenie 47 000 zł 2) usługi obce 42 100 zł - czynsz - usługi łącznościowe - usługi transportowe 3) świadczenia na rzecz pracowników 11 600 zł - ZUS - składki na zakładowy fundusz pracy - szkolenia pracowników 4) zużycie materiałów, energii, paliwa 6 400 zł 5) podatki i opłaty 2 300 zł 6) pozostałe koszty 4 600 zł - podróże służbowe - krajowe, zagraniczne - ubezpieczenia - reprezentacja, reklama
30 000	Koszty kontroli w terenie (w tym koszty badania jakości suszu paszowego)	1) koszty delegacji - diety - noclegi - koszty dojazdu - koszty utrzymania środków transportu zakup środka transportu 2) koszt analiz jakościowych
4 146 601	Wysokość pomocy finansowej z tytułu produkcji suszu paszowego	$1\text{€} = 4,45\text{ zł}$ $13.538\text{ t} \times 68,83\text{ €} \times 4,45\text{ zł} =$ 4 146 601,40 zł (koszty refinansowane przez Unię Europejską)
4 781 601	Razem	

Koszty ogółem na rynkach owoców i warzyw, chmielu, tytoniu i suszu paszowego

	Środki z budżetu krajowego w tys. zł	Środki z budżetu UE w tys. zł
Rynek owoców i warzyw		
2004 r.	4 368,20	140,00
2005 r.	3 400,00	Wysokość środków uzależniona będzie od ilości utworzonych organizacji producentów oraz od wartości produktów ich członków, sprzedanych za pośrednictwem tych organizacji, a ponadto także od ilości wstępnie uznanych organizacji producentów
koszty roczne w latach następnych	4 538,80	
Rynek chmielu		
koszty roczne w 2004 r. i w latach następnych	1 566,00	0
Rynek tytoniu		
2004 r.	4 255,29	0
koszty roczne w latach następnych	3 637,27	0
Rynek suszu paszowego		
2004 r.	782, 50	4 146,60
koszty roczne w latach następnych	635,00	4 146,60
RAZEM KOSZTY		
2004 r.	10 971,99	4 286,60
2005 r.	9 238,27	4 146, 60 oraz zwroty środków dla organizacji producentów owoców i warzyw
koszty roczne w latach następnych	10 377,07	4 146,60 oraz zwroty środków dla organizacji producentów owoców i warzyw

Koszty poniesione na rynku tytoniu są ściśle powiązane z systemem dopłat bezpośrednich do produkcji surowca tytoniowego. Wprawdzie zysk wynikający z uzyskania dopłat ze środków Unii Europejskiej nie został uwzględniony w niniejszym projekcie (kwota ok. 115,7 mln zł została wliczona w tzw. „kopertę krajową” i zostanie uwzględniona w odrębnej ustawie), jednak realizacja zadań nałożonych tym projektem jest niezbędna do uzyskania środków wspólnotowych.

Ponadto w przepisach dotyczących płatności uwzględnione zostaną dopłaty do produkcji chmielu w kwocie ok. 1,112 mln zł (1 € = 4,45 zł).

Proponowana ustawa pozwoli na zachowanie istniejących miejsc pracy w rolnictwie i jego otoczeniu (np. sadownictwo, przetwórstwo produktów rolnych). Ma to bardzo istotne znaczenie, zwłaszcza w rejonach charakteryzujących się dużym rozdrobnieniem agrarnym i nadmiarem siły roboczej oraz brakiem alternatywnych źródeł utrzymania.

Uprawą chmielu zajmuje się ok. 1190 plantatorów, z czego większość (1130) posiada gospodarstwa położone w rejonie lubelskim. Są to specjalistyczne gospodarstwa chmielarskie, wprawdzie niewielkie obszarowo, ale z racji pracochłonności uprawy angażujące znaczne zasoby siły roboczej. Z reguły stanowią one źródło utrzymania dla właścicieli i ich rodzin, a także dla licznych pracowników sezonowych.

Przepisy UE dopuszczają do obrotu chmiel i jego produkty posiadające certyfikat (wyjątek stanowią produkty poddane izomeryzacji lub produkowane na zlecenie browarów i niewprowadzane do obrotu). Konsekwencją niewłączenia do porządku prawnego RP przepisów dotyczących certyfikacji, w tym nadania IJHAR-S kompetencji do ich wdrożenia, oznaczałoby konieczność zaprzestania uprawy tej rośliny, a więc utratę często jedyne źródła utrzymania dla ok. 1200 plantatorów i ich rodzin.

Tytoń uprawiany jest w ok. 16 tys. gospodarstw, zlokalizowanych w 5 rejonach uprawy tej rośliny. Podobnie jak w przypadku uprawy chmielu są to gospodarstwa wyposażone w specjalistyczne maszyny i urządzenia (suszarnie lub pomieszczenia do suszenia surowca). Znaczna ilość gospodarstw znajduje się w rejonach o nadmiarze siły roboczej, który może być zaabsorbowany do prac pielęgnacyjnych, zbioru i przygotowania surowca do sprzedaży. Ponadto, należy mieć na względzie wielkość gospodarstw (rozdrobnienie) i rodzaj gleb (zwłaszcza w rejonie wschodniej i południowej Polski), na których jest prowadzona uprawa tytoniu i wynikające z tych uwarunkowań trudności z przestawieniem gospodarstw na inny kierunek produkcji.

Projekt ustawy zawiera przepisy, które umożliwią kontynuowanie w Polsce uprawy tytoniu i wstępnego przetwórstwa surowca tytoniowego. Ponadto w przypadku zaistnienia potrzeby (decyzja producenta) lub konieczności (zmniejszenie kwoty produkcji surowca przyznanej Polsce przez KE) zmiany profilu produkcji gospodarstwa tytoniowego, wprowadza uregulowanie umożliwiające wykorzystanie na ten cel środków pochodzących ze Wspólnotowego Funduszu Tytoniowego. W ten sposób ewentualna likwidacja uprawy tytoniu nie spowoduje utraty źródła utrzymania, a jedynie przekwalifikowanie na inny kierunek produkcji w rolnictwie lub poza nim.

Stosowanie płatności z tytułu produkcji suszu paszowego spowoduje wzrost dochodów przedsiębiorstw suszarniczych. Poprawa sytuacji finansowej producentów suszu po pierwsze może hamować odpływ siły roboczej z rolnictwa i jego otoczenia, po wtóre zaś w sytuacji wzrostu ich dochodów może spowodować wzrost popytu na usługi na terenach wiejskich. To z kolei powinno zatrzymać na terenach wiejskich ludność utrzymującą się całkowicie lub częściowo z zawodów nierolniczych.

Działające w Polsce przedsiębiorstwa produkujące susz paszowy są zlokalizowane głównie w gospodarstwach popegeerowskich, które zgrupowane są w pasie województw zachodnich i północnych. Są to w większości województwa o bardzo wysokiej i wysokiej stopie bezrobocia.

Produkcja suszu paszowego jest bardzo energochłonna. Wysokie ceny nośników energii (prąd elektryczny, gaz, węgiel i mazut) czynią produkcję suszu paszowego mało opłacalną. Przy braku dopłat do produkcji suszu paszowego suszarnie zawieszają swoją działalność, zwalniając zatrudnionych w nich pracowników.

Dlatego stosowanie pomocy finansowej do produkcji suszu paszowego zapobiegnie w pewnym stopniu pogłębieniu się stopy bezrobocia na terenie województw, w których produkowany jest susz paszowy.

Wraz z przyjęciem ustawodawstwa unijnego powstanie także otoczenie instytucjonalne wdrażające m.in. płatności bezpośrednie. Terenowe oddziały ARR tworzone są w każdym województwie (16) natomiast oddziały regionalne ARiMR w powiatach (315).

Wpływ regulacji na konkurencyjność wewnętrzną i zewnętrzną gospodarki

Wdrożenie przepisów UE, obowiązujących na rynku owoców i warzyw, chmielu i tytoniu umożliwi producentom tych roślin uczestniczenie w WPR.

Jeżeli producenci owoców i warzyw utworzą wiele organizacji producentów o dużym potencjale ekonomicznym i będą one przestrzegać wspólnotowych standardów wymagań jakości handlowej, konkurencyjność produktów polskiego ogrodnictwa zarówno na rynku krajowym, jak i na rynkach zewnętrznych zostanie utrzymana, a nawet zwiększona. Obecnie koszty produkcji owoców i warzyw w Polsce są niższe niż w obecnych państwach członkowskich UE. Jest to związane z niższymi kosztami siły roboczej w Polsce. Poprawa organizacji rynku pozwoli tę przewagę konkurencyjną w pełni wykorzystać.

Dla producentów chmielu i tytoniu oznacza to możliwość ubiegania się o zwiększone płatności bezpośrednie. Zwiększenie poziomu wsparcia poprawi sytuację

dochodową producentów chmielu i tytoniu oraz umożliwi zmniejszenie różnic w konkurencyjności między polskimi a unijnymi producentami. Producenci owoców i warzyw zrzeszeni w organizacjach producentów uzyskają możliwość kontynuacji wsparcia dla tych podmiotów gospodarczych.

Stosowanie pomocy finansowej do produkcji suszu paszowego pozwoli na zapewnienie dochodu w regionach Polski, gdzie wytwarzany jest ten susz. Jednocześnie stosowanie pomocy do suszu paszowego o wysokiej jakości będzie stanowiło zachętę dla producentów do wytwarzania takiego rodzaju suszu.

Wpływ regulacji na konkurencyjność regionów

Zarówno produkcja owoców i warzyw, jak i chmielu oraz tytoniu jest prowadzona w tradycyjnie wyodrębnionych rejonach uprawy.

Utworzenie licznych i silnych ekonomicznie organizacji producentów owoców i warzyw w regionach, gdzie koncentruje się produkcja ogrodnicza, spowoduje, że wpływ regulacji na rozwój tych regionów będzie stymulujący.

Produkcja chmielu koncentruje się głównie w województwach lubelskim, wielkopolskim, opolskim i dolnośląskim. Uprawa chmielu jest szczególnie ważna dla rejonu lubelskiego, w którym zrejonizowane jest ponad 85% krajowej powierzchni uprawy chmielu. Wyspecjalizowane gospodarstwa absorbują występujące w tym rejonie nadwyżki siły roboczej. W wielu przypadkach trudno znaleźć alternatywne uprawy i źródło utrzymania dla ludności rolniczej, od lat związanej z tym sektorem.

Również uprawa tytoniu podlega ścisłej rejonizacji i specjalizacji produkcji. Warunki klimatyczno-glebowe oraz tradycje uprawy pozwalają na wyodrębnienie 5 rejonów uprawy tej rośliny – lubelsko-podkarpackiego, świętokrzysko-małopolskiego, kujawsko-pomorskiego, mazurskiego i dolnośląskiego. Uprawa tytoniu jest ważna gospodarczo zwłaszcza w regionach wschodniej oraz południowo-wschodniej części kraju. Zarówno struktura agrarna (duże rozdrobnienie, rodzaj gleb), jak i istniejące w gospodarstwach wyposażenie specjalistyczne do uprawy, zbioru i suszenia surowców, a także możliwość absorpcji nadmiaru siły roboczej, predestynują te regiony do uprawy ww. roślin.

Wieloletnie tradycje uprawy owoców i warzyw, chmielu oraz tytoniu w określonych regionach kraju spowodowały także rozwój przetwórstwa surowców w tych regionach. Jest to szczególnie widoczne w przypadku chmielu – przetwórstwo chmielu jest zlokalizowane

przede wszystkim w województwie lubelskim. Natomiast wstępne przetwórstwo tytoniu w województwach: lubelskim, podkarpackim, świętokrzyskim, dolnośląskim, łódzkim i mazowieckim.

Stosowanie pomocy finansowej do produkcji i sprzedaży suszu paszowego pozwoli na rolnicze wykorzystanie łąk i gruntów ornych znajdujących się na terenie województw, gdzie produkowany jest susz paszowy oraz zapewni surowiec do produkcji wysokobiałkowych pasz, poprawiających jakość mleka, jaj i mięsa wołowego. Regiony te będą mogły konkurować z innymi m. in. wysoką jakością ww. produktów.

Poddanie projektu ustawy pod konsultacje społeczne

Projekt ustawy został poddany pod konsultacje społeczne przez umieszczenie go na stronie internetowej Ministerstwa Rolnictwa i Rozwoju Wsi: <http://www.minrol.gov.pl> oraz przez wysłanie go do oceny przez organizacje społeczno-zawodowe: NSZZ Rolników Indywidualnych „Solidarność”, Ogólnopolskie Porozumienie Związków Zawodowych, Zarząd Zawodowego Związku Pracowników Rolnictwa w RP, Związek Zawodowy Rolników „Samoobrona”, Związek Zawodowy Rolników „Ojczyzna”, Krajowy Związek Rolników, Kółek i Organizacji Rolniczych, Krajowa Rada Izb Rolniczych, Federacja Związków Producentów Rolnych, Krajowy Sekretariat Rolnictwa i Przemysłu Rolno Spożywczego NSZZ „Solidarność 80”, Konfederacja Pracodawców Polskich, Polska Konfederacja Pracodawców Prywatnych, Business Centre Club, Związek Sadowników RP, Związek Sadowników Polskich, Polski Związek Zrzeszeń Producentów Chmielu, Polski Związek Plantatorów Tytoniu, Krajowy Związek Plantatorów Tytoniu, Krajowe Stowarzyszenie Przemysłu Tytoniowego oraz Polski Związek Producentów Pasz.

Stanowiska w sprawie projektu ustawy zostały przekazane przez: Krajowy Związek Zrzeszeń Producentów Chmielu (KZZPCh) – odnośnie do rynku chmielu, Krajowe Stowarzyszenie Przemysłu Tytoniowego (KSPT), Polski Związek Plantatorów Tytoniu (PZPT), Krajowy Związek Plantatorów Tytoniu (KZPT) i Business Centre Club (BCC) - odnośnie do rynku tytoniu oraz Związek Sadowników Polskich – odnośnie do rynków owoców i warzyw (bez uwag).

Propozycja KZZPCh dotycząca rejonizacji uprawy chmielu została uwzględniona. Pozostałe uwagi były przedmiotem wyjaśnień, przy czym powody nieuwzględnienia zgłoszonych propozycji zostały przyjęte przez wnioskodawcę.

Treść uwag przesłanych przez KSPT oraz BCC była jednobrzmiąca oraz w części zbieżna ze stanowiskiem PZPT i KZPT.

Niektóre propozycje zmian, zgłoszonych przez ww. zostały przyjęte, czego następstwem było rozszerzenie lub doprecyzowanie przepisów projektu ustawy.

Powody odrzucenia pozostałych uwag były następujące :

- niezgodność z prawodawstwem unijnym lub powielanie przepisów tego prawa (np. propozycja użycia w projekcie wyrazów „grupy użytkowe tytoniu” w miejsce słów „grupy odmian tytoniu” co byłoby niezgodne z tłumaczeniem prawa UE, włączenie do projektu ustawy przepisów dotyczących cofania zezwolenia na wykonywanie działalności w zakresie wstępnego przetwarzania surowca tytoniowego byłoby powieleniem przepisów UE, wprowadzenie do projektu ustawy słowniczka nie jest celowe ponieważ większość definicji jest ujęta w prawie UE, a znaczenie pozostałych pojęć jest powszechnie znane uczestnikom rynku, kary dla wstępnych przetwórców w przypadku niewywiązywania się z terminów płatności za surowiec tytoniowy zostały określone w przepisach nowelizujących ustawę z 2000 r. o organizacji rynków owoców i warzyw, rynku chmielu, rynku tytoniu oraz rynku suszu paszowego, a po akcesji będą stosowane na podstawie prawa wspólnotowego),
- ujęcie proponowanych zapisów w innych aktach prawnych (dotyczy kwestii płatności),
- brak w prawodawstwie UE przepisów lub delegacji do ustanowienia przepisów tak szczegółowo traktujących np. sprawę nabycia uprawnień do prowadzenia wstępnego przetwórstwa surowca tytoniowego (zaproponowano rozszerzenie przepisów o konieczność dołączenia do wniosku opisu przedsiębiorstwa przetwórczego wraz ze wskazaniem umiejscowienia jego części składowych i lokalizacji urządzeń oraz opisu urządzeń technicznych wraz z ich wyposażeniem i określeniem parametrów technologicznych).

Wziąwszy pod uwagę :

- przepisy UE i przepisy projektu ustawy oraz
- fakt wykorzystywania różnych maszyn i urządzeń w zależności od stosowanych procesów technologicznych,

uznano, że istniejące przepisy stanowią wystarczającą podstawę prawną do wydania decyzji administracyjnej w sprawie zezwolenia na prowadzenie działalności gospodarczej w zakresie wstępnego przetwarzania surowca tytoniowego. Z tych samych powodów nie uwzględniono propozycji zamieszczenia w projekcie ustawy listy urządzeń technicznych, których posiadanie umożliwiłoby uzyskanie zezwolenia na wykonywanie wstępnego przetwarzania surowca tytoniowego,

- wielce prawdopodobny, ze względów organizacyjnych i proceduralnych, brak możliwości uchwalenia ustawy jeszcze w 2003 r. (KSPT, PZPT i BCC zaproponowały przesunięcie w czasie terminów związanych z kwotowaniem produkcji surowca tytoniowego ze zbioru 2004 r., postulując wejście w życie ustawy nie później niż 1 października 2003 r. Należy podkreślić, że zaproponowane w projekcie ustawy terminy zostały określone w uzgodnieniu z Krajowym Związkiem Plantatorów Tytoniu i zaakceptowane przez Agencję Rynku Rolnego),
- planowany termin wejścia w życie ustawy (1 stycznia 2004 r.) uniemożliwił ujęcie w projekcie ustawy przepisów umożliwiających grupom producentów tytoniu obrót tytoniem ze zbiorów w 2003 r. (obróć będzie prowadzony przez producentów indywidualnych).

Ponadto w projekcie ustawy nie zostały uwzględnione propozycje dot. rozszerzenia przepisów karnych m.in. z powodu uregulowań zawartych w odrębnych przepisach lub sprzeczności niektórych propozycji z prawem UE.

Podsumowując wynik konsultacji społecznych należy stwierdzić, że uwagi zostały przekazane przez 6 organizacji, z których 4 wypowiedziały się odnośnie do organizacji rynku tytoniu, natomiast po jednej nt. organizacji rynku chmielu oraz rynków owoców i warzyw. Jak wspomniano na wstępie opinii 2 organizacji dot. rynku tytoniu były jednobrzmiące.

W ocenie Rządu, powodem zgłoszenia większości uwag była niedostateczna znajomość prawa unijnego oraz nieuwzględnienie kompetencyjnego charakteru projektu niniejszej ustawy, która po akcesji Polski do UE będzie stanowić uzupełnienie prawodawstwa wspólnotowego.

UZASADNIENIE DOSTOSOWAWCZEGO CHARAKTERU PROJEKTU USTAWY O ORGANIZACJI RYNKÓW OWOCÓW I WARZYW, RYNKU CHMIELU, RYNKU TYTONIU, RYNKU SUSZU PASZOWEGO ORAZ ZMIANIE NIEKTÓRYCH USTAW

Celem projektowanej ustawy jest wprowadzenie przepisów określających właściwość i zadania jednostek organizacyjnych i organów w zakresie określonej przepisami Unii Europejskiej organizacji rynków: owoców i warzyw, chmielu, tytoniu oraz suszu paszowego.

Powyższa problematyka została w prawie wspólnotowym uregulowana w Rozporządzeniach, które obowiązują w całości i są stosowane bezpośrednio. W związku z powyższym projekt ustawy wprowadza przepisy kompetencyjne, które w przedmiotowych rozporządzeniach wspólnotowych pozostawiono do uregulowania w ustawodawstwie państw członkowskich. Konieczne zatem było wprowadzenie w projektowanej ustawie odesłań do przepisów wspólnotowych. Taka konstrukcja powinna zapewnić przejrzystość regulacji obowiązujących w zakresie omawianych rynków rolnych oraz spójność przepisów wspólnotowych i krajowych.

Projektowana ustawa, zgodnie z przepisami rozporządzeń Wspólnoty, określa organy odpowiedzialne za wstępne uznawanie i uznawanie organizacji producentów oraz uznanie związków organizacji producentów, wskazuje organy upoważnione do przeprowadzania i kontrolowania procedur związanych z udzielaniem pomocy finansowej podmiotom prowadzącym działalność gospodarczą w zakresie omawianych rynków. Projekt ustawy określa organy uprawnione do odpowiednich czynności kontrolnych, a także wyznacza zakres kontroli. Ponadto, zgodnie z wymogami rozporządzeń wspólnotowych, przepisy projektu zobowiązują odpowiednie organy do przekazywania szczegółowo określonych informacji Komisji Europejskiej.

Projekt ustawy zawiera także zmiany w przepisach obowiązujących, które dostosowują polskie ustawodawstwo do prawa Unii Europejskiej jeszcze w okresie przedakcesyjnym, a tym samym przygotowują i umożliwiają realizację zadań przewidzianych w rozporządzeniach. Przepisy te zostaną uchylone z dniem uzyskania przez Rzeczpospolitą Polską członkostwa w Unii Europejskiej, w związku z bezpośrednim stosowaniem wspólnotowych rozporządzeń.

Należy uznać, że przedłożony projekt ustawy ma charakter dostosowujący prawo polskie do prawa Unii Europejskiej, a zatem winien być przedmiotem postępowania określonego w Rozdziale 1c Działu II Regulaminu Sejmu.

**URZĄD
KOMITETU INTEGRACJI EUROPEJSKIEJ**

MINISTER
Prof. dr hab. Danuta Hübner

Min. DH- 3085 /03/ DPE/dk

Warszawa, 23.09. 2003 r.

Pan
Aleksander Proksa
Sekretarz Rady Ministrów

Opinia o zgodności projektu ustawy o organizacji rynków owoców i warzyw, rynku chmielu, rynku tytoniu, rynku suszu paszowego oraz zmianie niektórych ustaw, z prawem Unii Europejskiej wyrażona na podstawie art. 2 ust. 1 pkt. 2 ustawy z dnia 8 sierpnia 1996 r. o Komitecie Integracji Europejskiej (DZ. U. Nr 106 poz. 494), przez Sekretarza Komitetu Integracji Europejskiej, Minister Danutę Hübner, działającą z upoważnienia Przewodniczącego Komitetu Integracji Europejskiej.

W związku z przedstawionym projektem ustawy o organizacji rynków owoców i warzyw, rynku chmielu, rynku tytoniu, rynku suszu paszowego oraz zmianie niektórych ustaw (pismo nr RM-10-156-03), pozwalam sobie wyrazić następującą opinię:

- I. Celem projektowanej ustawy jest wprowadzenie przepisów określających właściwość i zadania jednostek organizacyjnych i organów w zakresie określonej przepisami Unii Europejskiej organizacji rynków: owoców i warzyw, chmielu, tytoniu oraz suszu paszowego.
- II. W prawie wspólnotowym zagadnienia objęte zakresem projektowanej ustawy zostały uregulowane w następujących rozporządzeniach:
 - Rozporządzenie Rady (WE) nr 2200/96 z 28 października 1996 r. w sprawie wspólnej organizacji rynku owoców i warzyw,

- Rozporządzenie Komisji (WE) nr 659/97 z dnia 16 kwietnia 1997 r. ustanawiające szczegółowe zasady stosowania rozporządzenia Rady (WE) nr 2200/96, w zakresie systemu interwencji w sektorze owoców i warzyw,
- Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1492/97 z dnia 29 lipca 1997 r. ustanawiające szczegółowe zasady stosowania Rozporządzenia Rady(WE) nr 2200/96 w sprawie określenia procedur wytwarzania alkoholu z niektórych gatunków owoców wycofanych z rynku,
- Rozporządzenie Komisji (WE) nr 20/98 z dnia 7 stycznia 1998 r. ustanawiające szczegółowe zasady stosowania rozporządzenia Rady 2200/96 w zakresie pomocy dla organizacji producentów wstępnie uznanych,
- Rozporządzenie Komisji (WE) nr 2717/98 z dnia 16 grudnia 1998 r. dotyczące wniosków o refundację przez Wspólnotę nakładów Państw Członkowskich na wypłaty dla organizacji producentów wstępnie uznanych w sektorze owoców i warzyw,
- Rozporządzenie Komisji (WE) nr 544/2001 z dnia 20 marca 2001 r. ustanawiające zasady stosowania rozporządzenia Rady (WE) nr 2200/96 w zakresie dodatkowej pomocy finansowej dla funduszy operacyjnych,
- Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1148/2001 z dnia 12 czerwca 2001 r. o kontroli zgodności ze standardami handlowymi stosowanymi dla świeżych owoców i warzyw,
- Rozporządzenie Komisji (WE) nr 408/2003 z dnia 5 marca 2003 r. zmieniające rozporządzenie (WE) nr 1148/2001 o kontroli zgodności ze standardami handlowymi stosowanymi dla świeżych owoców i warzyw,
- Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1432/2003 z dnia 11 sierpnia 2003 r. ustanawiające szczegółowe zasady stosowania rozporządzenia Rady (WE) nr 2200/96 w odniesieniu do uznawania organizacji producentów oraz wstępnego uznawania grup producentów,
- Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1433/2003 z dnia 11 sierpnia 2003 r. ustanawiające szczegółowe zasady stosowania rozporządzenia Rady (WE) nr 2200/96 w odniesieniu do programów operacyjnych, funduszy operacyjnych i pomocy finansowej,
- Rozporządzenie Rady (EWG) nr 1696/71 z dnia 26 lipca 1971 r. dotyczące wspólnej organizacji rynku chmielu,

- Rozporządzenie Rady (EWG) Nr 1784/77 z dnia 19 lipca 1977 r. w sprawie certyfikacji chmielu,
- Rozporządzenie Komisji (EWG) Nr 890/78 z dnia 28 kwietnia 1978 r. w sprawie szczegółowych zasad certyfikacji chmielu,
- Rozporządzenie Komisji (EWG) nr 3076/78 z dnia 21 grudnia 1978 r. w sprawie importu chmielu z państw spoza wspólnoty,
- Rozporządzenie Rady (EWG) nr 2075/92 z dnia 30 czerwca 1992 r. dotyczące wspólnej organizacji rynku w sektorze surowca tytoniowego,
- Rozporządzenie Komisji (WE) nr 2848/98 z dnia 22 grudnia 1998 r. określające szczegółowe zasady stosowania Rozporządzenia Rady (EWG) nr 2075/92 w sprawie programu przyznawania dotacji, określenia limitów produkcji i przyznawania dotacji specjalnej grupom producentów w sektorze surowca tytoniowego,
- Rozporządzenie Komisji (WE) nr 2636/1999 z dnia 14 grudnia 1999 r. w sprawie przekazywania informacji dotyczących tytoniu od zbiorów w 2000 r. i w latach następnych oraz odwołujące Rozporządzenie Komisji (EWG) nr 1771/93,
- Rozporządzenie Komisji (WE) nr 2182/2002 z dnia 6 grudnia 2002 r. ustanawiające szczegółowe zasady stosowania rozporządzenia Rady (EWG) nr 2075/92 w odniesieniu do Wspólnotowego Funduszu Tytoniowego,
- Rozporządzenie Rady (WE) nr 603/95 z dnia 21 lutego 1995 r. w sprawie wspólnej organizacji rynku suszu paszowego,
- Rozporządzenie Komisji (WE) nr 785/95 z dnia 6 kwietnia 1995 r. ustanawiające szczegółowe zasady stosowania Rozporządzenia Rady (WE) nr 603/95 w sprawie wspólnej organizacji rynku suszu paszowego,

III. Ze względu na to, iż powyższa problematyka została uregulowana w Rozporządzeniach, które obowiązują w całości i są stosowane bezpośrednio, w projekcie ustawy wprowadzone zostały przepisy, które w prawie wspólnotowym pozostawiono w kompetencji państw członkowskich. Z powyższego względu w projektowanej ustawie wprowadzono odesłania do przepisów wspólnotowych. Taka konstrukcja powinna zapewnić przejrzystość regulacji obowiązujących w zakresie omawianych rynków rolnych oraz spójność przepisów wspólnotowych i krajowych.

Projektowana ustawa, zgodnie z przepisami powyższych rozporządzeń, określa organy odpowiedzialne za wstępne uznawanie i uznawanie organizacji producentów oraz uznanie związków organizacji producentów, wskazuje organy upoważnione do przeprowadzania i kontrolowania procedur związanych z udzielaniem pomocy finansowej podmiotom prowadzącym działalność gospodarczą w zakresie

omawianych rynków. Projekt ustawy określa organy uprawnione do odpowiednich czynności kontrolnych, a także wyznacza zakres kontroli. Ponadto, zgodnie z wymogami rozporządzeń wspólnotowych, przepisy projektu zobowiązują odpowiednie organy do przekazywania szczegółowo określonych informacji Komisji Europejskiej.

Projekt ustawy zawiera także zmiany w przepisach obowiązujących, które dostosowują polskie ustawodawstwo do prawa Unii Europejskiej jeszcze w okresie przedakcesyjnym, a tym samym przygotowują i umożliwiają realizację zadań przewidzianych w Rozporządzeniach Unii Europejskiej. Przepisy te zostaną uchylone z dniem uzyskania przez Rzeczpospolitą Polską członkostwa w Unii Europejskiej, w związku z bezpośrednim stosowaniem wspólnotowych Rozporządzeń.

IV. W konkluzji stwierdzam, iż projekt ustawy o organizacji rynków owoców i warzyw, rynku chmielu, rynku tytoniu, rynku suszu paszowego oraz zmianie niektórych ustaw jest zgodny z prawem Unii Europejskiej.

Z poważaniem,

Z up. Sekretarza Komitetu
Integracji Europejskiej
PODSEKRETARZ STANU
Jarostaw Pietras

Do uprzejmej wiadomości:
Pan Wojciech Olejniczak
Minister Rolnictwa i Rozwoju Wsi

ROZPORZĄDZENIE
MINISTRA ROLNICTWA I ROZWOJU WSI¹⁾
z dnia

w sprawie określenia: warunków przystąpienia osób prawnych i fizycznych nie będących producentami owoców i warzyw do organizacji producentów, warunków wstępnego uznawania grup producentów owoców i warzyw i uznawania organizacji producentów owoców i warzyw, warunków i wymagań, jakie powinny spełniać plany dochodzenia do uznania, warunków zlecenia przez organizacje producentów zrzeczeniom organizacji producentów lub innym jednostkom organizacyjnym realizacji zadań, o których mowa w przepisach Unii Europejskiej oraz warunków wypowiedzenia członkostwa w organizacji producentów

Na podstawie art. 8 ust. 1 ustawy z dnia o organizacji rynków owoców i warzyw, rynku chmielu, rynku tytoniu, rynku suszu paszowego oraz zmianie niektórych ustaw (Dz.U. Nr ... poz.) zarządza się, co następuje:

§ 1.

Rozporządzenie określa:

- 1) warunki przystąpienia osób prawnych i fizycznych nie będących producentami owoców i warzyw do organizacji producentów;
- 2) warunki wstępnego uznawania grup producentów oraz uznawania organizacji producentów;
- 3) warunki i wymagania, jakie powinny spełniać plany dochodzenia do uznania;
- 4) warunki, zgodnie z którymi organizacja producentów może zlecać zrzeczeniom organizacji producentów lub innym jednostkom organizacyjnym, realizację zadań, o których mowa w przepisach Unii Europejskiej;
- 5) warunki wypowiedzenia członkostwa w organizacji producentów.

§ 2.

Osoby prawne lub fizyczne nie będące producentami owoców i warzyw mogą zostać członkami organizacji producentów jeżeli:

- 1) statut lub umowa organizacji producentów przewiduje możliwość przyjęcia na członka organizacji producentów osoby prawnej lub fizycznej niebędącej producentem owoców i warzyw;
- 2) dysponują środkami technicznymi umożliwiającymi wykonywanie co najmniej jednego z następujących działań: magazynowanie, pakowanie, transport i zbyty produktów, stosowanie przyjaznych dla środowiska metod produkcji, lub
- 3) dysponują wiedzą umożliwiającą właściwe zarządzanie działalnością organizacji producentów pod kątem handlu i budżetu;

- 4) decyzja organizacji producentów o przyjęciu osób prawnych lub fizycznych niebędących producentami owoców lub warzyw na członka organizacji producentów nie spowoduje sprzeczności interesów z członkami organizacji będącymi producentami owoców i warzyw.

§ 3.

1. Podmiot zrzeszający producentów owoców i warzyw może zostać wstępnie uznaną grupą producentów owoców i warzyw, jeżeli:
 - 1) posiada osobowość prawną;
 - 2) został utworzony przez co najmniej 5 producentów dla kategorii produktów dla których wnioskuje o wstępne uznanie;
 - 3) minimalna wartość produktów wytworzonych przez członków i sprzedanych w roku poprzedzającym złożenie wniosku o wstępne uznanie grupy producentów wynosi co najmniej 100 tys. EURO;
 - 4) przedłoży do zatwierdzenia plan dochodzenia do uznania jako organizacji producentów;
 - 5) spełni warunki określone w przepisach Unii Europejskiej, dotyczących wstępnego uznawania grup producentów owoców i warzyw.
2. Podmiot zrzeszający producentów owoców i warzyw lub wstępnie uznana grupa producentów owoców i warzyw może zostać uznaną organizacją owoców i warzyw, jeżeli:
 - 1) spełni warunki, o których mowa w ust. 1 pkt 1 – 3;
 - 2) spełni warunki określone w przepisach Unii Europejskiej, dotyczących uznawania organizacji producentów owoców i warzyw.

§ 4.

Plan dochodzenia do uznania, o którym mowa w § 3 powinien:

- 1) określać zakres działań jaki zamierza realizować grupa producentów w celu spełnienia warunków uznania jako organizacji producentów;
- 2) określać sposób i okres realizacji działań, o których mowa w pkt 1;
- 3) zawierać źródła jego finansowania;
- 4) zawiera prognozę bilansu działalności gospodarczej, rachunku wyników oraz przepływów środków finansowych w poszczególnych latach realizacji planu dochodzenia do uznania.

§ 5.

Organizacja producentów może zlecić zrzeczeniom organizacji producentów i innym jednostkom organizacyjnym realizację zadań określonych w przepisach Unii Europejskiej jeżeli:

- 1) podmioty te dysponują odpowiednim zapleczem kadrowym i technicznym zapewniającym realizację powierzonych zadań;
- 2) w umowie zlecającej wykonanie zadań jest szczegółowo określony tryb, termin i sposób ich realizacji, odpowiedzialność stron za realizację zadań oraz kary w przypadku odstępstwa od realizacji powierzonych zadań;

- 3) decyzja o zawarciu umowy, o której mowa w pkt 2 została podjęta z zachowaniem przepisów statutu lub umów organizacji producentów, umożliwiających demokratyczny sposób jej akceptacji przez członków organizacji producentów.

§ 6.

1. Członek organizacji producentów owoców i warzyw może wypowiedzieć członkostwo w organizacji producentów owoców i warzyw z 6 miesięcznym wyprzedzeniem z zachowaniem następujących terminów: z dniem 1 stycznia, 1 marca, 1 lipca lub 1 września, jeżeli:
 - 1) zaprzestał wytwarzania produktów, dla których organizacja producentów uzyskała uznanie;
 - 2) przedłoży na piśmie oświadczenie, że jego interesy nie są uwzględniane przez organizację producentów.
2. Wypowiedzenie, o którym mowa w ust. 1, może nastąpić po upływie okresu 3 lat od dnia wstąpienia do organizacji producentów bez zastosowania sankcji ekonomicznych.

§ 7.

Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni pod dnia ogłoszenia.

1) Minister Rolnictwa i Rozwoju Wsi kieruje działem administracji rządowej – rynki rolne, na podstawie § 1 ust. 2 pkt 1 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 29 marca 2002 r. w sprawie szczegółowego zakresu operacyjnego Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi (Dz. U. Nr.32, poz. 305).

Uzasadnienie

Projekt rozporządzenia stanowi wykonanie upoważnienia ustawowego zawartego w art. 8 ust. 1 ustawy z dnia o organizacji rynków owoców i warzyw, rynku chmielu, rynku tytoniu, rynku suszu paszowego oraz zmianie niektórych ustaw.

Określenie warunków, będących przedmiotem rozporządzenia umożliwi wojewodom wstępne uznawanie grup producentów owoców i warzyw, jak również uznawanie organizacji producentów owoców i warzyw i ich zrzeszeń. Określenie warunków, będących przedmiotem rozporządzenia stanowi również wykonanie delegacji dla państw członkowskich zawartych w przepisach Unii Europejskiej.

Znajomość warunków:

- wstępnego uznawania grup producentów owoców i warzyw,
 - uznawania organizacji producentów owoców i warzyw, a także zrzeszeń organizacji producentów,
 - przystępowania do organizacji producentów osób prawnych i fizycznych nie będących producentami owoców i warzyw,
 - występowania z organizacji członków będących producentami owoców i warzyw,
 - zlecenia przez organizacje producentów zrzeszeniom lub innym jednostkom organizacyjnym realizacji zadań określonych przepisami UE,
- umożliwi prawidłowe funkcjonowanie tych podmiotów i wykorzystanie pomocy finansowej UE oraz nadzorowanie wydatkowania środków finansowych.

Projekt

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA ROLNICTWA I ROZWOJU WSI¹⁾ z dnia

w sprawie określenia warunków zmian programu operacyjnego wprowadzanych w trakcie jego realizacji, które nie wymagają zatwierdzenia przez dyrektora oddziału regionalnego Agencji Restrukturyzacji i Modernizacji Rolnictwa

Na podstawie art. 19 ust. 2 pkt 2 ustawy z dnia o organizacji rynków owoców i warzyw, rynku chmielu, rynku tytoniu, rynku suszu paszowego oraz zmianie niektórych ustaw (Dz.U. Nr... poz.) zarządza się, co następuje:

§ 1.

1. Organizacje producentów lub ich zrzeszenia mogą dokonać zmiany w programie operacyjnym w roku jego realizacji bez konieczności wcześniejszego zatwierdzenia tej zmiany przez dyrektora oddziału regionalnego Agencji Restrukturyzacji pod warunkiem, że zmiany te nie spowodują:
 - 1) zmian ogólnych celów programu operacyjnego;
 - 2) przekroczenia zatwierdzonej ogólnej kwoty funduszu operacyjnego;
 - 3) zaniechania działań obligatoryjnych;
 - 4) naruszenia zbiorowego charakteru programu operacyjnego realizowanego przez zrzeszenie organizacji producentów.
2. Zmiany, o których mowa w ust. 1, mogą być także przeprowadzone gdy dotyczą:
 - 1) wdrożenia programu operacyjnego jedynie częściowo;
 - 2) zmniejszenia kwoty przeznaczonej na sfinansowanie wydatków związanych z nie przeznaczaniem do sprzedaży owoców i warzyw.
3. Dokonywane przez organizacje producentów lub ich zrzeszenia zmiany programu operacyjnego nie mogą przekroczyć 20% kwoty wydatków przeznaczonej na poszczególne działania w zatwierdzonym na dany rok funduszu operacyjnym.

§ 2.

1. Organizacje producentów i ich zrzeszenia informują dyrektora oddziału regionalnego Agencji Restrukturyzacji i Modernizacji Rolnictwa o zmianach w terminie 14 dni od dnia podjęcia decyzji o wprowadzeniu zmiany.
2. Niedopełnienie obowiązku, o którym mowa w ust. 1, powoduje utratę finansowania z tytułu działań, których treść lub koszty zostały zmienione.

§ 3.

Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

Minister Rolnictwa i Rozwoju Wsi

-
- 1) Minister Rolnictwa i Rozwoju Wsi kieruje działem administracji rządowej – rynki rolne, na podstawie § 1 ust. 2 pkt 1 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 29 marca 2002 r. w sprawie szczegółowego zakresu operacyjnego Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi (Dz. U. Nr.32, poz. 305)

Uzasadnienie

Projekt rozporządzenia stanowi wykonanie upoważnienia ustawowego zawartego w art. 19 ust. 2, pkt 2 ustawy z dnia o organizacji rynków owoców i warzyw, rynku chmielu, rynku tytoniu, rynku suszu paszowego oraz zmianie niektórych ustaw.

Określenie warunków, będących przedmiotem rozporządzenia stanowi również wykonanie delegacji dla państw członkowskich zawartych w przepisach Unii Europejskiej.

Dopuszczenie możliwości zmian w zatwierdzonym programie operacyjnym bez obowiązku ich zatwierdzenia stanowi dla organizacji producentów istotne ułatwienie w ich funkcjonowaniu przy zmieniającej się sytuacji na rynku, jak również umożliwia ochronę interesów ekonomicznych organizacji producentów.

Projekt

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA ROLNICTWA I ROZWOJU WSI¹⁾ z dnia

w sprawie określenia działań w zakresie technologii bezpiecznych dla środowiska stosowanych w produkcji i zagospodarowaniu odpadów, z których przynajmniej jedno powinno zostać uwzględnione w programie operacyjnym

Na podstawie art. 19 ust. 2 pkt 3 ustawy z dnia o organizacji rynków owoców i warzyw, rynku chmielu, rynku tytoniu, rynku suszu paszowego oraz zmianie niektórych ustaw (Dz. U. Nr..... poz.) zarządza się, co następuje:

§ 1.

Organizacje producentów lub ich zrzeszenia uwzględnią w ramach swojej działalności gospodarczej niżej wymienione działania z zakresu technologii bezpiecznych dla środowiska stosowanych, w produkcji owoców i warzyw i zagospodarowaniu odpadów, z których przynajmniej jedno powinno być zawarte w programie operacyjnym:

- 1) stosowanie zintegrowanych metod produkcji i ochrony;
- 2) stosowanie atestowanego sprzętu do oprysków i nawożenia;
- 3) przeprowadzanie analiz gleby, materiału roślinnego, ścieków;
- 4) stosowanie energooszczędnych technologii;
- 5) stosowanie podłoży przyjaznych dla środowiska;
- 6) odtwarzanie roślinności śródpolnej;
- 7) stosowanie zamkniętego obiegu pożywek płynnych;
- 8) stosowanie metod wytwarzania kompostu przyjaznych środowisku;
- 9) stosowanie opakowań nadających się do recyklingu lub ponownego użytku;
- 10) stosowanie segregacji i unieszkodliwiania odpadów;
- 11) stosowanie analiz wody i jej ochrony;
- 12) wprowadzanie upraw ekologicznych;
- 13) stosowanie wewnętrznych kontroli przestrzegania przepisów fitosanitarnych oraz dopuszczalnych stężeń pozostałości środków ochrony roślin, metali ciężkich, azotynów i azotanów;
- 14) zakup urządzeń, technologii i oprzyrządowania pozwalających na realizację działań, o których mowa w pkt. 1 – 13.

§ 2.

Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

Minister Rolnictwa i Rozwoju Wsi

-
- 1) Minister Rolnictwa i Rozwoju Wsi kieruje działem administracji rządowej – rynki rolne, na podstawie § 1 ust. 2 pkt 1 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 29 marca 2002 r. w sprawie szczegółowego zakresu operacyjnego Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi (Dz. U. Nr 32, poz. 305).

Uzasadnienie

Projekt rozporządzenia stanowi wykonanie upoważnienia ustawowego zawartego w art. 19 ust. 2 pkt 3 ustawy z dnia o organizacji rynków owoców i warzyw, rynku chmielu, rynku tytoniu, rynku suszu paszowego oraz zmianie niektórych ustaw.

Określenie działań, będących przedmiotem rozporządzenia wskazuje organizacjom producentów, że w produkcji i obrocie owocami i warzywami powinny być również uwzględnione działania przyjazne dla środowiska.

Mając powyższe na względzie, w rozporządzeniu określono wykaz działań, jakie powinny być stosowane w technologii produkcji i obrocie, jak również w programach operacyjnych.

Z uwagi na to, że wdrażanie programów operacyjnych finansowane jest również ze środków publicznych (unijnych), rozporządzenie wprowadza obowiązek uwzględnienia w programie przynajmniej jednego z działań wymienionych w rozporządzeniu, mających na celu ochronę środowiska naturalnego i zdrowia konsumentów.

**Rozporządzenie
Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi**

z dnia

w sprawie określenia wzoru wniosku o wydanie certyfikatu na chmiel nieprzygotowany i deklaracji dołączanej do chmielu nieprzygotowanego zgłoszonego do certyfikacji

Na podstawie art. 21 ust. 3 ustawy z dnia o organizacji rynków owoców i warzyw, rynku chmielu, rynku tytoniu oraz rynku suszu paszowego oraz zmianie niektórych ustaw (Dz. U. Nr, poz.) zarządza się, co następuje:

§ 1.

1. Wzór wniosku o wydanie certyfikatu na chmiel nieprzygotowany określa załącznik 1 do rozporządzenia.
2. Wzór deklaracji dołączanej do chmielu nieprzygotowanego zgłoszonego do certyfikacji określa załącznik 2 do rozporządzenia.

§ 2.

Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem uzyskania przez Rzeczpospolitą Polską członkostwa w Unii Europejskiej.

Minister Rolnictwa
i Rozwoju Wsi

Załączniki
do rozporządzenia
Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi
z dnia.....

Załącznik nr 1

**WOJEWÓDZKI INSPEKTOR
JAKOŚCI HANDLOWEJ
ARTYKUŁÓW
ROLNO-SPOŻYWCZYCH
.....**

**WNIOSEK
O WYDANIE CERTYFIKATU**

Imię i nazwisko lub nazwa producenta chmielu.....
.....

Adres miejsca zamieszkania lub siedziby producenta chmielu.....
.....

Numer telefonu / faksu lub adres poczty elektronicznej.....
.....

Chmiel nieprzygotowany pochodzi z następujących plantacji:

1. Plantacja w miejscowościnumer*

2. Plantacja w miejscowościnumer*

3. Plantacja w miejscowościnumer*

4. Plantacja w miejscowościnumer*

Odmiana/nazwa rodu hodowlanego.....Liczba opakowań

Odmiana/nazwa rodu hodowlanego.....Liczba opakowań

Odmiana/nazwa rodu hodowlanego.....Liczba opakowań

* Numer identyfikacyjny wnioskodawcy nadany na podstawie przepisów o krajowym systemie ewidencji producentów, ewidencji gospodarstw rolnych oraz ewidencji wniosków o przyznanie płatności.

Uwagi

.....
.....

.....
(miejscowość, data)

.....
(podpis producenta)

**WOJEWÓDZKI INSPEKTOR
JAKOŚCI HANDLOWEJ
ARTYKUŁÓW
ROLNO-SPOŻYWCZYCH w
.....**

DEKLARACJA PRODUCENTA CHMIELU

Imię i nazwisko lub nazwa producenta chmielu.....

.....

Adres miejsca zamieszkania lub siedziby producenta chmielu.....

.....

Rok zbioruOdmiana/nazwa rodu hodowlanego.....

Rejon uprawy.....

Chmiel nieprzygotowany pochodzi z następujących plantacji:

1. Plantacja w miejscowościnumer*

2. Plantacja w miejscowościnumer*

3. Plantacja w miejscowościnumer*

4. Plantacja w miejscowościnumer*

Liczba opakowań

* Numer identyfikacyjny wnioskodawcy nadany na podstawie przepisów o krajowym systemie ewidencji producentów, ewidencji gospodarstw rolnych oraz ewidencji wniosków o przyznanie płatności.

.....
(miejscowość, data)

.....
(podpis producenta)

.....
(podpis i pieczętka inspektora wijhar-s)

Uzasadnienie

Zgodnie z przepisami Unii Europejskiej (Rozporządzenie Rady (EWG) Nr 1784/77 z dnia 19 lipca 1977 r. dotyczące certyfikacji chmielu – art. 1 ust. 4), certyfikacja chmielu może mieć miejsce w gospodarstwie lub w zatwierdzonym ośrodku certyfikacji.

Złożenie wniosku o wydanie certyfikatu na chmiel nieprzygotowany jest uzasadnione względami organizacyjnymi. Wojewódzki inspektor jakości handlowej artykułów rolno-spożywczych powinien być z wyprzedzeniem poinformowany o ilości opakowań chmielu, odmianie/nazwie rodu hodowlanego i rejonie uprawy chmielu, który będzie certyfikowany, ponieważ musi przygotować odpowiednią ilość plomb i etykiet.

Konieczność dołączenia do każdej partii chmielu nieprzygotowanego deklaracji, która będzie „towarzyszyć” temu chmielowi aż do czasu wydania certyfikatu - wynika z przepisów unijnych (Rozporządzenie Komisji (EWG) Nr 890/78 z dnia 28 kwietnia 1978 r. ustanawiające szczegółowe zasady certyfikacji chmielu – art. 2).

Określenie wzoru ww. dokumentów zapewni jednolitość przekazywanych danych.

Ocena skutków regulacji

Wejście w życie rozporządzenia nie spowoduje skutków dla budżetu państwa, nie wpłynie na konkurencyjność wewnętrzną i zewnętrzną gospodarki.

Usprawni natomiast wydawanie certyfikatów na chmiel nieprzygotowany i ujednoczenie przekazywanych danych.

**Rozporządzenie
Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi**

z dnia
w sprawie rejonów uprawy chmielu

Na podstawie art. 24 ustawy z dnia o organizacji rynków owoców i warzyw, rynku chmielu, rynku tytoniu oraz rynku suszu paszowego oraz zmianie niektórych ustaw (Dz. U. Nr, poz.) zarządza się, co następuje:

§ 1.

Określa się następujące rejon uprawy chmielu:

- 1) rejon lubelski obejmujący powiaty: biłgorajski, chełmski, hrubieszowski, kielecki, kozienicki, krasnostawski, kraśnicki, lipski, lubaczowski, lubartowski, lubelski, łańcucki, łęczyński, łukowski, opolski (lubelski), puławski, radzyński, starachowicki, świdnicki (lubelski), tomaszowski (lubelski), włodawski, zamojski i zwoleński;
- 2) rejon wielkopolski obejmujący powiaty: bydgoski, gorzowski, gostyński, grodziski (wielkopolski), kępiński, koszaliński, krotoszyński, nakielski, nowotomyski, poznański, rawicki, słupecki, wolsztyński, żagański, żarski i żniński;
- 3) rejon dolnośląski obejmujący powiaty: kłodzki, nyski, oleśnicki, piotrkowski, sieradzki, świdnicki, wrocławski i zawierciański.

§ 2.

Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

Minister Rolnictwa
i Rozwoju Wsi

Uzasadnienie

Obowiązek określenia rejonów, w których uprawia się chmiel, wynika z przepisów UE (Rozporządzenie Rady (EWG) Nr 1784/77 z dnia 19 lipca 1977 r. dotyczące certyfikacji chmielu - art. 6).

Wziąwszy pod uwagę, że :

- chmiel jest rośliną wieloletnią,
- rejony uprawy chmielu zostały określone w rozporządzeniu MRiRW z dnia 6 lipca 2001 r. (Dz.U. Nr 80, poz. 864 oraz z 2002 r. Nr 55, poz. 489 i Nr 107, poz. 943) i po dniu 1 września 2001 r. nie było możliwości zakładania nowych plantacji chmielu w miejscach nieobjętych rejonizacją uprawy tej rośliny,

rejony uprawy chmielu, określone w projekcie niniejszego rozporządzenia są takie same, jak w cytowanym wyżej rozporządzeniu.

Ocena skutków regulacji

Wejście w życie rozporządzenia nie spowoduje skutków dla budżetu państwa, nie wpłynie na konkurencyjność wewnętrzną i zewnętrzną gospodarki.

Pozwoli natomiast na zachowanie istniejących miejsc pracy w rolnictwie i umożliwi tym samym rozwój regionalny, zwłaszcza w rejonie lubelskim, w którym zlokalizowane jest ponad 80% powierzchni uprawy chmielu, a gospodarstwa rolne są rozdrobnione i posiadają nadwyżki siły roboczej.

Ponadto umożliwi wywiązanie się Polski z obowiązku nałożonego na Państwa Członkowskie w prawie unijnym (Rozporządzenie Komisji (EWG) Nr 890/78 z dnia 28 kwietnia 1978 r. ustanawiające szczegółowe zasady certyfikacji chmielu - art. 11), tj. przekazanie Komisji Europejskiej informacji o rejonach uprawy chmielu.

PROJEKT

Rozporządzenie Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi

z dnia
w sprawie rejonów uprawy tytoniu

Na podstawie art. 32 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia o organizacji rynków owoców i warzyw, rynku chmielu, rynku tytoniu oraz rynku suszu paszowego oraz zmianie niektórych ustaw (Dz. U. Nr, poz.) zarządza się, co następuje:

§ 1.

Określa się następujące rejony uprawy tytoniu :

- 1) rejon lubelsko-podkarpacki obejmujący powiaty: bialski (podlaski), biłgorajski, brzeski, brzozowski, dąbrowski, dębicki, chełmski, garwoliński, gorlicki, hrubieszowski, janowski, jarosławski, jasielski, kolbuszowski, krasnostawski, kraśnicki, krośnieński, leżajski, lubaczowski, lubartowski, lubelski, łańcucki, łęczyński, łukowski, mielecki, niżański, opatowski, opolski (lubelski), parczewski, przemyski, przeworski, puławski, radzyński, ropczycko-sędziszowski, rycki, rzeszowski, sandomierski, sanocki, stalowowolski, staszowski, strzyżowski, świdnicki (lubelski), tarnobrzegi, tarnowski, tomaszowski (lubelski), włodawski i zamojski;
- 2) rejon świętokrzysko-małopolski - obejmujący powiaty : białobrzegi, bocheński, buski, częstochowski, jędrzejowski, kazimierski, kielecki, konecki, krakowski, lipski, miechowski, myślenicki, olkuski, opoczyński, ostrowiecki, pajęczański, pińczowski, piotrkowski, proszowicki, przysuski, radomski, radomszczański, skarżyski, starachowicki, szydlowiecki, wielicki, włoszczowski, zawierciański i zwoleński;
- 3) rejon kujawsko-pomorski obejmujący powiaty : aleksandrowski, brodnicki, bydgoski, chełmiński, ciechanowski, działdowski, elbląski, gnieźnieński, golubsko-dobrzyński, gostyniński, grudziądzki, iławski, inowrocławski, kolski, kwidzyński, lipnowski, malborski, mławski, mogileński, nakielski, nowomiejski, ostródzki, pilski, płocki, płoński, pułtuski, rypiński, sępoleński, sierpecki, szamotulski, sztumski, świecki, tczewski, toruński, tucholski, wąbrzeski, wągrowiecki, włocławski, złotowski i żuromiński;

4) rejon mazurski obejmujący powiaty : augustowski, białostocki, ełcki, giżycki, gołdapski, grajewski, kolneński, łomżyński, moniecki, olecki, ostrołęcki, piski, sejneński, sokólski, suwalski i węgorszewski;

5) rejon dolnośląski obejmujący powiaty : brzeski (śląski), dzierzoniowski, głogowski, głubczycki, gostyński, górski, kępiński, kluczborski, kłobucki, legnicki, leszczyński, lubiński, milicki, namysłowski, nowosolski, nyski, oleski, oleśnicki, oławski, opolski, polkowicki, prudnicki, rawicki, strzebiński, średzki (śląski), trzebnicki, wieluński, wołowski, wrocławski, wschowski, ząbkowicki i złotoryjski.

§ 2.

Grupy użytkowe tytoniu przeznaczone do upraw w rejonach uprawy tytoniu określa załącznik do rozporządzenia.

§ 3.

Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem uzyskania przez Rzeczpospolitą Polską członkostwa w Unii Europejskiej.

Minister Rolnictwa
i Rozwoju Wsi

Grupy odmian tytoniu przeznaczone do uprawy w rejonach uprawy tytoniu.

Lp.	Grupa odmian tytoniu	Rejon uprawy tytoniu
1	Tytoń jasny, odmiany typu Virginia	lubelsko-podkarpacki, świętokrzysko-małopolski, kujawsko-pomorski, mazurski, dolnośląski
2	Tytoń jasny, odmiany typu Burley	lubelsko-podkarpacki, świętokrzysko-małopolski, kujawsko-pomorski, mazurski, dolnośląski
3	Tytoń ciemny suszony powietrzem	lubelsko-podkarpacki, świętokrzysko-małopolski, mazurski
4	Tytoń ciemny suszony powietrzem , z możliwością dosuszenia i wędzenia	świętokrzysko-małopolski, kujawsko-pomorski

UZASADNIENIE

Obowiązek określenia rejonów, w których uprawia się tytoń wraz z przyporządkowaniem poszczególnych grup odmian do określonych rejonów uprawy, wynika z przepisów UE (Rozporządzenie Komisji (WE) nr 2848/98 z dnia 22 grudnia 1998 r. ustanawiające szczegółowe zasady stosowania rozporządzenia Rady (EWG) nr 2075/92 w zakresie systemu premii, określania kwot produkcji i przyznawania specjalnej pomocy grupom producentów w sektorze surowca tytoniowego - art. 8).

Przy określeniu rejonów uprawy tytoniu uwzględniono zarówno kryteria przyrodnicze (głównie klimat i gleby), jak i pozaśrodkowe, tj. tradycyjnie wyodrębnione rejon uprawy tej rośliny oraz znaczenie uprawy dla gospodarki rolnej tych rejonów. Wyodrębniono 5 rejonów uprawy tytoniu : lubelsko-podkarpacki, świętokrzysko-małopolski, kujawsko-pomorski, mazurski i dolnośląski.

Wziąwszy pod uwagę, że :

- tytoń jest rośliną, której uprawa, zbiór i przygotowanie do sprzedaży wymaga zastosowania specjalistycznych maszyn i urządzeń (duże koszty produkcji), a także stosownych umiejętności, które rolnik nabywa w trakcie wieloletniej praktyki,
- rejon uprawy tytoniu zostały określone w rozporządzeniu MRiRW z dnia 6 lipca 2001 r. (Dz.U. Nr 80, poz. 863),

rejon uprawy tytoniu, określone w niniejszym projekcie rozporządzenia nie uległy zmianie, w porównaniu z rejonizacją określoną w cytowanym wyżej rozporządzeniu z 2001 r.

W załączniku do rozporządzenia zostały określone grupy odmian tytoniu przeznaczone do uprawy w każdym z rejonów.

Ocena skutków regulacji

Wejście w życie rozporządzenia nie spowoduje skutków dla budżetu państwa, nie wpłynie na konkurencyjność wewnętrzną i zewnętrzną gospodarki.

Pozwoli natomiast na zachowanie istniejących miejsc pracy w rolnictwie i umożliwi tym samym rozwój regionalny.

Ponadto umożliwi wywiązanie się Polski z obowiązku nałożonego na Państwa Członkowskie w prawie unijnym (RK 2848/98 art. 54 lit. 1), tj. przekazanie Komisji Europejskiej informacji o rejonach uprawy tytoniu oraz grupach odmian tytoniu przeznaczonych do uprawy w poszczególnych rejonach.

Projekt

Rozporządzenie Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi

z dnia.....

w sprawie określenia warunków podziału dodatkowych kwot produkcji surowca tytoniowego, w przypadku gdy gwarantowany próg ustalony dla grupy odmian na dane zbiory jest wyższy niż gwarantowany próg ustalony na poprzednie zbiory

Na podstawie art. 32 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia o organizacji rynków owoców i warzyw, rynku chmielu, rynku tytoniu, rynku suszu paszowego oraz zmianie niektórych ustaw (Dz. U. Nr, poz.) zarządza się, co następuje:

§ 1.

1. Dodatkowe kwoty produkcji surowca tytoniowego, jeśli gwarantowany próg ustalony dla grupy odmian na dane zbiory jest wyższy niż gwarantowany próg ustalony na poprzednie zbiory, są przydzielane :
 - 1) producentom surowca tytoniowego, którzy nie są członkami grup producentów tytoniu lub grupom producentów tytoniu, jeśli została wobec nich zastosowana redukcja kwot produkcji surowca tytoniowego, w stosunku do kwot z poprzedniego zbioru dla innej grupy odmian;
 - 2) grupom producentów tytoniu, których członkowie mogą dokonać racjonalizacji produkcji danej grupy odmian tytoniu, w przypadku otrzymania dodatkowych kwot produkcji surowca tytoniowego.
2. Dodatkowe kwoty są przydzielane grupom producentów tytoniu, o których mowa w ust. 1 pkt 2, po załatwieniu wniosków producentów lub grup producentów tytoniu, o których mowa w ust. 1 pkt 1.
3. Podział dodatkowych kwot produkcji surowca tytoniowego jest dokonywany proporcjonalnie do wielkości redukcji, w przypadku, o którym mowa w ust. 1 pkt 1, lub proporcjonalnie do ilości zgłoszonych we wnioskach, w przypadku, o którym mowa w ust. 1 pkt 2.

§ 2.

Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem uzyskania przez Rzeczpospolitą Polską członkostwa w Unii Europejskiej.

Minister Rolnictwa
i Rozwoju Wsi

Uzasadnienie

Obowiązek określenia warunków podziału dodatkowych kwot produkcji surowca tytoniowego, jeśli gwarantowany próg ustalony dla grupy odmian na dane zbiory jest wyższy niż gwarantowany próg ustalony na poprzednie zbiory, wynika z przepisów UE (Rozporządzenie Komisji (WE) nr 2848/98 z dnia 22 grudnia 1998 r. ustanawiające szczegółowe zasady stosowania rozporządzenia Rady (EWG) nr 2075/92 w zakresie systemu premii, określania kwot produkcji i przyznawania specjalnej pomocy grupom producentów w sektorze surowca tytoniowego - art. 28 ust. 1).

Niniejsze rozporządzenie stanowi, że dodatkowe kwoty produkcji surowca tytoniowego (w przypadku zwiększenia progu gwarantowanego) będą przydzielane :

- producentom surowca tytoniowego, którzy nie są członkami grup producentów tytoniu lub grupom producentów tytoniu, jeśli została wobec nich zastosowana redukcja kwot produkcji surowca tytoniowego, w stosunku do kwot z poprzedniego zbioru dla innej grupy odmian,
- grupom producentów tytoniu, których członkowie mogą dokonać racjonalizacji produkcji danej grupy odmian tytoniu, w przypadku otrzymania dodatkowych kwot produkcji surowca tytoniowego.

Priorytet w otrzymaniu dodatkowych kwot będą mieli ci producenci lub grupy producentów tytoniu, wobec których została zastosowana redukcja kwot produkcji surowca tytoniowego, w stosunku do kwot z poprzedniego zbioru dla innej grupy odmian.

W § 1 ust. 3 określono sposób podziału dodatkowych kwot produkcji surowca tytoniowego – proporcjonalnie do wielkości redukcji lub do ilości zgłoszonych we wnioskach, w zależności od przypadku ich przydzielenia.

Ocena skutków regulacji.

Wejście w życie rozporządzenia nie spowoduje skutków dla budżetu państwa, nie wpłynie na konkurencyjność wewnętrzną i zewnętrzną gospodarki.

Pozwoli natomiast na dokonanie podziału dodatkowych kwot produkcji surowca tytoniowego, jeśli gwarantowany próg ustalony dla grupy odmian na dane zbiory jest wyższy niż gwarantowany próg ustalony na poprzednie zbiory, na podstawie obiektywnych i spójnych kryteriów (warunków) określonych w niniejszym rozporządzeniu

PROJEKT

Rozporządzenie Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi

z dnia.....
w sprawie określenia ostatecznego terminu rejestracji przekazania
gospodarstwa, w którym jest produkowany tytoń

Na podstawie art. 32 ust. 1 pkt 3 ustawy z dnia o organizacji rynków owoców i warzyw, rynku chmielu, rynku tytoniu oraz rynku suszu paszowego oraz zmianie niektórych ustaw (Dz. U. Nr, poz.) zarządza się, co następuje:

§ 1.

Ostateczny termin rejestracji przekazania gospodarstwa, w którym jest produkowany tytoń lub jego części, określa się na dzień 30 kwietnia roku zbioru.

§ 2.

Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem uzyskania przez Rzeczpospolitą Polską członkostwa w Unii Europejskiej.

Minister Rolnictwa
i Rozwoju Wsi

Uzasadnienie

Obowiązek określenia ostatecznego terminu rejestracji przekazania gospodarstwa, w którym jest produkowany tytoń, wynika z przepisów UE (Rozporządzenie Komisji (WE) nr 2848/98 z dnia 22 grudnia 1998 r. ustanawiające szczegółowe zasady stosowania rozporządzenia Rady (EWG) nr 2075/92 w zakresie systemu premii, określania kwot produkcji i przyznawania specjalnej pomocy grupom producentów w sektorze surowca tytoniowego - art. 30 ust. 1).

W przypadku gdy gospodarstwo, w którym jest produkowany tytoń zostanie z jakichkolwiek przyczyn przekazane stronie trzeciej, nowy beneficjent powinien być uprawniony do otrzymania kwoty produkcji surowca tytoniowego. Uprawnienie to nabywa się od dnia rejestracji przekazania gospodarstwa. Ostateczny termin rejestracji przekazania gospodarstwa, w którym jest produkowany tytoń lub jego części, niniejsze rozporządzenie określa na 30 kwietnia roku zbioru.

Powyższy termin umożliwi Agencji Rynku Rolnego przydzielenie kwoty produkcji surowca tytoniowego nowemu beneficjentowi oraz zawarcie przez niego umowy na uprawę w terminie określonym przepisami Unii Europejskiej, tj. do dnia 30 maja roku zbioru.

Ocena skutków regulacji

Wejście w życie rozporządzenia nie spowoduje skutków dla budżetu państwa, nie wpłynie na konkurencyjność wewnętrzną i zewnętrzną gospodarki.

Umożliwi natomiast nabywcy gospodarstwa, w którym uprawia się tytoń lub jego części, wykorzystanie kwoty produkcji surowca tytoniowego.

Rozporządzenie
Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi¹⁾
z dnia
w sprawie metod pobierania próbek suszu paszowego i wykonywania badań
parametrów jakościowych tego suszu

Na podstawie art. 39 ustawy z dnia o organizacji rynków owoców i warzyw, rynku chmielu, rynku tytoniu, rynku suszu paszowego oraz zmianie niektórych ustaw (Dz. U. Nr .., poz. ..) zarządza się, co następuje:

§ 1.

1. Badania parametrów jakościowych suszu paszowego wykonuje się na pobranych próbkach tego suszu.
2. Opis metod pobierania próbek suszu paszowego i badań stosowanych do oceny parametrów jakościowych tego suszu określa załącznik do rozporządzenia.

§ 2.

Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem uzyskania przez Rzeczpospolitą Polską członkostwa w Unii Europejskiej.

Minister Rolnictwa i Rozwoju Wsi

¹⁾ Minister Rolnictwa i Rozwoju Wsi kieruje działem administracji rządowej – rynki rolne na podstawie § 1 ust. 2 pkt 3 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 29 marca 2002 r. w sprawie zakresu działania Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi (Dz. U. Nr 32, poz. 305)

METODY POBIERANIA PRÓBEK SUSZU PASZOWEGO ORAZ BADAŃ STOSOWANYCH DO OCENY PARAMETRÓW JAKOŚCIOWYCH TEGO SUSZU

I. Metody pobierania próbek suszu paszowego

1. Sprzęt do pobierania próbek suszu paszowego:

sprzęt do pobierania próbek suszu paszowego powinien być wykonany z materiałów, które nie powodują zanieczyszczenia badanej partii suszu paszowego i składać się z:

- 1) wagi o dokładności ważenia do 0,01 g;
- 2) szufli o płaskim spodzie z pionowymi bokami;
- 3) próbnika z otwieranymi okienkami lub przegrodami, którego wymiary są dostosowane do rodzaju badanej partii suszu paszowego;
- 4) urządzenia do rozdzielania próbek na równe części (np. rozdzielacza stożkowego lub rozdzielacza wieloszczelinowego z układem sortującym, wykorzystywanego do przygotowywania próbek laboratoryjnych).

2. Sposób pobierania próbek:

1) próbki pierwotne suszu paszowego pobiera się:

- a) z jednej partii suszu paszowego lub jej części, jednorodnej jakościowo pod względem składu gatunkowego, wilgotności, zawartości białka ogólnego, włókna surowego oraz popiołu nierozpuszczalnego w kwasie chlorowodorowym (solnym), powstałego w wyniku spalenia próbki suszu, przy czym masa partii lub jej części nie może być większa niż 110 t,
- b) z kilku partii suszu paszowego o łącznej masie nie większej niż 110 t, uzyskanych z kilku partii zielonki, jednorodnych pod względem składu gatunkowego, wilgotności, zawartości białka ogólnego, włókna surowego oraz popiołu nierozpuszczalnego w kwasie chlorowodorowym (solnym), powstałego w wyniku spalenia próbki suszu uzyskanej ze zmieszania partii suszu,

- c) próbki suszu paszowego powinny być pobierane w taki sposób, aby nie uległy zmianom lub zanieczyszczeniu;
- 2) próbki pierwotne suszu paszowego pobiera się równomiernie z całej partii suszu paszowego, przy zachowaniu jednakowej masy tych próbek;
- 3) próbki pierwotne suszu paszowego występującego luzem (mączka, granulaty) pobiera się:
- a) z badanej partii suszu paszowego o masie do 2,5 t - co najmniej 7 próbek, przy czym masa jednej próbki wynosi nie mniej niż 100 g,
 - b) z badanej partii suszu paszowego o masie większej niż 2,5 t – nie więcej niż 40 próbek, przy czym masa jednej próbki wynosi nie mniej niż 100 g
- i oblicza według wzoru:
- $$X = (20 \cdot T)^{1/2}, \text{ gdzie:}$$
- X – oznacza liczbę pobranych próbek suszu paszowego,
 T – oznacza masę badanej partii suszu paszowego w tonach;
- 4) próbki pierwotne suszu paszowego znajdującego się w opakowaniach (np. worki, beły itp.) pobiera się:
- a) w przypadku liczby opakowań od 1 do 4 – z każdego opakowania próbkę o masie nie mniejszej niż 100 g,
 - b) w przypadku liczby opakowań od 5 do 16 - losowo 4 próbki o masie nie mniejszej niż 100 g każda,
 - c) w przypadku liczby opakowań większej niż 16 - losowo liczbę próbek nie większą niż 20, o masie nie mniejszej niż 100 g każda
- i oblicza według wzoru:
- $$X = (L)^{1/2}, \text{ gdzie:}$$
- X – oznacza liczbę pobranych próbek suszu paszowego,
 L – oznacza liczbę opakowań suszu paszowego;
- 5) z próbek pierwotnych, o których mowa w pkt 4 i 5, po ich połączeniu i dokładnym zmieszaniu, uzyskuje się próbkę ogólną suszu paszowego o masie nie mniejszej niż 4 kg;
- 6) z próbki ogólnej suszu paszowego, po jej zredukowaniu za pomocą mechanicznego rozdzielacza lub metodą kwadratów, uzyskuje się trzy próbki laboratoryjne o masie nie mniejszej niż 500 g;
- 7) próbki laboratoryjne, niezwłocznie po ich przygotowaniu, umieszcza się w szczelnych, oznakowanych i opieczetowanych pojemnikach lub workach foliowych;
- 8) pojemniki lub worki foliowe z próbkami laboratoryjnymi przechowuje się w warunkach uniemożliwiających ich uszkodzenie, w miejscach suchych, chłodnych i zaciemnionych.

II. Badanie suszu paszowego na zawartość białka ogólnego metodą Kjeldahla

1. Zakres i zasada oznaczania zawartości białka ogólnego w suszu paszowym:

- 1) zawartość białka ogólnego w badanej partii suszu paszowego oznacza się na podstawie zawartości azotu w tej partii;
- 2) próbkę suszu paszowego mineralizuje się kwasem siarkowym(VI) w obecności katalizatora, a następnie alkalizuje się produkty reakcji wodorotlenkiem sodu;
- 3) powstały amoniak oddestylowuje się do znanej ilości roztworu kwasu siarkowego(VI);
- 4) nadmiar kwasu siarkowego(VI) miareczkuje się roztworem wodorotlenku sodu;
- 5) do oznaczania można stosować prosty sprzęt laboratoryjny, urządzenia półautomatyczne lub całkowicie zautomatyzowane.

2. Odczynniki używane przy wykonywaniu badania:

- 1) siarczan(VI) potasu;
- 2) katalizator w postaci tlenku miedzi(II) (CuO) lub pentahydratu siarczanu(VI) miedzi(II) ($\text{CuSO}_4 \times 5\text{H}_2\text{O}$);
- 3) cynk granulowany;
- 4) kwas siarkowy(VI) o gęstości $\rho_{20}(\text{H}_2\text{SO}_4) = 1,84 \text{ g/ml}$;
- 5) kwas siarkowy(VI) o stężeniu $c(1/2 \text{H}_2\text{SO}_4) = 0,5 \text{ mol/l}$;
- 6) kwas siarkowy(VI) o stężeniu $c(1/2 \text{H}_2\text{SO}_4) = 0,1 \text{ mol/l}$;
- 7) czerwień metylowa - 300 mg czerwieni metylowej rozpuszcza się w 100 ml etanolu (95-96)% (V/V);
- 8) wodorotlenek sodu (może być techniczny) - roztwór o stężeniu 40 g w 100 ml wody;
- 9) wodorotlenek sodu - roztwór o stężeniu $c(\text{Na OH}) = 0,25 \text{ mol/l}$;
- 10) wodorotlenek sodu - roztwór o stężeniu $c(\text{NaOH}) = 0,1 \text{ mol/l}$;
- 11) pumeks granulowany, przemywany kwasem chlorowodorowym (solnym) i prażony;
- 12) acetanilid (temperatura topnienia - 114°C , zawartość azotu (N) - 10,36%);
- 13) sacharoza (bez zawartości azotu).

3. Mineralizacja:

- 1) odważa się dwie próbki analityczne suszu paszowego o masie 1 g każda, z dokładnością do 0,001 g i przenosi je do kolb aparatów do mineralizacji;

- 2) do każdej próbki analitycznej dodaje się 15 g siarczanu(VI) potasu, odpowiednią ilość katalizatora, tj. od 0,3 g do 0,4 g tlenku miedzi(II) lub od 0,9 g do 1,2 g pentahydratu siarczanu(VI) miedzi(II), 25 ml kwasu siarkowego ($\rho_{20} = 1,84 \text{ g/ml}$) i kilka granul pumeksu, a następnie substancje miesza się;
- 3) kolby początkowo ogrzewa się ostrożnie, mieszając od czasu do czasu, aż do zwęglenia suszu paszowego i zaniku piany, a następnie zwiększa się intensywność ogrzewania, aż do trwałego wrzenia roztworu; ogrzewanie jest właściwe, jeżeli wrzący kwas kondensuje się na ściankach kolb; należy zapobiegać miejscowemu przegrzewaniu materiału i przyklepaniu cząstek organicznych do wewnętrznej powierzchni kolb;
- 4) po uzyskaniu klarownej cieczy o jasnym, zielononiebieskim zabarwieniu, kolby z cieczą ogrzewa się przez dwie godziny, a następnie pozostawia je do schłodzenia;
- 5) jeżeli zastosowane urządzenie wymaga przeniesienia roztworów po mineralizacji do kolb destylacyjnych, czynność tę wykonuje się bez żadnych strat; jeżeli kolby aparatów destylacyjnych nie są wyposażone we wkraplacz, dodaje się wodorotlenek sodu i natychmiast przyłącza kolby do chłodziń, powodując powolne spływanie cieczy po ścianach;
- 6) jeżeli roztwór po mineralizacji krystalizuje się, w oznaczaniu stosuje się większe ilości kwasu siarkowego ($\rho_{20} = 1,84 \text{ g/ml}$), niż podano powyżej.

4. Destylacja:

- 1) do kolb, w których przeprowadzono mineralizację, dodaje się ostrożnie wodę destylowaną w ilości wystarczającej do całkowitego rozpuszczenia siarczanów; kolby pozostawia się do ostudzenia, a następnie dodaje po kilka granulek cynku;
- 2) do odbieralnika aparatów destylacyjnych odmierza się pipetą po 25 ml kwasu siarkowego(VI) o stężeniu $c(1/2 \text{ H}_2\text{SO}_4) = 0,5 \text{ mol/l}$ albo o stężeniu $c(1/2 \text{ H}_2\text{SO}_4) = 0,1 \text{ mol/l}$, zależnie od przewidywanej zawartości azotu i dodaje się po kilka kropel czerwieni metylowej;
- 3) każdą z kolb łączy się z chłodzińcami aparatów destylacyjnych w taki sposób, aby koniec każdej z chłodziń był zanurzony w cieczy znajdującej się w odbieralniku do głębokości co najmniej 1 cm;
- 4) do każdej kolby destylacyjnej odmierza się ostrożnie 100 ml roztworu wodorotlenku sodu o stężeniu 40 g/100 ml, nie dopuszczając do strat amoniaku; następnie kolby ogrzewa się aż do całkowitego oddestylowania amoniaku;

- 5) w przypadku analizy produktów o małej zawartości azotu, zmniejsza się objętość kwasu siarkowego o stężeniu $c(1/2 \text{ H}_2\text{SO}_4) = 0,1 \text{ mol/l}$, dodawanego do kolb odbieralników, do 10 ml lub 15 ml i dopełnia się wodą do objętości 25 ml.

5. Miareczkowanie:

nadmiar kwasu siarkowego(VI) w kolbach odbieralników miareczkuje się roztworem wodorotlenku sodu o stężeniu $c(\text{NaOH}) = 0,25 \text{ mol/l}$ albo o stężeniu $c(\text{NaOH}) = 0,1 \text{ mol/l}$, w zależności od stężenia zastosowanego kwasu siarkowego(VI), aż do uzyskania punktu końcowego, którym jest zmiana barwy z fioletowej na zieloną.

6. Wykonanie próby ślepej:

w celu potwierdzenia, że zastosowane odczynniki nie zawierają azotu, wykonuje się próbę ślepa, stosując metody badań właściwe dla mineralizacji, destylacji i miareczkowania, z tym że do badania używa się zamiast próbki analitycznej suszu paszowego 1 g sacharozy.

7. Obliczanie wyników:

zawartość białka ogólnego oblicza się w procentach według wzoru:

$$X = (V_0 - V_1) \cdot c \cdot 0,014 \cdot 100 \cdot 6,25 / m, \text{ gdzie:}$$

V_0 - oznacza objętość NaOH zużytego do miareczkowania próby ślepej w ml,

V_1 - oznacza objętość NaOH zużytego do miareczkowania próbki analitycznej w ml,

c - oznacza stężenie roztworu wodorotlenku sodu w molach na litr,

m - oznacza masę próbki analitycznej w gramach.

8. Sprawdzanie oznaczania zawartości białka w suszu paszowym:

1) różnica między wynikami dwóch równoległych oznaczeń, wykonanych na tej samej próbce suszu paszowego, nie powinna przekraczać:

- 0,2% wartości bezwzględnej dla zawartości białka ogólnego mniejszej niż 20% w badanej partii suszu paszowego,
- 1,0% względem wyższego wyniku, dla zawartości białka ogólnego od 20% do 40% w badanej partii suszu paszowego,
- 0,4% wartości bezwzględnej dla zawartości białka ogólnego większej niż 40% w badanej partii suszu paszowego;

2) w celu sprawdzenia dokładności oznaczania stosuje się badania acetanilidu o masie od 1,5 do 2,0 g w obecności 1 g sacharozy, opisane w ust. 3-7, przy czym 1 g acetanilidu

odpowiada 14,80 ml kwasu siarkowego(VI) o stężeniu $c(1/2 \text{ H}_2\text{SO}_4) = 0,5 \text{ mol/l}$; stopień odzysku powinien wynosić co najmniej 99%.

III. Oznaczanie wilgotności suszu paszowego

1. Wilgotność suszu paszowego określa się na podstawie różnicy mas zielonki i suszu paszowego, po wysuszeniu zielonki w temperaturze 103°C .
2. Stosując metodę, o której mowa w ust. 1, zielonkę o wysokiej wilgotności, przed zbadaniem, wstępnie podsusza się, a następnie oznacza wilgotność badanego materiału w następujący sposób:
 - 1) badanie wykonuje się niezwłocznie po pobraniu próbki albo po otwarciu opakowania z próbką, w co najmniej dwóch powtórzeniach, przy zastosowaniu niżej wymienionej aparatury i sprzętu laboratoryjnego:
 - a) rozdrabniacza wykonanego z materiału nie absorbującego wilgoci, łatwego w czyszczeniu, umożliwiającego szybkie rozdrobnienie zielonki bez znacznego rozgrzewania i w miarę możliwości zapobiegającego kontaktowi z powietrzem (np. rozdrabniacz młotkowy chłodzony wodą),
 - b) wagi analitycznej o dokładności do 0,5 mg,
 - c) suchych pojemników z niekorodującego metalu lub szkła, z przykrywkami, o powierzchni umożliwiającej rozłożenie próbki w ilości $0,3 \text{ g/cm}^2$,
 - d) suszarki elektrycznej odpowiednio wentylowanej, z możliwością ustawienia temperatury z dokładnością do $\pm 1^{\circ} \text{C}$ i jej szybkiej regulacji,
 - e) suszarki próżniowej wyposażonej w pompę olejową i mechanizm umożliwiający wprowadzenie ogrzanego powietrza lub czynnika suszącego (np. tlenku wapnia),
 - f) eksykatora wyposażonego w płytkę z perforowanego metalu lub porcelanową, zawierającego efektywny czynnik suszący;
 - 2) w celu wykonania badania, z próbki średniej pobiera się dwie części zielonki o masie co najmniej 100 g, rozdrabniając i dzieląc ją - jeśli to konieczne - w sposób, który zapobiegnie zmianom wilgotności; oznaczanie wilgotności tych części wykonuje się równolegle;

3) przeprowadzanie suszenia:

- a) suche pojemniki z niekorodującego metalu lub szkła, z przykrywkami, waży się z dokładnością do 0,5 mg,
- b) do pojemników odważa się 5 g próbki, z dokładnością do 1 mg, równomiernie ją rozkładając,
- c) pojemnik, bez przykrywki, umieszcza się w suszarce podgrzanej do temperatury 103°C i niezwłocznie zamyka się ją, aby zapobiec spadkowi temperatury,
- d) próbkę suszy się przez 4 godz., rozpoczynając liczenie czasu od chwili, gdy temperatura w suszarce osiągnie ponownie 103°C,
- e) pojemnik zamyka się pokrywką i wyjmuje z suszarki, pozostawiając go przez 30-45 min. w ekzykatorze w celu schłodzenia, a następnie waży się go z dokładnością do 1 mg; wyniki pomiarów wilgotności z dwóch powtórzeń nie mogą się różnić o więcej niż 0,1 %;

4) przeprowadzanie suszenia z podsuszaniem:

próbkę średnią zielonki poddaje się wstępnemu suszeniu w następujący sposób:

- a) w celu wykonania badania, z nierozdrobnionej próbki pobiera się dwie części zielonki o masie od 200 do 300 g, odważa z dokładnością do 10 mg do odpowiednich pojemników (np. płytki aluminiowa o wymiarach 20 x 12 cm z 0,5 cm obrzeżem albo płytki szklana); oznaczanie wilgotności tych części wykonuje się równolegle,
- b) odważki z pojemnikami podsusza się w suszarce, w temperaturze od 60 do 70°C, do czasu aż wilgotność pobranych części zielonki zostanie zredukowana do 8-12%,
- c) pojemniki z próbkami wyjmuje się z suszarki, schładza w ciągu 1 godz. i waży z dokładnością do 10 mg,
- d) próbki rozdrabnia się niezwłocznie po ich podsuszeniu; z podsuszanej próbki pobiera się dwie próbki o masie 5 g każda, które następnie poddaje się suszeniu w sposób opisany w pkt 3;

5) obliczanie wyników:

- a) wilgotność zielonki oblicza się w procentach,
- b) stosując suszenie bez podsuszania, wilgotność zielonki oblicza się według wzoru:

$$X = (E - m)100 / E, \text{ gdzie:}$$

E – oznacza początkową masę próbki w gramach,

m – oznacza masę wysuszonej próbki w gramach,

- c) stosując suszenie z podsuszaniem, wilgotność zielonki oblicza się według wzoru:

$X = [(M' - m) M / M' + E - M] (100 / E) = 100 (1 - Mm / EM')$, gdzie:

E – oznacza początkową masę próbki w gramach,

M – oznacza masę próbki w gramach, uzyskaną po podsuszeniu,

M' – oznacza próbkę o masie 5 g,

m – oznacza masę wysuszonej próbki w gramach,

d) różnica między wynikami dwóch równoległych oznaczeń wilgotności tej samej próbki nie powinna być większa niż 0,2%.

UZASADNIENIE

Projekt niniejszego rozporządzenia stanowi transpozycję poniżej wymienionych dyrektyw Unii Europejskiej w zakresie metod pobierania próbek suszu paszowego oraz metod wykonywania badań parametrów jakościowych tego suszu (oznaczanie wilgotności i zawartości białka surowego):

- 1) Pierwsza Dyrektywa Komisji (EWG) nr 76/371/EWG z dnia 1 marca 1976 r. ustanawiająca jednolite metody pobierania próbek w celu urzędowej kontroli pasz (OJ L 102 15.04.1976 p. 0001-0007),
- 2) Druga Dyrektywa Komisji (EWG) nr 71/393/EWG z dnia 18 listopada 1971 r. ustanawiająca w krajach Wspólnoty Europejskiej jednolite metody analizy w celu urzędowej kontroli pasz. Załącznik Oznaczanie wilgotności (OJ L 279 20.12.1971 p. 0007-0018),
- 3) Dyrektywa Komisji (EWG) nr 93/28/EWG z dnia 4 czerwca 1993 r. zmieniająca załącznik I do trzeciej Dyrektywy 72/199/EWG w sprawie ustanowienia wspólnotowych metod analizy dla celów urzędowej kontroli pasz. Oznaczanie zawartości białka surowego (OJ L 22.07.1993 p. 0008-0010)

do prawodawstwa polskiego.

Określone w projekcie rozporządzenia metody pobierania próbek i wykonywania badań parametrów jakościowych suszu paszowego będą wykorzystywane w celu jednolitego oznaczania wilgotności i zawartości białka surowego w badanym produkcie.

Wymagania jakościowe dla suszu paszowego, z tytułu produkcji którego jego producenci mogą uzyskać pomoc finansową, zostały uregulowane w art. 8 Rozporządzenia Rady (WE) nr 603/95 z dnia 21 lutego 1995 r. w sprawie wspólnej organizacji rynku suszu paszowego oraz w art. 3 ust. 1 lit. b Rozporządzenia Komisji (WE) nr 785/95 ustanawiającego szczegółowe zasady stosowania Rozporządzenia Rady (WE) w sprawie wspólnej organizacji rynku suszu paszowego. Zgodnie z treścią ww. aktów prawnych susz paszowy powinien mieć wilgotność nie wyższą niż 12%, jeżeli produkowany jest w formie mączki, a w formie granul, balotów, brykietów i sieczeni, koncentratów białkowych i produktów poddanych dehydratacji – do 14%, natomiast zawartość białka surowego w suszu paszowym w formie mączki, granul, balotów, brykietów sieczeni i produktów poddanych dehydratacji nie może być niższa niż 15%, a w formie koncentratów białkowych – co najmniej 45%.

Na podkreślenie zasługuje, że dobry jakościowo susz paszowy zawiera: od 15 do 22% białka, 3,3% tłuszczu, nie więcej niż od 19 do 23% włókna surowego, od 200 do 400mg

karotenu oraz od 22 do 25g wapnia i od 2,4 do 2,9g fosforu w 1 kg. Jest także źródłem witaminy E i K, choliny, witamin z grupy B, tj. kwasu nikotynowego i pantotenowego, ryboflawiny, kwasu foliowego i pirydoksyny, a ponadto ksantofilu – barwnika nadającego żółte zabarwienie żółtkom jaj.

Susz paszowy jest uzyskiwany w procesie suszenia zielonki w strumieniu gorącego powietrza lub gazów spalinowych zmieszanych z gorącym powietrzem i stanowi cenną paszę, używaną najczęściej jako składnik mieszanek paszowych dla różnych gatunków zwierząt, w tym przede wszystkim dla przeżuwaczy.

W Polsce do produkcji suszu paszowego stosuje się przede wszystkim zielonki z traw, lucerny, koniczyny, a także wyki, seradeli, esparcety, zbóż zbieranych w stanie zielonym i innych roślin pastewnych uprawianych na gruntach ornych. Sztuczne suszenie zielonki umożliwia uniezależnienie się od warunków atmosferycznych. Jest również sposobem zwiększenia produkcji pasz treściwych w gospodarstwie, zapewniającym uzyskanie około dwukrotnie większej ilości składników pokarmowych z tej samej powierzchni uprawnej niż z produkcji zbóż.

Wartość odżywcza suszu paszowego jest zbliżona do wartości odżywczej świeżych roślin. Podczas procesu suszenia straty białka nie przekraczają od 4 do 8%, zaś przy zakiszaniu wynoszą od 10 do 20%, przy suszeniu na rusztowaniach – od 15 do 25%, a podczas suszenia na powierzchni łąki do 40% i więcej. Straty karotenu podczas suszenia nie są większe niż od 10 do 20%, zaś przy zastosowaniu innych metod konserwacji mogą przekroczyć nawet 90%.

Regulacje określone w projekcie rozporządzenia będą stanowiły wytyczne dla producentów suszu paszowego, dla kontrolerów z Agencji Rynku Rolnego lub jednostek organizacyjnych, którym Prezes Agencji Rynku Rolnego zleci wykonanie kontrolnych badań jakościowych tego produktu.

Ocena skutków regulacji:

Oddziaływanie regulacji na budżet państwa

Projektowana regulacja nie ma bezpośredniego wpływu na budżet państwa. Koszty wykonywania badań kontrolnych jakości suszu paszowego przez Agencję Rynku Rolnego, przy zastosowaniu metod badań określonych w projekcie rozporządzenia, zostały podane w

rozdziale Ocena Skutków Regulacji uzasadnienia do projektu ustawy o organizacji rynków owoców i warzyw, rynku chmielu, rynku tytoniu, rynku suszu paszowego oraz zmianie niektórych ustaw.

Projektowana regulacja nie ma także wpływu na rynek pracy, na konkurencyjność wewnętrzną i zewnętrzną gospodarki oraz konkurencyjność regionów.

Poddanie projektu ustawy pod konsultacje społeczne

Projekt ww. rozporządzenia zostanie poddany konsultacjom społecznym zgodnie z § 9 ust. 2 pkt 3 uchwały Nr 13 Rady Ministrów – Regulamin pracy Rady Ministrów, poprzez umieszczenie go na stronie internetowej Ministerstwa Rolnictwa i Rozwoju Wsi: <http://www.minrol.gov.pl> oraz poprzez wysłanie do oceny przez organizacje społeczno-zawodowe, a w szczególności: NSZZ Rolników Indywidualnych „Solidarność”, Ogólnopolskie Porozumienie Związków Zawodowych, Zarząd Zawodowego Związku Pracowników Rolnictwa w RP, Związek Zawodowy Rolników „Samoobrona”, Związek Zawodowy Rolników „Ojczyzna”, Krajowy Związek Rolników, Kółek i Organizacji Rolniczych, Krajowa Rada Izb Rolniczych, Federacja Związków Producentów Rolnych, Konfederacja Pracodawców Polskich, Polska Konfederacja Pracodawców Prywatnych, Business Centre Club, Polski Związek Producentów Pasz.